

REGULAMENTUL (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (Text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. L 280/1 din 28 octombrie 2017 REGULATION (EU) 2017/1938 of the European Parliament and the Council of 25 October 2017 concerning measures to safeguard the security of gas supply and repealing Regulation (EU) No 994/2010 (Text with EEA relevance) published in Official Journal of the European Union L 280/1 dated 28 October 2016 (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02017R1938-20220701&qid=1673371212819) adaptat și adoptat de prin Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC din 30 noiembrie 2021 și Decizia Consiliului Ministerial 2022/01/MC-EnC din 30 septembrie 2022.					
3. Regulamentului privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale					
4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. Instituția responsabilă	9. Termenul limită de asigurare a compatibilității complete a actului național
Articolul 1 Obiect Prezentul regulament stabilește dispoziții care vizează garantarea siguranței furnizării de gaze prin asigurarea funcționării corecte și continue a pieței interne a gazelor naturale (denumite în continuare „gaze”), permițând aplicarea unor măsuri excepționale atunci când piața nu mai este în măsură să furnizeze cantitățile de gaze necesare, inclusiv a unei măsuri de solidaritate de ultimă instanță, și stabilind o definiție și o atribuire clară a responsabilităților între întreprinderile din sectorul gazelor naturale, statele membre și Uniune, atât în ceea ce privește acțiunile preventive, cât și reacția la perturbările efective ale furnizării. Prezentul regulament stabilește, de asemenea, mecanisme transparente, în spiritul solidarității, privind coordonarea planificării de măsuri și de reacții în cazul unor situații de urgență la nivel național, al regiunilor și al Uniunii.	Secțiunea 1 Prevederi generale 1. Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale (în continuare – Regulament) stabilește norme ce vizează securitatea aprovizionării cu gaze naturale prin asigurarea funcționării corecte și continue a pieței gazelor naturale, permițând aplicarea unor măsuri excepționale atunci când piața nu mai este în măsură să asigure cantitățile de gaze naturale necesare, definind și atribuind clar responsabilitățile între întreprinderile de gaze naturale, Guvern și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (în continuare - ANRE) atât cu privire la acțiunile preventive, cât și reacția la perturbările în aprovizionarea cu gaze naturale. Regulamentul stabilește mecanisme transparente, privind coordonarea planificării măsurilor și reacțiilor în cazul unor situații de urgență la nivel național și în alte țări părți ale Comunității Energetice și/sau state membre ale Uniunii Europene, în scopul prevenirii, atenuării și gestionării crizelor de gaze naturale.	Compatibil		Guvern Ministerul Energiei Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (ANRE)	
Articolul 2 Definiții În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții: 1. „siguranță” înseamnă siguranță astfel cum este definită la articolul 2 punctul 32 din Directiva 2009/73/CE;	3. În sensul Regulamentului se aplică noțiunile definite în Legea cu privire la gazele naturale și următoarele noțiuni. <i>securitate</i> – securitatea furnizării și livrării de gaze naturale, precum și securitatea tehnică;	Compatibil	Directiva 2009/73/CE, și Regulamentul (CE) nr. 715/2009, inclusiv noțiunile definite în acestea au fost transpuse în legislația națională prin Legea nr.	Guvern, Ministerul Energiei, ANRE	

2. „client” înseamnă client astfel cum este definit la articolul 2 punctul 24 din Directiva 2009/73/CE; 3. „client casnic” înseamnă client casnic astfel cum este definit la articolul 2 punctul 25 din Directiva 2009/73/CE; 4. „serviciu social esențial” înseamnă un serviciu în legătură cu asistența medicală, asistența socială esențială, de urgență, de securitate, cu educația sau cu administrația publică; 5. „client protejat” înseamnă un client casnic care este racordat la o rețea de distribuție a gazelor; în plus, în cazul în care statul membru în cauză decide astfel, această definiție mai poate cuprinde una sau mai multe dintre entitățile următoare, cu condiția ca întreprinderile sau serviciile menționate la literele (a) și (b) să nu reprezinte, împreună, mai mult de 20 % din consumul final total anual de gaze din statul membru respectiv: (a) o întreprindere mică sau mijlocie, cu condiția să fie racordată la o rețea de distribuție a gazelor; (b) un serviciu social esențial, cu condiția să fie racordat la o rețea de distribuție sau de transport de gaze; (c) o instalație de termoficare, în măsura în care aceasta furnizează energie termică clienților casnici, întreprinderilor mici sau mijlocii sau serviciilor sociale esențiale, cu condiția ca o astfel de instalație să nu poată funcționa cu alți combustibili decât gazele.	<i>consumator</i> – consumator angro, consumator final sau o întreprindere de gaze naturale ce procură gaze naturale; <i>consumator casnic</i> – persoană fizică care procură gaze naturale pentru propriile necesități casnice, cu excepția utilizării acestora în scopuri comerciale, pentru desfășurarea activității de întreprinzător sau profesionale; <i>serviciu social esențial</i> - un serviciu în legătură cu asistența medicală, asistența socială esențială, de urgență, de securitate, cu educația sau cu administrația publică; pct. 96 Se consideră consumatori protejați: a) consumatorii casnici instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție a gazelor naturale; b) întreprinderile și instituțiile care prestează servicii sociale esențiale, instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție sau de transport al gazelor naturale; c) întreprinderile mici în sensul Legii nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție a gazelor naturale, cu excepția titularilor de licență pentru vânzarea gazelor naturale comprimate pentru vehicule la stațiile de alimentare; d) centralele electrice de termoficare și/sau centralele termice instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție sau de transport al gazelor naturale, care livrează energie termică în sistemul centralizat de alimentare cu energie termică sau care livrează energie termică pentru consumatorii indicați la subpunctele 1), 2) și 3), cu condiția că acestea nu pot funcționa cu alți combustibili decât gazele naturale. Consumul de gaze naturale de întreprinderile și instituțiile menționate la subpunctele 2) și 3) nu depășesc cumulativ 20 % din consumul final total anual de gaze naturale.	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil	108/2016 cu privire la gazele naturale. Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC		
---	--	---	--	--	--

6. „client protejat în virtutea principiului solidarității” înseamnă un client casnic care este racordat la o rețea de distribuție a gazelor și, în plus, poate include una sau ambele elemente următoare: (a) o instalație de termoficare, dacă are statutul de client protejat în statul membru relevant și numai în măsura în care furnizează energie termică gospodăriilor sau altor servicii sociale esențiale decât serviciile educaționale și de administrație publică; (b) un serviciu social esențial, dacă are statutul de client protejat în statul membru în cauză, altul decât serviciile educaționale și de administrație publică;		Normă UE neaplicabilă	Noțiunea în cauză nu face parte din aquis-ul Comunității Energetice, fiind exclusă în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC .		
7. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate guvernamentală națională sau o autoritate națională de reglementare desemnată de un stat membru pentru a asigura punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament;	<i>Autoritate competentă</i> – autoritate (autorități) națională desemnată în conformitate cu art. 103 din Legea cu privire la gazele naturale să asigure punerea în aplicare a măsurilor prevăzute de prezentul regulament și Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale.	Compatibil	Art. 6 Legea nr. 108/2016		
8. „autoritate națională de reglementare” înseamnă o autoritate națională de reglementare desemnată în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE;	Pct. 5. În Republica Moldova, autoritatea competentă responsabilă de asigurarea punerii în aplicare de către entitățile responsabile a măsurilor prevăzute de prezentul Regulament și Planul de acțiuni pentru situații excepționale este organul central de specialitate.	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
9. „întreprindere din sectorul gazelor naturale” înseamnă o întreprindere din sectorul gazelor naturale astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/73/CE;	<i>întreprindere de gaze naturale</i> – persoană fizică sau persoană juridică, înregistrată în modul stabilit în Republica Moldova în calitate de întreprindere, care desfășoară cel puțin una dintre activitățile de producere, de transport, de distribuție, de stocare, de trading sau de furnizare a gazelor naturale și care îndeplinește funcții comerciale, tehnice și/sau de întreținere în legătură cu activitățile menționate, dar care nu implică consumatorii finali;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
10. „contract de furnizare de gaze” înseamnă un contract de furnizare de gaze astfel cum este definit la articolul 2 punctul 34 din Directiva 2009/73/CE;	<i>contract de furnizare a gazelor naturale</i> – contract în baza căruia se furnizează gaze naturale consumatorului, dar care nu cuprinde un instrument derivat al gazelor naturale;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
11. „transport” înseamnă un transport astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Directiva 2009/73/CE;	<i>transport al gazelor naturale</i> – transmitere a gazelor naturale prin rețelele de transport al gazelor naturale în vederea livrării lor către consumatorii finali, fără a se include furnizarea;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		

12. „operator de transport și de sistem” înseamnă un operator de transport și de sistem astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/73/CE;	<i>operator al sistemului de transport</i> – întreprindere de gaze naturale titular de licență pentru transportul gazelor naturale care dispune de rețele de transport al gazelor naturale, îndeplinește funcții de transport al gazelor naturale și este responsabilă de exploatarea, întreținerea, modernizarea, inclusiv rețehnologizarea, și dezvoltarea rețelelor de transport al gazelor naturale și a interconexiunilor, precum și de asigurarea capacității rețelelor de transport al gazelor naturale de a satisface pe termen lung un nivel rezonabil al cererii privind prestarea serviciului de transport al gazelor naturale;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
13. „distribuție” înseamnă distribuție astfel cum este definită la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2009/73/CE;	<i>distribuție a gazelor naturale</i> – transmitere a gazelor naturale prin rețelele de distribuție a gazelor naturale în vederea livrării lor către consumatori sau la punctele de măsurare comercială cu alți operatori ai sistemelor de distribuție, fără a include furnizarea;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
14. „operator de distribuție” înseamnă un operator de distribuție astfel cum este definit la articolul 2 punctul 6 din Directiva 2009/73/CE;	<i>operator al sistemului de distribuție</i> – întreprindere de gaze naturale titular de licență pentru distribuția gazelor naturale care dispune de rețele de distribuție a gazelor naturale, îndeplinește funcții de distribuție a gazelor naturale și este responsabilă de exploatarea, întreținerea, modernizarea, inclusiv rețehnologizarea, și dezvoltarea rețelelor de distribuție a gazelor naturale în anumite zone, precum și de asigurarea capacității rețelelor de distribuție a gazelor naturale de a satisface pe termen lung un nivel rezonabil al cererii privind prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
15. „conductă de interconexiune” înseamnă o conductă de interconexiune astfel cum este definită la articolul 2 punctul 17 din Directiva 2009/73/CE;	<i>interconexiune</i> – conductă de gaze naturale care traversează o frontieră dintre Republica Moldova și o altă țară cu unicul scop al conectării sistemului național de transport al gazelor naturale al Republicii Moldova cu cel al țării respective;	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
16. „coridoare de furnizare de urgență” înseamnă rute de furnizare cu gaze ale Uniunii care ajută statele membre să atenueze mai eficient efectele unei potențiale perturbări a furnizării sau a infrastructurii;		Norme UE neaplicabile	Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității.		
17. „capacitate de înmagazinare” înseamnă capacitatea de înmagazinare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 28 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009;	<i>capacitate tehnică</i> – capacitate fermă maximă care poate fi oferită de operatorul sistemului de transport, de operatorul instalației de stocare utilizatorilor de sistem, ținând cont de necesitatea asigurării integrității sistemului și de necesitatea respectării cerințelor de exploatare a	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		

18. „capacitate tehnică” înseamnă capacitatea tehnică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009; 19. „capacitate fermă” înseamnă capacitatea fermă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009; 20. „capacitate întreruptibilă” înseamnă capacitatea întreruptibilă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009; 21. „capacitate a instalației GNL” înseamnă capacitatea instalației GNL astfel cum este definită la articolul 2 punctul 24 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009; 22. „instalație GNL” înseamnă o instalație GNL astfel cum este definită la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2009/73/CE; 23. „instalație de înmagazinare” înseamnă o instalație de înmagazinare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Directiva 2009/73/CE; 24. „sistem” înseamnă un sistem astfel cum este definit la articolul 2 punctul 13 din Directiva 2009/73/CE; 25. „utilizator de sistem” înseamnă un utilizator de sistem astfel cum este definit la articolul 2 punctul 23 din Directiva 2009/73/CE; 26. „serviciu de sistem” înseamnă un serviciu de sistem astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2009/73/CE;	rețelelor de transport al gazelor naturale, a depozitelor de stocare; <i>capacitate fermă</i> – capacitate a rețelei de transport al gazelor naturale, a depozitului de stocare, garantată de operatorul sistemului de transport, de operatorul depozitului de stocare ca fiind neîntreruptă; <i>capacitate întreruptibilă</i> – capacitate care poate fi întreruptă de operatorul sistemului de transport în conformitate cu prevederile contractului pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale; <i>depozit de stocare</i> – instalație utilizată pentru stocarea gazelor naturale, care este deținută și/sau exploatată de o întreprindere de gaze naturale, cu excepția instalațiilor folosite la producere și a instalațiilor destinate în exclusivitate operatorului sistemului de transport pentru îndeplinirea funcțiilor sale; <i>sistem de gaze naturale</i> – instalații de producere, depozite de stocare, rețele de gaze naturale în amonte, rețele de transport și de distribuție a gazelor naturale, deținute și exploatate de întreprinderile de gaze naturale, instalații conexe necesare pentru asigurarea accesului la rețelele de transport și de distribuție a gazelor naturale, precum și la depozitele de stocare; <i>utilizator de sistem</i> – persoană fizică sau persoană juridică care livrează în sistemul de gaze naturale sau căreia i se livrează din sistemul de gaze naturale; <i>servicii de sistem</i> – servicii necesare pentru asigurarea accesului la rețelele de transport și de distribuție a gazelor naturale, la depozitele de stocare, precum și pentru exploatarea acestora, inclusiv serviciile de echilibrare, de amestecare și de injectare a gazelor naturale, dar care nu țin de instalațiile destinate operatorului sistemului de transport pentru îndeplinirea funcțiilor sale;	Compatibil Compatibil Normă UE neaplicabilă Normă UE neaplicabilă Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 De menționat și că noțiunile cu privire la GNL nu au fost introduse în Legea nr. 108/2016, întrucât la moment în Republica Moldova nu există instalații GNL. Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016		
---	--	---	---	--	--

▼ M2 (<i>Regulamentul (UE) 2022/1032</i>) 27. „traietorie de constituire de stocuri” înseamnă o serie de obiective intermediare pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor pentru fiecare stat membru, astfel cum sunt enumerate în anexa Ia pentru 2022, și, pentru anii următori, stabilite în conformitate cu articolul 6a; 28. „obiectiv de constituire de stocuri” înseamnă un obiectiv obligatoriu privind nivelul de stocuri pentru capacitatea agregată a instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor; 29. „înmagazinare strategică” înseamnă înmagazinarea subterană sau o parte din înmagazinarea subterană a gazelor naturale nelichiefiate care sunt achiziționate, gestionate și înmagazinate de operatorii de transport și de sistem, de o entitate desemnată de statele membre sau de o întreprindere, și care pot fi eliberate numai după o notificare prealabilă sau obținerea unei autorizații de eliberare din partea autorității publice și care sunt, în general, eliberate în cazul: (a) unui deficit major de furnizare; (b) unei perturbări a furnizării; sau (c) unei declarații de situație de urgență, astfel cum este menționată la articolul 11 alineatul (1) litera (c); 30. „stoc de echilibrare” înseamnă gaze naturale nelichiefiate care sunt: (a) achiziționate, gestionate și înmagazinate în subteran de către operatorii de transport și de sistem sau de către o entitate desemnată de statul membru exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor de operatori de transport și de sistem și de asigurare a siguranței furnizării de gaze; și	Grupul de coordonare privind securitatea aprovizionării Comunității Energetice – grup stabilit pentru facilitarea coordonării măsurilor de securitate a aprovizionării cu gaze naturale a Comunității Energetice. <i>obiectiv de creare a stocurilor de gaze naturale</i> – obiectiv obligatoriu privind nivelul de stocuri de gaze naturale raportat la capacitatea agregată a instalațiilor de stocare subterană, stabilit pentru țările părți ale Comunității Energetice sau pentru statele membre ale Uniunii Europene în care există instalații de stocare subterană <i>”stoc de securitate</i> - cantitate de gaze naturale nelichiefiate stocate în instalații de stocare subterane care sunt achiziționate, gestionate și stocate de entitatea desemnată conform art. 108¹, și care pot fi utilizate în condițiile stabilite la alin. (8) din articolul menționat;”. Art. 108¹ (1) În vederea asigurării securității aprovizionării cu gaze naturale, Guvernul desemnează o întreprindere de gaze naturale (în continuare – <i>entitate pentru crearea și menținerea stocurilor de securitate</i>), care este obligată să creeze și să mențină stocuri de securitate și să le pună la dispoziție în baza deciziei Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în cazul constatării situației de alertă sau de urgență în conformitate cu Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale sau în cazul declarării stării de urgență de către Parlament. <i>stoc de echilibrare</i> – cantitate de gaze naturale nelichiefiate care sunt: a) achiziționate, gestionate și stocate în instalații de stocare subterană de către operatorii sistemelor de transport sau de o entitate desemnată exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor operatorilor sistemelor de transport și pentru asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale; și	Normă UE neaplicabilă Compatibil Compatibil Compatibil	Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Aceste prevederi nu sunt aplicabile pentru Republica Moldova care nu dispune de instalații de stocare pe teritoriul său. Art. 2 Legea nr. 108/2016 Art. 2 Legea nr. 108/2016 Republica Moldova care nu dispune de depozite de stocare pe teritoriul său însă Legea nr. 108 stabilește obligația de creare a stocurilor strategice. Art. 2 Legea nr. 108/2016		
--	--	--	--	--	--

(b) expediate numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru menținerea în funcțiune a sistemului în condiții de siguranță și fiabilitate, în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2009/73/CE și cu articolele 8 și 9 din Regulamentul (UE) nr. 312/2014; 31. „instalație de înmagazinare subterană a gazelor” înseamnă o instalație de înmagazinare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Directiva 2009/73/CE, care este utilizată pentru înmagazinarea gazelor naturale, inclusiv pentru stocul de echilibrare, și care este conectată la un sistem de transport sau de distribuție, cu excepția rezervoarelor sferice supraterane sau a volumului de gaze existent în sistemul de transport și distribuție.	b) utilizate numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru menținerea în funcțiune a sistemului de gaze naturale în condiții de siguranță și fiabilitate; <i>instalație de stocare subterană</i> – instalație de stocare care este deținută și/sau exploatată de o întreprindere de gaze naturale, este utilizată pentru stocarea gazelor naturale, inclusiv a stocurilor de echilibrare, și este conectată la o rețea de transport sau de distribuție, cu excepția rezervoarelor sferice supraterane sau a spațiului de stocare în conductă; <i>cerere de gaze naturale excepțional de mare</i> – cerere zilnică de gaze naturale în perioada sezonului rece (din luna octombrie și până în luna martie), care depășește cu minimum 20 % nivelul consumului mediu zilnic înregistrat în perioadele climatice reci constatate statistic o dată la 20 de ani. <i>consumatori întreruptibili</i> - consumatorii noncasnici care nu fac parte din categoria consumatorilor protejați, în a căror privință este posibilă aplicarea măsurilor de limitare sau întrerupere a livrării gazelor naturale, în cazul unei situații de urgență constatate în modul stabilit, în conformitate cu Planul de acțiuni pentru situații excepționale.	Compatibil	Art. 2 Legea nr. 108/2016		
Articolul 3 Responsabilitatea pentru siguranța furnizării de gaze (1) Siguranța furnizării de gaze este responsabilitatea partajată care le revine întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, statelor membre, îndeosebi prin intermediul autorităților lor competente, și Comisiei, corespunzător domeniilor fiecăra de activitate și de competență.	Secțiunea 2 Responsabilitatea pentru asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale 4. Asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale este o responsabilitate partajată a întreprinderilor de gaze naturale, a Guvernului (prin intermediul Comisiei pentru situații excepționale a Republicii Moldova (în continuare – <i>Comisia</i>) și a organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei (în continuare – <i>organului central de specialitate</i>)) și ANRE conform competențelor instituționale și funcționale, implică stabilirea, monitorizarea realizării măsurilor preventive și de urgență necesare pentru prevenirea situațiilor excepționale, realizarea măsurilor pe parcursul situațiilor excepționale precum și pentru lichidarea consecințelor situațiilor excepționale. În acest scop, Guvernul, ANRE și operatorul sistemului de transport exercită atribuțiile stabilite în Legea cu privire la gazele naturale și promovează cooperarea bilaterală și cea	Compatibil	Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	Guvern, Comisia pentru situații Excepționale (Comisia), Ministerul Energiei, ANRE	

(2) Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă. Autoritățile competente cooperează între ele în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre pot autoriza autoritatea competentă să delege altor organisme sarcini specifice prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care autoritățile competente delegă sarcina declarării oricăruia dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1), pot delega această sarcină doar către o autoritate publică, un operator de transport și de sistem sau un operator de distribuție. Sarcinile delegate sunt îndeplinite sub supravegherea autorității competente și sunt specificate în planul de acțiuni preventive și în planul de urgență. (3) Fiecare stat membru notifică de îndată Comisiei și face publice denumirea autorității sale competente și orice modificare aferentă. (4) La punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, fiecare autoritate competentă stabilește <i>rolurile și responsabilitățile diferiților actori</i> vizați, în așa fel încât să garanteze o abordare pe trei niveluri, care implică în primul rând industria și întreprinderile relevante din sectorul gazelor naturale, întreprinderile din domeniul energiei electrice, acolo unde este cazul, în al doilea rând statele membre la nivel național sau regional și, în al treilea rând, Uniunea.	regională cu privire la asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale. 5. În Republica Moldova, autoritatea competentă responsabilă de asigurarea punerii în aplicare de către entitățile responsabile a măsurilor prevăzute de prezentul Regulament și Planul de acțiuni pentru situații excepționale este organul central de specialitate. Atribuția de examinare a sesizării privind apariția unei situații excepționale în sectorul gazelor naturale și constatarea existenței situației excepționale în sectorul gazelor naturale este delegată Comisiei întru realizarea acesteia în conformitate cu prevederile Legii nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale. 6. Organul central de specialitate informează Secretariatului Comunității Energetice denumirea autorității desemnate de Guvern, în contextul punctului 5. Secțiunea 3 Atribuțiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova 7. Comisia îndeplinește următoarele atribuții în legătură cu asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale: 1) examinează sesizarea privind apariția unei situații excepționale în sectorul gazelor naturale și constată existența situației excepționale în sectorul gazelor naturale; 2) preia, în cazul constatării situației excepționale în sectorul gazelor naturale, atribuțiile privind gestionarea situației excepționale și coordonează toate acțiunile ce urmează a fi întreprinse de către întreprinderile de gaze naturale, în special de către OST, alți participanți la piața gazelor naturale, precum și acțiunile ANRE, organelor centrale de specialitate sau autorităților administrației publice centrale și locale, în conformitate cu prezentul Regulament și Planul de acțiuni pentru situații excepționale; 3) adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri excepționale necesare pentru gestionarea situației	Compatibil Compatibil Compatibil		Titularii licențelor pentru transportul, distribuția și furnizarea gazelor naturale Comisia	
---	--	---	--	---	--

	excepționale, inclusiv pentru înlăturarea sau minimizarea consecințelor situației excepționale; 4) adoptă decizia privind utilizarea totală sau parțială a gazelor naturale care fac obiectul stocurilor de securitate, în conformitate cu art. 108¹ din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108/2016 (în continuare - Legea cu privire la gazele naturale); 5) adoptă decizia privind punerea în circulație pe piața gazelor naturale pe parcursul anului, parțial sau total a cantității disponibile de gaze naturale care face obiectul obligației de stocare, în conformitate cu art. 108² și 108³ din Legea cu privire la gazele naturale; 6) prezintă Guvernului un raport privind necesitatea declarării stării de urgență în conformitate cu Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, în funcție de gravitatea situației create în legătură cu limitarea, întreruperea aprovizionării cu gaze naturale și de caracterul măsurilor ce urmează a fi adoptate pentru gestionarea situației create; 7) analizează caracterul, cauzele și consecințele situațiilor excepționale, eficacitatea măsurilor întreprinse pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor protejați și pentru lichidarea consecințelor situațiilor excepționale, de asemenea analizează alte informații relevante; 8) desemnează, la necesitate, pentru asigurarea continuității aprovizionării cu gaze naturale, în special a consumatorilor protejați, furnizorul care urmează să achiziționeze gaze naturale pe perioada situațiilor excepționale pentru a le revinde furnizorilor de pe piața cu amănuntul a gazelor naturale sau, în baza deciziei Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, consumatorilor finali. După caz, pentru realizarea acestor achiziții, Comisia poate dispune alocarea mijloacelor financiare. 9) impune, la necesitate, furnizorilor și traderilor de pe piața angro a gazelor naturale, furnizorilor de pe piața cu amănuntul a gazelor naturale care își desfășoară activitatea de furnizare a gazelor naturale la prețuri reglementate sau la prețuri negociate, obligația de a vinde furnizorului desemnat în conformitate cu subpunctul 8, gaze naturale în cantitățile și la prețurile stabilite în contractele de vânzare-cumpărare a gazelor naturale pe				
--	--	--	--	--	--

	care aceștia le au încheiate la momentul declarării situației excepționale sau de a cesa drepturile pe care aceștia le au conform contractelor de vânzare-cumpărare a gazelor naturale; 10) obligă, la necesitate, titularii de licențe să încheie contracte, să întreprindă alte acțiuni necesare pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor finali și să stabilească termenele în care acestea urmează a fi executate; 11) adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri excepționale (care nu sunt stabilite în Planul de urgență) pentru lichidarea avariilor în sistemul de gaze naturale și pentru asigurarea protecției populației și a patrimoniului; 12) asigură informarea populației prin intermediul mass-media, cu privire la cauzele și proporțiile situațiilor excepționale, cu privire la măsurile întreprinse de întreprinderile de gaze naturale și autoritățile responsabile pentru prevenirea și lichidarea consecințelor acestora, pentru protecția populației și a patrimoniului, pentru familiarizarea populației cu regulile de comportament în situații excepționale, precum și cu privire la măsurile întreprinse pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor protejați; 13) poate decide să acorde prioritate furnizării gazelor naturale către anumite centrale electrice, centrale electrice de termoficare și/sau centrale termice care produc energie electrică și/sau energie termică în baza gazelor naturale, în detrimentul aprovizionării cu gaze naturale a anumitor categorii de consumatori protejați; 14) constată încetarea situației excepționale în sectorul gazelor naturale; 15) exercită alte atribuții stabilite în Legea cu privire la gazele naturale, în Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război în Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001, în prezentul Regulament și în Planul de acțiuni pentru situații excepționale. 8. Ținerea lucrărilor de secretariat ale Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova se asigură de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, în conformitate cu prevederile art. 6 din Hotărârea				
--	--	--	--	--	--

	Guvernului nr. 1340/2001 cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova. 9. Conform punctului 13 din Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001 cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în condiții de pericol, declanșare sau lichidare a consecințelor situațiilor excepționale, activitatea Comisiei este asigurată de Centrul de dirijare în situații excepționale, al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență în subordinea Ministerului Afacerilor Interne. Secțiunea 4 Atribuțiile ANRE în asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale 10. ANRE contribuie la asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale și la elaborarea măsurilor destinate asigurării securității aprovizionării cu gaze naturale. 11. ANRE colaborează cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei în legătură cu elaborarea Regulamentului privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale și monitorizarea realizării măsurilor preventive și de urgență stabilite în Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale. 12. La survenirea unei situații excepționale în sectorul gazelor naturale, ANRE exercită următoarele atribuții: 1) impune obligații de serviciu public întreprinderilor de gaze naturale în conformitate cu art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea cu privire la gazele naturale și monitorizează respectarea acestora; 2) suspendă, în conformitate cu art. 16 alin. (3) din Legea cu privire la gazele naturale, licența titularului de licență care nu se conformează deciziilor Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, deciziilor și hotărârilor ANRE și desemnează alt titular de licență care să desfășoare activitatea licențiată în locul titularului a cărui licență a fost suspendată; 3) aprobă tarife, prețuri reglementate în condițiile stabilite la art. 9 alin. (7) din Legea cu privire la gazele naturale; 4) în condițiile art. 105² stabilește plăți care urmează a fi achitate de titularii de licențe în legătură cu			ANRE	
--	---	--	--	------	--

	executarea deciziilor Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova; 5) asigură că proiectele de investiții privind infrastructura nouă de transport al gazelor naturale prevăzută în planul de dezvoltare al rețelelor de transport al gazelor naturale al operatorului sistemului de transport al gazelor naturale contribuie la securitatea aprovizionării cu gaze naturale prin dezvoltarea unei rețele de gaze naturale bine conectate, inclusiv, după caz, prin intermediul unui număr suficient de puncte de intrare și de ieșire transfrontaliere, în funcție de cererea gazelor naturale pe piață și de riscurile identificate; 6) monitorizează respectarea de către titularii de licențe a deciziilor Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, inclusiv executarea contractelor încheiate, întreprinderea altor acțiuni în conformitate cu deciziile respective și, conform atribuțiilor stabilite prin lege, întreprinde acțiunile necesare pentru a asigura respectarea și implementarea corespunzătoare a măsurilor respective de către titularii de licențe; 7) monitorizează și asigură realizarea de către întreprinderile de gaze naturale a obligațiilor de creare și menținere a stocurilor de gaze naturale necesare pentru asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale, inclusiv a obligațiilor ce țin de modalitatea de achitare a contribuțiilor financiare stabilite conform Legii cu privire la gazele naturale; 8) exercită alte atribuții care îi revin în conformitate cu Legea cu privire la gazele naturale, în măsura în care acestea nu contravin deciziilor Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova. Secțiunea 5 Atribuțiile organului central de specialitate în asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale 13. Organul central de specialitate are următoarele atribuții: 1) efectuează evaluarea națională a riscurilor în conformitate cu criteriile stabilite în Secțiunea 14, în baza informațiilor furnizate de către întreprinderile de gaze naturale și ANRE; 2) examinează în cadrul evaluării naționale a riscurilor, dacă, într-o perspectivă integrată a sistemelor de gaze naturale și electroenergetic există congestii interne, iar				
--	--	--	--	--	--

Ministerul
Energiei

	capacitatea punctelor de intrare în rețelele de transport al gazelor naturale și infrastructura existentă, în special rețelele de transport al gazelor naturale, oferă posibilitatea de a adapta transportul de gaze naturale pentru necesitățile țării și a fluxurilor transfrontaliere, în cazul scenariului care implică perturbarea / ieșirea din funcțiune a infrastructurii principale de gaze naturale la nivel național (identificate la evaluarea riscurilor); 3) elaborează, promovează și monitorizează implementarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale; 4) monitorizează îndeplinirea de către întreprinderile de gaze naturale, de către alte organe sau autorități ale administrației publice centrale, de către alte autorități publice, precum și de către alți participanți la piața gazelor naturale a măsurilor stabilite în Planul de acțiuni pentru situații excepționale, în scopul sporirii gradului de protecție a sistemului de gaze naturale și asigurării aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor finali; 5) asistă Guvernul la monitorizarea securității aprovizionării cu gaze naturale la nivel național și elaborează Raportul cu privire la rezultatele monitorizării securității aprovizionării cu gaze naturale; 6) notifică Secretariatul Comunității Energetice cu privire la autoritățile responsabile de asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale, inclusiv în caz de modificare a acestora; 7) comunică Secretariatului Comunității Energetice despre măsurile întreprinse în legătură cu situațiile excepționale survenite în sectorul gazelor naturale al Republicii Moldova și prezintă toate datele și informațiile relevante; 8) colaborează cu ANRE și cu întreprinderile de gaze naturale pentru îndeplinirea funcțiilor stabilite în prezentul Regulament. 14. Organul central de specialitate asigură colaborarea regională cu autoritățile competente din țările vecine în scopul asigurării măsurilor de prevenire și micșorare a impactului eventualelor situații excepționale în sectorul gazelor naturale. 15. Dacă situațiile excepționale nu pot fi gestionate în modul corespunzător prin aplicarea măsurilor la nivel național, organul central de specialitate comunică acest				
--	---	--	--	--	--

	fapt Secretariatului Comunității Energetice și președintelui Grupului de coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice, care urmează să convoace o ședință a grupului pentru examinarea situației și, după caz, pentru acordarea asistenței Republicii Moldova și/sau altor țări părți ale Comunității Energetice vizate în legătură cu coordonarea măsurilor implementate la nivel național pentru a face față situației excepționale în sectorul gazelor naturale. 16. În scopul asigurării securității aprovizionării cu gaze naturale, organul central de specialitate în comun cu OST vor colabora cu autoritățile publice de resort și OST adiacenți din țările vecine, și anume România (țară-membră a UE) și Ucraina (țară parte a Comunității Energetice), dar și alte țări, după caz, în special în legătură cu: 1) coordonarea măsurilor privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale în situații excepționale, stabilite în prezentul Regulament; 2) identificarea interconexiunilor și, după caz, dezvoltarea și modernizarea acestora, inclusiv pentru asigurarea capacităților bidirecționale; 3) identificarea condițiilor și a modalităților practice de acordare a asistenței reciproce. Secțiunea 6 Obligațiile întreprinderilor de gaze naturale 17. OST asigură colaborarea cu OST adiacenți pentru a preveni posibilele perturbări în aprovizionarea cu gaze naturale și pentru a minimiza daunele ce pot fi provocate în cazul apariției unei situații excepționale în sectorul gazelor naturale și sunt obligați: 1) să notifice imediat Comisia în cazul identificării semnalelor unei potențiale situații excepționale în sectorul gazelor naturale; 2) să întreprindă imediat măsurile stabilite în Planul de acțiuni pentru situații excepționale; 3) să reia de îndată activitatea în condiții obișnuite, la dispariția cauzelor care au determinat apariția situației excepționale în sectorul gazelor naturale și să notifice imediat Comisia despre aceasta.				Titularii licențelor pentru transportul, distribuția și furnizarea gazelor naturale
--	---	--	--	--	--

	18. Odată cu constatarea existenței situației excepționale în sectorul gazelor naturale OST este operatorul de sistem responsabil la ale cărui indicații întreprinderile de gaze naturale, precum și alți participanți la piața gazelor naturale întreprind măsurile stabilite în Planul de urgență; 19. OST anunță producătorii, operatorii de sistem, operatorii instalațiilor de stocare, traderii, furnizorii, și după caz, OST adiacenți, despre apariția situațiilor excepționale și dispune, în funcție de situație, întreprinderea măsurilor stabilite în Planul pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale. 20. Pe perioada existenței situației excepționale, OST transmite zilnic, până la orele 12:00, Comisiei, organului central de specialitate și ANRE informații cu privire la măsurile întreprinse de acesta, de alți operatori de sistem, de alte întreprinderi de gaze naturale, precum și de alți participanți la piața gazelor naturale, în conformitate cu Planul pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale. Operatorii de sistem, precum și ceilalți participanți la piața gazelor naturale sînt obligați să colaboreze cu OST și să-i prezinte informațiile solicitate. 21. Pe durata situațiilor excepționale în sectorul gazelor naturale, întreprinderile de gaze naturale, la solicitarea OST, au următoarele obligații: 1) producătorii mobilizează întreaga capacitate de producere a gazelor naturale în limita capacităților maxime de extracție; 2) operatorii instalațiilor de stocare, mobilizează întreaga capacitate de extragere a gazelor naturale; 3) OST preiau cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători, de operatorii instalațiilor de stocare și asigură transportarea acestora; 4) OSD întreprinde măsuri de limitare și/sau de întrerupere a livrării gazelor naturale conform Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale (Planul de urgență). 22. Pe perioada situației excepționale în sectorul gazelor naturale, deciziile Comisiei au întâietate și sunt superioare prevederilor legale sau contractuale ce se referă la piața gazelor naturale și activitatea întreprinderilor de gaze naturale. Întreprinderile de gaze naturale nu sunt în drept să se eschiveze de la îndeplinirea obligațiilor ce le revin în conformitate cu legea și				
--	--	--	--	--	--

	contractele încheiate, cu condiția că acestea nu contravin deciziilor Comisiei. 23. Pe perioada situației excepționale în sectorul gazelor naturale, întreprinderile de gaze naturale sunt obligate să îndeplinească deciziile Comisiei și hotărârile ANRE aprobate în acest sens. 24. Pe parcursul situației excepționale în sectorul gazelor naturale, întreprinderile de gaze naturale sunt obligate să întreprindă măsurile stabilite în Planul de acțiuni pentru situații excepționale, cu respectarea următoarelor condiții: 1) să nu fie introduse măsuri de restricționare nejustificată a fluxului de gaze naturale în cadrul pieței interne a Uniunii Europene; 2) să nu fie introduse măsuri care pot pune în pericol în mod grav situația aprovizionării cu gaze naturale într-o altă țară parte a Comunității Energetice și/sau într-un stat membru al Uniunii Europene; 3) să fie menținut accesul la infrastructura transfrontalieră, în măsura posibilităților tehnice și în condiții de siguranță, în conformitate cu Planul de acțiuni pentru situații excepționale. 25. În scopul monitorizării securității cu privire la aprovizionarea cu gaze naturale, întreprinderile de gaze naturale întocmesc și prezintă anual, până la 31 martie, organului central de specialitate și ANRE un raport cu privire la rezultatele monitorizării securității aprovizionării cu gaze naturale. Raportul respectiv include toate datele și informațiile actualizate, care sunt utilizate la evaluarea națională a riscurilor și la actualizarea ei, inclusiv acțiunile și măsurile întreprinse de întreprinderile de gaze naturale pe parcursul situațiilor excepționale din sectorul gazelor naturale.				
(5) Comisia coordonează acțiunile autorităților competente la nivel regional și la nivelul Uniunii, în temeiul prezentului regulament, între altele prin intermediul GCG sau, în special în cazul unei urgențe la nivel regional sau la nivelul Uniunii în temeiul articolului 12 alineatul (1), prin intermediul grupului de gestionare a crizei menționat la articolul 12 alin. (4).		Normă UE neaplicabilă	Competențele instituțiilor internaționale, nu pot fi stabilite prin Regulament aprobat prin HG.		
(6) În eventualitatea unei situații de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, operatorii de transport		Norme UE neaplicabile	Excluse prin Decizia Consiliului Ministerial al		

și de sistem cooperează și fac schimb de informații folosind Sistemul ReCo pentru Gaze instituit de ENTSOG. ENTSOG informează în acest sens Comisia și autoritățile competente ale statelor membre în cauză. (7) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2), riscurile transnaționale majore pentru siguranța furnizării de gaze în Uniune trebuie identificate și trebuie stabilite, pe baza acestora, grupuri de risc. Respectivul grupuri de risc servesc drept fundament pentru consolidarea cooperării regionale în vederea sporirii siguranței furnizării de gaze și fac posibil ca toate statele membre în cauză care fac parte din grupurile de risc și din afara acestora să ajungă la un acord privind măsuri transfrontaliere adecvate și eficiente de-a lungul coridoarelor de furnizare în caz de urgență. Lista acestor grupuri de risc și componența acestora figurează în anexa I. Componența grupurilor de risc nu împiedică desfășurarea oricărei alte forme de cooperare regională în beneficiul siguranței furnizării. (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 19 pentru a actualiza componența grupurilor de risc prevăzute în anexa I prin modificarea anexei respective pentru ca să reflecte evoluția riscurilor transnaționale majore la adresa siguranței furnizării de gaze în Uniune și impactul acestei evoluții asupra statelor membre, ținând cont de rezultatele simulărilor la nivelul Uniunii ale scenariilor de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii efectuate de ENTSOG, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1). Înainte de a proceda la actualizare, Comisia consultă GCG în cadrul prevăzut la articolul 4 alineatul (4) cu privire la proiectul de actualizare.			Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Alineatul în cauză nu face parte din aquis-ul Comunității Energetice.		
Articolul 4 Grupul de coordonare pentru gaz (1) Se instituie un Grup de coordonare pentru gaz (GCG) pentru a facilita coordonarea măsurilor privind siguranța furnizării de gaze. GCG este compus din reprezentanți ai statelor membre, în special reprezentanți ai autorităților competente ale acestora, precum și din reprezentanți ai Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (denumită în continuare „agenția”), ai ENTSOG, ai organelor reprezentative ale sectorului		Norme UE neaplicabile	Aceste norme, după natura juridică nu pot să fie reglementate prin legislația RM, se referă modalitatea de constituire și atribuțiile Grupului de coordonare privind securitatea aprovizionării la nivel de UE/ENC.		

și ai clienților relevanți. Comisia, consultându-se cu statele membre, decide alcătuirea GCG, asigurând reprezentativitatea totală a acestuia. Comisia prezidează GCG. GCG își adoptă propriul regulamentul de procedură. (2) GCG este consultat și asistă Comisia, în special în ceea ce privește următoarele probleme: (a) siguranța furnizării de gaze, în orice moment și în special în situații de urgență; (b) toate informațiile relevante pentru siguranța furnizării de gaze la nivel național, regional și la nivelul Uniunii; (c) cele mai bune practici și eventuale orientări pentru toate părțile implicate; (d) nivelul de siguranță a furnizării de gaze, valorile de referință și metodologiile de evaluare; (e) scenariile la nivel național, regional și la nivelul Uniunii și testarea nivelurilor de pregătire; (f) evaluarea planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență, a coerenței diferitelor planuri, precum și a implementării măsurilor prevăzute de acestea; (g) coordonarea măsurilor de gestionare a unei situații de urgență în Uniune cu părțile contractante la Comunitatea Energiei și cu alte țări terțe; (h) asistența de care au nevoie statele membre cele mai afectate. (3) Comisia convoacă GCG în mod regulat și îi comunică acestuia informațiile primite de la autoritățile competente, păstrând confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial. (4) Comisia poate convoca GCG, într-un format restrâns la reprezentanții statelor membre și, în special, ai autorităților lor competente. Comisia convoacă GCG, în acest format restrâns la cererea unuia sau mai multor reprezentanți ai statelor membre și, în special, ai autorităților lor competente. În acest caz, articolul 16 alineatul (2) nu se aplică.					
Articolul 5 Standardul în materie de infrastructură (1) Fiecare stat membru sau, în cazul în care statul membru decide astfel, autoritatea sa competentă se asigură că se iau măsurile necesare pentru ca, în cazul	Secțiunea 12 Standardul privind infrastructura 88. Standardul privind infrastructura stabilește că, în cazul ieșirii din funcțiune a oricărui element al infrastructurii principale (conducta magistrală de gaze naturale, care are	Compatibil		Ministerul Energiei	

perturbării infrastructurii principale unice de gaze, capacitatea tehnică a infrastructurii rămase, determinată în conformitate cu formula N – 1 prevăzută la punctul 2 din anexa II, să poată satisface, fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, cererea totală de gaze a zonei luate în calcul pe parcursul unei zile cu cerere de gaze excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani. Aceasta se realizează ținând cont de tendințele consumului de gaze, de efectul pe termen lung al măsurilor în materie de eficiență energetică și de rata de utilizare a infrastructurii existente. Obligația menționată la primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere responsabilității operatorilor de transport și de sistem de a face investițiile corespunzătoare și nici obligațiilor operatorilor de transport și de sistem prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și în Directiva 2009/73/CE. (2) Obligația de a se asigura că infrastructura rămasă are capacitatea tehnică de a satisface cererea totală de gaze, menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, este considerată ca fiind respectată și în cazul în care autoritatea competentă demonstrează, în planul de acțiuni preventive, că o perturbare a furnizării de gaze poate fi compensată în mod suficient și în timp util prin măsuri de piață adecvate axate pe cerere. În acest scop, formula N – 1 se calculează în conformitate cu punctul 4 din anexa II.	cea mai mare capacitate tehnică) a sistemului de gaze naturale, infrastructura rămasă disponibilă trebuie să aibă capacitatea tehnică, determinată conform prezentului punct, pentru a asigura volumul total de gaze naturale pentru Republica Moldova, necesar pe parcursul unei zile în care cererea de gaze naturale este excepțional de mare, constatată cu o probabilitate statistică o dată la 20 de ani. Aceasta se realizează luând în considerare tendințele de consum al gazelor naturale, impactul de lungă durată a măsurilor de eficiență energetică și ratele de utilizare a infrastructurii existente. Astfel, în cazul afectării infrastructurii principale a sistemului de gaze naturale, capacitatea tehnică a infrastructurii rămase disponibile trebuie să fie cel puțin egală cu volumul total de gaze naturale pentru zona luată în calcul, necesar pentru o zi cu cerere excepțional de mare de gaze naturale, constatată statistic o dată la 20 de ani. Obligația menționată la primul alineat nu aduce atingere responsabilității OST de a face investițiile corespunzătoare și nici obligațiilor OST prevăzute în Legea cu privire la gazele naturale și Regulamentul cu privire la accesul la rețelele de transport al gazelor naturale și gestionarea congestiilor, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 421/2019. 89. Infrastructura sistemului de gaze naturale include rețelele de transport al gazelor naturale, inclusiv interconexiunile, precum și instalațiile de producere, instalațiile de gaze naturale lichefiate (GNL) și instalațiile de stocare racordate la sistemul de gaze naturale al Republicii Moldova. Capacitatea tehnică a infrastructurii sistemului de gaze naturale rămasă disponibilă se determină în conformitate cu criteriul „N-1”. Astfel: $N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNL_m - I_m}{D_{max}} \times 100, \quad N - 1 \geq 100\% \quad (1)$ unde: EP_m – capacitatea tehnică a tuturor punctelor de intrare (mil. m³/zi), cu excepția capacității tehnice a instalațiilor de producere (P_m), a instalațiilor de gaze naturale lichefiate (GNL_m) și instalațiilor de stocare (S_m), adică suma capacităților tehnice ale tuturor punctelor de intrare de interconectare, prin care e posibilă aprovizionarea cu gaze naturale a Republicii Moldova.	Compatibil		Vestmoldtrans gaz SRL	
--	---	-------------------	--	------------------------------	--

	Pentru calcularea EPm, trebuie prezentată o listă detaliată a punctelor de intrare și a capacităților individuale ale acestora; P_m – capacitatea tehnică maximă de producere (mil. m³/zi), ce reprezintă suma capacităților zilnice maxime de producere ale tuturor instalațiilor de producere capabile să aprovizioneze cu gaze naturale Republica Moldova; S_m – capacitatea tehnică maximă de extracție din instalațiile de stocare (mil. m³/zi), ce reprezintă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile de stocare, ținând cont de caracteristicile fizice ale fiecărei instalații de stocare; GNLm- capacitatea tehnică maximă a instalațiilor de gaze naturale lichefiate (GNL) (mil. m³/zi), reprezintă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile GNL, luând în considerare elemente critice precum descărcarea, serviciile auxiliare, stocarea temporară și regazeificarea GNL, precum și capacitatea tehnică de extracție; I_m – capacitatea tehnică a infrastructurii principale a sistemului de gaze naturale (mil. m³/zi), cu cea mai mare capacitate de aprovizionare a Republicii Moldova. În cazul în care mai multe rețele de gaze naturale sunt racordate la aceeași infrastructură, în amonte sau în aval, și nu pot fi exploatate separat, acestea sunt considerate o singură infrastructură; D_{max} – cererea zilnică totală de gaze naturale (mil. m³/zi) pe parcursul unei zile în care s-a înregistrat o cerere excepțional de mare de gaze naturale, constatat cu o probabilitate statistică o dată la 20 de ani. 90. Valoarea determinată conform formulei (1) trebuie să fie egală sau mai mare de 100 %. 91. Rezultatul determinării capacității infrastructurii sistemului de gaze naturale rămasă disponibilă, în conformitate cu criteriul „N-1”, în cazul indisponibilității oricărui element principal de infrastructură, se reflectă în Planul de acțiuni preventive. 92. Obligația de a asigura că infrastructura sistemului de gaze naturale, rămasă disponibilă, are capacitatea de a satisface cererea totală de gaze naturale, potrivit prevederilor punctului 87, se consideră a fi respectată și în cazul în care, în conformitate cu Planul de acțiuni preventive, OST demonstrează că o întrerupere a				
--	--	--	--	--	--

(3) Dacă este cazul, în conformitate cu evaluările riscurilor menționate la articolul 7, autoritățile competente ale statelor membre învecinate pot conveni să îndeplinească în comun obligația prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol. În acest caz, autoritățile competente prezintă, în cadrul evaluării riscurilor, calculul formulei $N - 1$, împreună cu o explicație, în capitolele regionale ale planurilor de acțiuni preventive, a modului în care acordurile încheiate îndeplinesc obligația menționată. Se aplică punctul 5 din anexa II. (4) Operatorii de transport și de sistem asigură o capacitate fizică permanentă pentru transportul gazelor în ambele direcții (denumită în continuare „capacitate bidirecțională”) la toate interconexiunile dintre statele membre, cu următoarele excepții: (a) în cazul conductelor de legătură către instalațiile de producție, instalațiile GNL și către rețele de distribuție; sau	aprovizionării cu gaze naturale poate fi compensată în mod suficient și în timp util prin măsuri adecvate, bazate pe cererea de pe piața gazelor naturale. În acest caz criteriul „N-1” se calculează în conformitate cu formula (2): unde: D_{eff} – partea (mil. m³/zi) din D_{max} care, în cazul unei întreruperi în aprovizionarea cu gaze naturale, poate fi acoperită în mod eficient și în timp util cu măsuri ce se referă la cerere, bazate pe mecanisme de piață (de exemplu, prin aplicarea contractelor de furnizare cu clauze a gazelor naturale). 93. OST este obligat să asigure capacitate fizică permanentă pentru transportul gazelor naturale în ambele direcții (în continuare „capacitate bidirecțională”) la toate interconexiunile cu țările vecine. Dezvoltarea sau majorarea capacității bidirecționale a unei interconexiuni se realizează în conformitate cu cerințele stabilite în anexa la Legea cu privire la gazele naturale și cu respectarea principiilor generale stabilite la art. 42 din Legea cu privire la gazele naturale. Prin excepție, operatorii sistemelor de transport pot obține o derogare de la obligația stabilită mai sus, cu respectarea procedurii și a cerințelor stabilite în Anexa la Legea cu privire la gazele naturale.	Norme UE neaplicabile Compatibil Norme UE neaplicabile	Exclus în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC care nu prevede obligația de stabilire în comun a standardului privind infrastructura pentru RM care nu este țară membră UE. Alineatul în cauză a fost exclus prin Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice		
---	--	---	---	--	--

(b) în cazul în care a fost acordată o derogare de la această obligație, după o evaluare detaliată și după consultarea altor state membre și a Comisiei în conformitate cu anexa III. În ceea ce privește procedura pentru a asigura sau a îmbunătăți capacitatea bidirecțională la o interconexiune sau pentru a obține sau a prelungi o derogare de la această obligație, se aplică anexa III. Comisia publică lista de derogări și o actualizează. (5) O propunere referitoare la asigurarea sau la dezvoltarea capacității bidirecționale sau o cerere de acordare sau de prelungire a unei derogări include o analiză cost-beneficiu realizată pe baza metodologiei stabilite în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (1) și se bazează pe următoarele elemente: (a) o evaluare a cererii pieței; (b) previziunile privind cererea și oferta; (c) impactul economic posibil asupra infrastructurii existente; (d) un studiu de fezabilitate; (e) costurile capacității bidirecționale, incluzând consolidarea necesară a sistemului de transport; și (f) beneficiile pentru siguranța furnizării de gaze, luând în considerare posibila contribuție a capacității bidirecționale la îndeplinirea standardului privind infrastructura prevăzut la prezentul articol. (6) Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare costurile angajate în mod eficient în vederea respectării obligației prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și costurile asigurării unei capacități bidirecționale, astfel încât să fie acordate stimulentele adecvate la stabilirea sau aprobarea, în mod transparent și detaliat, a tarifelor sau a metodologiilor acestora în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și cu articolul 41 alineatul (8) din Directiva 2009/73/CE. (7) În cazul în care o investiție pentru asigurarea sau consolidarea capacității bidirecționale nu este cerută de piață, dar este considerată necesară pentru siguranța furnizării de gaze, și în care investiția în cauză	Anexa 1 Propunerea de dezvoltare a capacității bidirecționale la interconexiune sau cererea de derogare trebuie să includă o analiză cost-beneficiu, efectuată în conformitate cu metodologiile relevante stabilite în cadrul Comunității Energetice și se bazează pe următoarele elemente: a) o evaluare a cererii pe piața gazelor naturale; b) previziunile privind cererea și oferta; c) impactul economic posibil asupra infrastructurii existente; d) un studiu de fezabilitate; e) costurile capacității bidirecționale la interconexiune, incluzând consolidarea necesară a sistemului de transport; f) beneficiile pentru siguranța furnizării de gaze naturale, luând în considerare posibila contribuție a capacității bidirecționale la interconexiune la îndeplinirea standardului privind infrastructura prevăzut la art. 103 alin. (4). Costurile de investiție realizate în mod eficient în legătură cu executarea obligației stabilite la alin. (1) se iau în considerare la stabilirea tarifelor pentru serviciul de transport al gazelor naturale, cu respectarea prevederilor stabilite de prezentul articol. 94. Măsurile necesare pentru a asigura capacitatea bidirecțională la interconexiuni se formulează de către OST după consultarea tuturor operatorilor sistemelor de transport potențial vizați interesați și trebuie să se bazeze	Compatibil Compatibil Compatibil	2021/15/MC-EnC și nu este obligatoriu de a fi transpus pentru Republica Moldova nu este Stat Membru al UE Art. 142 alin. (2) din Legea 108/2016		
---	--	---	---	--	--

generează costuri în mai multe state membre sau într-un singur stat membru în beneficiul unui alt stat membru, autoritățile naționale de reglementare ale tuturor statelor membre implicate adoptă o decizie coordonată cu privire la modalitatea de alocare a costurilor înainte de a se lua orice decizie privind investițiile. La alocarea costurilor se ține cont de principiile descrise și de elementele prevăzute la articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 347/2013, în special de proporția beneficiilor cu care investițiile în infrastructură contribuie la creșterea siguranței furnizării de gaze a statelor membre în cauză, precum și de investițiile deja efectuate în infrastructura în cauză. Alocarea costurilor nu denaturează în mod nejustificat concurența și funcționarea eficientă a pieței interne și are ca scop evitarea oricărui efect de denaturare nejustificat asupra pieței. (8) Autoritatea competentă se asigură că orice infrastructură nouă de transport contribuie la siguranța furnizării de gaze prin dezvoltarea unei rețele bine conectate, inclusiv, dacă este cazul, prin intermediul unui număr suficient de puncte de intrare și de ieșire transfrontaliere, în funcție de cererea pieței și de riscurile identificate. Autoritatea competentă examinează, în cadrul evaluării riscurilor, dacă, într-o perspectivă integrată a sistemelor de gaze și electricitate, există congestii interne și capacitatea națională de intrare și infrastructura, în special rețelele de transport, au capacitatea de a adapta fluxurile de gaze naționale și transfrontaliere în cazul unui scenariu care implică perturbarea infrastructurii unice principale de gaze la nivel național și a infrastructurii unice principale de gaze de interes comun pentru grupul de risc identificat în evaluarea riscurilor. (9) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol și cu respectarea condițiilor prevăzute la prezentul alineat, Luxemburg, Slovenia și Suedia nu fac obiectul obligației de la alineatul menționat, dar depun eforturi pentru a o îndeplini, garantând totodată furnizarea de gaze pentru clienții protejați în conformitate cu articolul 6.	pe evaluarea cererii de pe piața gazelor naturale, a raportului cerere - ofertă, a fezabilității din punct de vedere tehnic, a costurilor de realizare a măsurilor necesare pentru a asigura capacitățile bidirecționale la interconexiuni, inclusiv pe evaluarea impactului asupra consolidării ulterioare a rețelelor de transport al gazelor naturale și a beneficiilor pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale, cu luarea în considerare a contribuției capacității bidirecționale la interconexiuni la îndeplinirea, împreună cu alte măsuri posibile, a standardului privind infrastructura. ANRE, se asigură că investițiile în orice infrastructură nouă de transport al gazelor naturale contribuie la asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale prin dezvoltarea unei rețele de transport al gazelor naturale bine conectate, inclusiv, după caz, prin intermediul unui număr suficient de puncte de intrare și de ieșire transfrontaliere, în funcție de cererea de pe piața gazelor naturale și de riscurile identificate. 95. Organul central de specialitate examinează, în cadrul evaluării naționale a riscurilor, dacă, într-o perspectivă integrată a sistemelor de gaze naturale și electroenergetic, există congestii interne și capacitatea interconexiunilor de intrare și infrastructura națională, în special dacă rețelele de transport al gazelor naturale, au capacitatea de a adapta fluxurile de gaze naturale transportate pentru necesitățile consumatorilor din Republica Moldova și fluxurilor transfrontaliere în cazul unui scenariu când este perturbat un element al infrastructurii principale de gaze naturale din țară identificat în evaluarea națională a riscurilor.	Compatibil Compatibil Norme UE neaplicabile	Prevederile din subpunctul în cauză se referă la derogări pentru anumite țări membre UE.	
---	---	--	---	--

Derogarea se aplică Luxemburgului dacă: (a) are cel puțin două conducte de interconexiune cu alte state membre; (b) are cel puțin două surse de furnizare de gaze diferite; și (c) nu are instalații de stocare a gazelor pe teritoriul său. Derogarea se aplică Sloveniei dacă: (a) are cel puțin două conducte de interconexiune cu alte state membre; (b) are cel puțin două surse de furnizare de gaze diferite; și (c) nu are instalații de stocare a gazelor sau instalații GNL pe teritoriul său. Derogarea se aplică Suediei dacă: (a) nu are tranzit de gaze către alte state membre pe teritoriul său; (b) are un consum intern brut anual de gaze mai mic de 2 Mtep; și (c) gazele reprezintă mai puțin de 5 % din consumul total de energie primară. Luxemburg, Slovenia și Suedia informează Comisia în legătură cu orice schimbare a condițiilor de la prezentul alineat. Derogarea prevăzută la prezentul alineat nu se mai aplică în cazul în care cel puțin una dintre condițiile respective nu mai este îndeplinită. În cadrul evaluării naționale a riscurilor efectuate în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), Luxemburg, Slovenia și Suedia descriu situația în raport cu condițiile corespunzătoare stabilite la prezentul alineat, precum și perspectivele privind respectarea obligației prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, luând în considerare impactul economic al îndeplinirii standardului în materie de infrastructură, dezvoltarea pieței gazelor și proiectele de infrastructură din sectorul gazelor din cadrul grupului de risc. Pe baza informațiilor furnizate în cadrul evaluării naționale a riscurilor și în cazul în care sunt îndeplinite în continuare condițiile corespunzătoare prevăzute la prezentul alineat, Comisia poate decide continuarea aplicării derogării timp de încă patru ani. În cazul unei decizii pozitive, procedura prevăzută de prezentul paragraf se repetă după patru ani.					
▼C1	Secțiunea 13				

Articolul 6 Standardul de furnizare de gaze ▼B (1) Autoritatea competentă solicită anumitor întreprinderi din sectorul gazelor naturale pe care le identifică să ia măsurile care vizează asigurarea furnizării de gaze către clienții protejați din statul membru în fiecare dintre următoarele cazuri: (a) temperaturi extreme pentru o perioadă de vârf de 7 zile, constatate statistic o dată la 20 de ani; (b) orice perioadă de 30 de zile în care cererea de gaze este excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani; (c) o perioadă de 30 de zile în cazul perturbării infrastructurii principale unice de gaze în condiții de iarnă normale.	Standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale 96. Furnizorii de gaze naturale cărora li s-a impus obligația de serviciu public și operatorii de sistem sunt obligați să întreprindă măsuri necesare pentru a asigura aprovizionarea cu gaze naturale a consumatorilor protejați, în următoarele cazuri: 1) temperaturi extreme pe o perioadă de vârf de 7 zile, constatate statistic o dată la 20 de ani; 2) orice perioadă de cel puțin 30 de zile în care cererea de gaze naturale este excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani; 3) o perioadă de cel puțin 30 de zile, în cazul perturbării infrastructurii principale a sistemului de gaze naturale, în condiții de iarnă normale. 97. Se consideră consumatori protejați: e) consumatorii casnici instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție a gazelor naturale; f) întreprinderile și instituțiile care prestează servicii sociale esențiale, instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție sau de transport al gazelor naturale; g) întreprinderile mici în sensul Legii nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție a gazelor naturale, cu excepția titularilor de licență pentru vânzarea gazelor naturale comprimate pentru vehicule la stațiile de alimentare; h) centralele electrice de termoficare și/sau centralele termice instalațiile de utilizare ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție sau de transport al gazelor naturale, care livrează energie termică în sistemul centralizat de alimentare cu energie termică sau care livrează energie termică pentru consumatorii indicați la subpunctele 1), 2) și 3), cu condiția că acestea nu pot funcționa cu alți combustibili decât gazele naturale. Consumul de gaze naturale de întreprinderile și instituțiile menționate la subpunctele 2) și 3) nu depășesc cumulativ 20 % din consumul final total anual de gaze naturale.	Compatibil		Furnizorii de gaze naturale cărora li s-au impus obligații de serviciu public. Consumatorii protejați	
---	--	-------------------	--	---	--

Până la 2 februarie 2018, fiecare stat membru informează Comisia cu privire la definiția clienților protejați, la volumele de consum anual de gaze ale clienților protejați și la procentul pe care respectivele volume de consum îl reprezintă în consumul final total anual de gaze din respectivul stat membru. În cazul în care un stat membru include în propria definiție a clienților protejați categoriile menționate la articolul 2 punctul 5 litera (a) sau (b), el precizează volumele de consum de gaze corespunzătoare clienților aparținând acestor categorii și procentul pe care îl reprezintă	Pentru locurile de consum la care întreprinderile și instituțiile menționate la subpunctul 2) nu prestează servicii sociale esențiale, se consideră consumatori întreruptibili și pentru aceste locuri de consum pot fi aplicate măsuri de limitare și/sau întrerupere a livrării gazelor naturale.	Compatibil		Operatorii de sistem	
	98. Fiecare operator de sistem întocmește lista consumatorilor protejați ale căror instalații de utilizare sunt racordate la rețelele sale de gaze naturale. Listele consumatorilor protejați trebuie să conțină, inclusiv informații cu privire la genul de activitate (în cazul consumatorilor noncasnici) și volumele lunare de gaze naturale pe fiecare loc de consum pentru anul calendaristic anterior. Furnizorii sunt obligați să prezinte operatorilor de sistem toate informațiile necesare pentru întocmirea listelor respective. Listele consumatorilor protejați se păstrează la operatorii de sistem respectivi, se actualizează o dată la două luni și se prezintă, la solicitare, organului central de specialitate și/sau OST. La apariția situației excepționale, operatorii de sistem sunt obligați să prezinte imediat listele consumatorilor protejați OST. Anual, până la data de 1 august, OST în baza informației prezentate de OSD și furnizori, prezintă organului central de specialitate, lista nominală a consumatorilor protejați grupați pe categorii, ce include informația în formatul de raportare coordonat preventiv de OST cu organul central de specialitate. Operatorii de sistem și furnizorii sunt responsabili pentru corectitudinea datelor prezentate către OST și/sau organul central de specialitate.	Compatibil		Ministerul Energiei	
	110. Organul central de specialitate notifică Secretariatul Comunității Energetice cu privire la definiția consumatorilor protejați, la volumele de consum anual de gaze naturale ale consumatorilor protejați, inclusiv pe categorii de consumatori protejați și procentul pe care îl reprezintă consumul de gaze naturale al fiecărei dintre aceste categorii de consumatori protejați raportat la consumul final total anual de gaze naturale.	Compatibil			

fiecare dintre aceste grupuri de clienți raportat la consumul final total anual de gaze. Autoritatea competentă identifică întreprinderile din sectorul gazelor naturale menționate la primul paragraf de la prezentul alineat și le numește în planul de acțiuni preventive. Orice nouă măsură care nu se bazează pe piață avută în vedere pentru a garanta îndeplinirea standardului de furnizare de gaze respectă procedura stabilită la articolul 9 alineatele (4)-(9). ▼B Statele membre pot respecta obligația prevăzută la primul paragraf prin punerea în aplicare a unor măsuri în materie de eficiență energetică sau prin înlocuirea gazelor cu o altă sursă de energie, cum ar fi, între altele, sursele regenerabile de energie, în măsura în care se asigură același nivel de protecție. ▼C1 (2) Orice standard de furnizare suplimentară de gaze pe o durată mai mare de 30 de zile menționată la alineatul (1) literele (b) și (c) sau orice obligație suplimentară impusă din motive de siguranță a furnizării de gaze se bazează pe evaluarea riscurilor, se reflectă în planul de acțiuni preventive și: (a) respectă articolul 8 alineatul (1); (b) nu are un efect negativ asupra capacității altui stat membru de a asigura furnizarea către clienții protejați în conformitate cu prezentul articol într-o situație de urgență la nivel național, regional sau la nivelul Uniunii; și (c) respectă articolul 12 alineatul (5) într-o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii. Comisia poate solicita o justificare care să demonstreze conformitatea oricărei măsuri menționate la primul paragraf cu condițiile prevăzute de paragraful respectiv. O astfel de <i>justificare</i> este făcută publică de autoritatea competentă din statul membru care introduce măsura în cauză. Orice nouă măsură nebazată pe piață în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, adoptată la data sau după data de 1 noiembrie 2017 este în	104. Măsurile noi care nu sunt bazate pe mecanisme de piață, menite să asigure standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale trebuie să corespundă prevederilor punctului 27, precum cele menționate la punctul 63, indiferent dacă acestea fac parte din Planul de acțiuni preventive sau sunt adoptate ulterior. 106. Obligația prevăzută la punctul 95 poate fi respectată prin punerea în aplicare a unor măsuri de eficiență energetică sau prin substituirea gazelor naturale cu o altă sursă de energie, cum ar fi, între altele, sursele regenerabile de energie, în măsura în care se asigură același nivel de protecție a consumatorilor protejați. 99. Întreprinderilor de gaze naturale le poate fi impusă obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor protejați pe o perioadă mai mare de 30 de zile în cazul situațiilor stabilite la punctul 96 subpunctele 2) și 3) sau le pot fi impuse obligații suplimentare în legătură cu asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale numai după o evaluare a riscurilor cu condiția reflectării acestora în Planul de acțiuni preventive și respectarea următoarelor cerințe: 1) să corespundă prevederilor punctului 27; 2) să nu aibă impact negativ asupra capacității oricărei țări părți a Comunității Energetice să asigure aprovizionarea cu gaze naturale a consumatorilor protejați într-o situație excepțională. 105. La solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate elaborează și publică o justificare care să demonstreze conformitatea oricărei măsuri menționate în această Secțiune cu criteriile stabilite la punctul 27.	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil	Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	Ministerul Energiei Comisia, ANRE și întreprinderile de gaze naturale Comisia, ANRE și	
---	--	---	--	---	--

conformitate cu procedura stabilită la articolul 9 alineatele (4)-(9). (3) După expirarea perioadelor stabilite de autoritatea competentă în conformitate cu alineatele (1) și (2) sau în condiții mai dificile decât cele prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă și întreprinderile din sectorul gazelor naturale depun eforturi pentru a menține, cât de mult posibil, furnizarea de gaze, în special pentru clienții protejați. ▼C1 (4) Obligațiile impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale pentru respectarea standardelor de furnizare de gaze prevăzute la prezentul articol sunt nediscriminatorii și nu impun sarcini nejustificate întreprinderilor în cauză. (5) Întreprinderile din sectorul gazelor naturale pot îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului articol la nivel regional sau la nivelul Uniunii, după caz. Autoritățile competente nu impun respectarea standardelor de furnizare de gaze prevăzute la prezentul articol pe baza unor infrastructuri localizate în exclusivitate pe teritoriul lor. (6) Autoritățile competente se asigură că stabilirea condițiilor de furnizare către clienții protejați nu aduce niciun prejudiciu bunei funcționări a pieței interne a energiei, la un preț care respectă valoarea de piață a gazelor furnizate.	100. După expirarea intervalelor de timp stabilite conform punctelor 96 și 99 sau în condiții mai severe decât cele prevăzute la punctul 96, Comisia, ANRE și întreprinderile de gaze naturale depun eforturi pentru a menține, aprovizionarea cu gaze naturale, în special a consumatorilor protejați. 101. Obligațiile impuse întreprinderilor de gaze naturale pentru asigurarea respectării standardului privind aprovizionarea cu gaze naturale a consumatorilor protejați conform punctelor 96 și 99, nu trebuie să fie discriminatorii și nu trebuie să impună sarcini excesive întreprinderilor de gaze naturale. 102. Guvernul și ANRE nu trebuie să solicite întreprinderilor de gaze naturale ca standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale stabilit în această Secțiune să fie îndeplinit utilizând doar infrastructura din țară. 103. Guvernul, prin intermediul Comisiei și ANRE asigură că condițiile de aprovizionare cu gaze naturale a consumatorilor protejați nu aduc niciun prejudiciu bunei funcționări a pieței interne de energie a Uniunii Europene, la un preț care respectă valoarea de piață a gazelor naturale furnizate. 104. Măsurile noi care nu sunt bazate pe mecanisme de piață, menite să asigure standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale trebuie să corespundă prevederilor punctului 27, precum celor menționate la punctul 63, indiferent dacă acestea fac parte din Planul de acțiuni preventive sau sunt adoptate ulterior. 105. La solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate elaborează și publică o justificare care să demonstreze conformitatea oricărei măsuri menționate în această Secțiune cu criteriile stabilite la punctul 27. 106. Obligația prevăzută la punctul 96 poate fi respectată prin punerea în aplicare a unor măsuri de	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil	Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	întreprinderile de gaze naturale Guvernul ANRE Guvernul și ANRE	
---	---	---	--	--	--

	eficiență energetică sau prin substituirea gazelor naturale cu o altă sursă de energie, cum ar fi, între altele, sursele regenerabile de energie, în măsura în care se asigură același nivel de protecție a consumatorilor protejați. 107. Întreprinderea de gaze naturale desemnată de Guvern în conformitate cu articolul 1082 din Legea cu privire la gazele naturale încheie acorduri și contracte cu operatorii instalațiilor de stocare sau alți participanți ai pieței gazelor naturale din țările părți ale Comunității Energetice și/sau statele membre ale Uniunii Europene care dispun de instalații de stocare subterane a gazelor naturale. Acordurile și contractele respective trebuie să prevadă stocarea, până la 1 octombrie, a unor volume de gaze naturale care să corespundă unui nivel de cel puțin 15% din consumul mediu anual de gaze naturale al consumatorilor finali din Republica Moldova, instalațiile de gaze naturale ale cărora sunt racordate la rețelele de gaze naturale ale operatorilor de sistem licențiați, determinat pentru ultimii 5 ani calendaristici. În cazul în care capacitatea transfrontalieră de transport al gazelor naturale sau alte limitări tehnice nu permit utilizarea integrală a volumelor de gaze naturale stocate de 15 % din consumul mediu anual de gaze naturale, atunci întreprinderea de gaze naturale desemnată de Guvern trebuie să asigure stocarea numai a volumelor de gaze naturale posibile din punct de vedere tehnic. 108. În cazul în care Guvernul decide crearea de stocuri de combustibil alternativ de către anumiți participanți la piața gazelor naturale sau autorități publice, care pot fi utilizate pentru a înlocui consumul de gaze naturale, obligația de stocare poate fi redusă proporțional cu obligația echivalentă de a stoca alți combustibili alternativi decât gazele naturale. Reducerea obligației de stocare se aplică în măsura în care obligația respectivă nu poate fi executată din motive ce țin de existența unor limitări de ordin tehnic sau din motive ce țin de existența unor riscuri majore în ceea ce privește asigurarea continuității livrării gazelor naturale prin interconexiuni în cantitățile necesare sau la parametri de calitate stabiliți. 109. Organul central de specialitate notifică Secretariatului Comunității Energetice și Grupul de				
--	--	--	--	--	--

	coordonare a securității aprovizionării din cadrul Comunității Energetice despre modalitatea de îndeplinire a obligației stabilite la punctul 107, existența circumstanțelor prevăzute în punctul 108 și despre intenția de a reduce cantitatea de gaze naturale, care face obiectul obligației de stocare, prin înlocuirea acesteia cu obligația echivalentă de a stoca alți combustibili decât gazele naturale. 110. Organul central de specialitate notifică Secretariatul Comunității Energetice cu privire la definiția consumatorilor protejați, la volumele de consum anual de gaze naturale ale consumatorilor protejați, inclusiv pe categorii de consumatori protejați și procentul pe care îl reprezintă consumul de gaze naturale al fiecărei dintre aceste categorii de consumatori protejați raportat la consumul final total anual de gaze naturale.				
▼C2 Articolul 6a Obiective de constituire de stocuri și traiectorii de constituire de stocuri (1) Sub rezerva alineatelor (2)-(5), statele membre se asigură că următoarele obiective de constituire de stocuri pentru capacitatea agregată a tuturor instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor care sunt situate pe teritoriul lor și care sunt direct interconectate la o zonă de piață de pe teritoriul lor și pentru instalațiile de înmagazinare menționate la anexa Ib sunt atinse până la data de 1 noiembrie a fiecărui an: ▼M2 (a) pentru 2022: 80 %; (b) începând cu 2023: 90 %. În scopul respectării prezentului alineat, statele membre țin seama de obiectivul de garantare a siguranței furnizării de gaze în Uniune, în conformitate cu articolul 1. (2) În pofida alineatului (1) și fără a aduce atingere obligațiilor altor state membre în ceea ce privește constituirea de stocuri în instalațiile în cauză de înmagazinare subterană a gazelor, obiectivul de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru în care sunt situate instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor este redus la un volum corespunzând unui nivel de 35 % din consumul mediu anual de gaze din		Norme UE neaplicabile	Republica Moldova nu dispune de depozite de stocare pe teritoriul său. La fel, nu este inclusă în Anexa la Regulamentul 1938/2017 adaptat prin Decizia Consiliului Ministerial 2022/01/MC-EnC care stabilește traiectoriile intermediare și de constituire a stocurilor de gaze naturale pentru țările părți ale Comunității Energetice (Serbia și Ucraina).		

perioada precedentă de cinci ani pentru statul membru respectiv. (3) În pofida alineatului (1) și fără a aduce atingere obligațiilor altor state membre în ceea ce privește constituirea de stocuri în instalațiile în cauză de înmagazinare subterană a gazelor, obiectivul de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru în care sunt situate instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor se reduce cu volumul care a fost furnizat țărilor terțe în perioada de referință 2016-2021, în cazul în care volumul mediu furnizat a fost de peste 15 TWh pe an în perioada de extracție a gazelor din instalațiile de înmagazinare (octombrie-aprilie). (4) Pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor enumerate în anexa Ib, se aplică obiectivele de constituire de stocuri prevăzute la alineatul (1) și traiectoriile de constituire de stocuri prevăzute la alineatul (7). Detaliile referitoare la obligațiile pentru fiecare stat membru vor fi stabilite într-un acord bilateral în conformitate cu anexa Ib. (5) Un stat membru poate îndeplinit parțial obiectivul de constituire de stocuri prin luarea în calcul a GNL stocat fizic și disponibil în instalațiile sale de GNL în cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții următoare: (a) rețeaua de gaze include o capacitate semnificativă de stocare a GNL, reprezentând anual peste 4 % din consumul mediu național din perioada precedentă de cinci ani; (b) statul membru a impus furnizorilor de gaze obligația de a înmagazina volume minime de gaze în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor și/sau instalațiile de GNL în conformitate cu articolul 6b alineatul (1) litera (a). (6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a îndeplini obiectivele intermediare sau pentru a se asigura că acestea sunt îndeplinite, după cum urmează: (a) pentru 2022: astfel cum au fost stabilite în anexa Ia; și (b) începând din 2023: în conformitate cu alineatul (7). (7) Pentru 2023 și pentru anii următori, fiecare stat membru cu instalații de înmagazinare subterană a gazelor prezintă Comisiei, până la data de 15					
---	--	--	--	--	--

septembrie a anului precedent, un proiect de traiectorie de constituire de stocuri cu obiective intermediare pentru lunile februarie, mai, iulie și septembrie, inclusiv informații tehnice, pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul său și direct interconectate la zona sa de piață, în formă agregată. Traectoria de constituire de stocuri și obiectivele intermediare se bazează pe rata medie de constituire de stocuri din perioada precedentă de cinci ani. În cazul statelor membre pentru care obiectivul de constituire de stocuri este redus la 35 % din consumul lor mediu anual de gaze în conformitate cu alineatul (2), obiectivele intermediare ale traiectoriei de constituire de stocuri se reduc în consecință. Pe baza informațiilor tehnice furnizate de fiecare stat membru și ținând seama de evaluarea GCG, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili traiectoria de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18a alineatul (2). Acestea se adoptă până la data de 15 noiembrie a anului precedent, dacă este necesar și inclusiv în cazul în care un stat membru a prezentat un proiect actualizat de traiectorie de constituire de stocuri. Acestea se bazează pe o evaluare a situației generale în materie de siguranță a furnizării de gaze, precum și pe o evaluare a evoluției cererii și ofertei de gaze în Uniune și în fiecare stat membru și sunt stabilite într-un mod care să garanteze siguranța furnizării de gaze, evitând în același timp sarcinile inutile pentru statele membre, pentru participanții la piața gazelor, pentru operatorii de înmagazinare sau pentru clienți și fără a denatura în mod nejustificat concurența dintre instalațiile de înmagazinare situate în state membre învecinate. (8) În cazul în care un stat membru nu își poate îndeplini, într-un anumit an, până la 1 noiembrie, obiectivul de constituire de stocuri din cauza caracteristicilor tehnice specifice ale uneia sau mai multor instalații de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul său, cum ar fi debite de injectare excepțional de scăzute, acestuia i se permite să își					
--	--	--	--	--	--

atingă obiectivul de constituire de stocuri până la 1 decembrie. Statul membru informează Comisia înainte de 1 noiembrie, indicând motivele întârzierii. (9) Obiectivul de constituire de stocuri nu se aplică în cazul în care și atât timp cât Comisia a declarat o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii în temeiul articolului 12, la cererea, după caz, a unuia sau mai multor state membre care au declarat o situație de urgență la nivel național. (10) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru monitorizează în permanență respectarea traiectoriei de constituire de stocuri și raportează periodic GCG. În cazul în care nivelul de stocuri constituite într-un anumit stat membru este cu mai mult de cinci puncte procentuale sub nivelul traiectoriei de constituire de stocuri, autoritatea competentă ia, fără întârziere, măsuri eficiente în vederea creșterii acestuia. Statele membre informează Comisia și GCG cu privire la măsurile luate. (11) În cazul unei abateri substanțiale și susținute a unui stat membru de la traiectoria de constituire de stocuri care compromite îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri sau în cazul unei abateri de la obiectivul de constituire de stocuri, Comisia, după consultarea GCG și a statelor membre în cauză, emite o recomandare către statul membru respectiv sau către celelalte state membre în cauză în ceea ce privește măsurile care trebuie să fie luate imediat. În cazul în care abaterea nu este redusă în mod semnificativ în termen de o lună de la data primirii recomandării Comisiei, Comisia, după consultarea GCG și a statului membru în cauză, ia o decizie, ca măsură de ultimă instanță, pentru a impune statului membru în cauză să ia măsuri care să corecteze efectiv abaterea, inclusiv, dacă este cazul, una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 6b alineatul (1), sau orice altă măsură pentru a asigura îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri prevăzut la prezentul articol. Atunci când decide ce măsuri trebuie să fie luate în conformitate cu al doilea paragraf, Comisia ia în considerare situația specifică a statelor membre în cauză, cum ar fi dimensiunea instalațiilor de					
--	--	--	--	--	--

înmagazinare subterană a gazelor în raport cu consumul intern de gaze, importanța instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor pentru siguranța furnizării de gaze în regiune și orice instalații de stocare a GNL existente. Orice măsură luată de Comisie pentru a aborda abaterile de la traiectoria de constituire de stocuri sau de la obiectivul de constituire de stocuri pentru 2022 ține seama de intervalul scurt de timp pentru punerea în aplicare a prezentului articol la nivel național, care este posibil să fi contribuit la abaterea de la traiectoria de constituire de stocuri sau de la obiectivul de constituire de stocuri pentru 2022. Comisia se asigură că măsurile adoptate în conformitate cu prezentul alineat: (a) nu depășesc ceea ce este necesar pentru a garanta siguranța furnizării de gaze; (b) nu impun o sarcină disproporționată statelor membre, participanților la piața gazelor, operatorilor de înmagazinare sau clienților.					
Articolul 6b Punerea în aplicare a obiectivului de constituire de stocuri (1) Statele membre iau toate măsurile necesare, inclusiv asigurarea de stimulente financiare sau compensații pentru participanții la piață, pentru a îndeplini obiectivele de constituire de stocuri stabilite în conformitate cu articolul 6a. Atunci când se asigură că obiectivele de constituire de stocuri sunt îndeplinite, statele membre acordă prioritate, atunci când este posibil, măsurilor bazate pe piață. În măsura în care măsurile enumerate la prezentul articol reprezintă atribuții și competențe ale autorității naționale de reglementare în conformitate cu articolul 41 din Directiva 2009/73/CE, autoritățile naționale de reglementare au responsabilitatea de a lua măsurile respective. Măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde în special: (a) obligația, pentru furnizorii de gaze, de a <i>înmagazina volume minime de gaze în instalațiile de înmagazinare, inclusiv în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor și/sau în instalațiile de stocare a GNL</i>, volumele		Norme neaplicabile	Republica Moldova nu dispune de depozite de stocare pe teritoriul său. Prevederile în cauză nu sunt aplicabile RM care nu este inclusă în Anexa la Regulamentul 1938/2017 adaptat prin Decizia Consiliului Ministerial 2022/01/MC-EnC care stabilește traiectoriile intermediare și de constituire a stocurilor de gaze naturale pentru țările părți ale Comunității Energetice (Serbia și Ucraina).		

respective urmând a fi determinate pe baza cantității de gaze furnizate de furnizorii de gaze clienților protejați; (b) obligația, pentru operatorii de înmagazinare, de a-și oferi capacitățile prin licitații deschise participanților la piață; (c) obligația, pentru <i>operatorii de transport și de sistem sau entitățile desemnate</i> de statul membru, de a achiziționa și gestiona un stoc de echilibrare exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor lor de operatori de transport și de sistem și, dacă este necesar, impunerea unei obligații pentru alte entități desemnate în scopul garantării siguranței furnizării de gaze în cazul unei situații de urgență, astfel cum este menționată la articolul 11 alineatul (1) litera (c); (d) utilizarea unor instrumente coordonate, cum ar fi platformele de achiziționare de GNL, cu alte state membre pentru a maximiza utilizarea GNL și pentru a reduce barierele de infrastructură și de reglementare din calea utilizării în comun a GNL pentru constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor; (e) utilizarea de mecanisme voluntare de achiziție în comun de gaze naturale, pentru aplicarea căroră Comisia poate emite, dacă este necesar, orientări până la 1 august 2022; (f) oferirea de stimulente financiare pentru participanții la piață, inclusiv pentru operatorii de înmagazinare, cum ar fi contracte pentru diferență sau acordarea de compensații participanților la piață pentru deficitul de venituri sau pentru costurile suportate de aceștia ca urmare a obligațiilor impuse participanților la piață, inclusiv operatorilor de înmagazinare, care nu pot fi acoperite prin venituri; (g) obligația, pentru deținătorii de capacitate de înmagazinare, de a utiliza sau de a elibera capacitățile rezervate neutilizate, obligând în același timp deținătorul de capacitate de înmagazinare care nu utilizează capacitatea de înmagazinare să plătească prețul convenit pentru întreaga durată a contractului de înmagazinare; (h) adoptarea de către entități publice sau private a unor instrumente eficace pentru achiziționarea și gestionarea înmagazinării strategice, cu condiția ca astfel de					
--	--	--	--	--	--

instrumente să nu denatureze concurența sau buna funcționare a pieței interne; (i) numirea unei entități specializate însărcinate cu îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri în cazul în care obiectivul de constituire de stocuri nu ar fi îndeplinit altfel; (j) oferirea de reduceri ale tarifelor de înmagazinare; (k) colectarea veniturilor necesare pentru recuperarea cheltuielilor de capital și de exploatare legate de instalațiile de înmagazinare reglementate, sub forma unor tarife de înmagazinare și sub forma unei taxe specifice încorporate în tarifele de transport care este colectată numai de la punctele de ieșire către clienții finali situați în aceleași state membre, cu condiția ca veniturile colectate prin intermediul tarifelor să nu depășească veniturile permise. (2) Măsurile adoptate de statele membre în temeiul alineatului (1) se limitează la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea traiectoriilor de constituire de stocuri și a obiectivelor de constituire de stocuri. Aceste măsuri sunt clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile. Măsurile nu denaturează în mod nejustificat concurența sau buna funcționare a pieței interne a gazelor și nu pun în pericol siguranța furnizării de gaze pentru alte state membre sau pentru Uniune. (3) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura utilizarea în mod eficient a infrastructurii existente la nivel național și regional, în beneficiul siguranței furnizării de gaze. Măsurile respective nu blochează sau restricționează în niciun caz utilizarea transfrontalieră a instalațiilor de înmagazinare sau a instalațiilor de GNL și nu limitează capacitățile transfrontaliere de transport alocate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2017/459 al Comisiei (2). (4) Atunci când iau măsuri în temeiul prezentului articol, statele membre aplică principiul „eficiența energetică înainte de toate”, îndeplinind totodată obiectivele măsurilor lor respective, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (3).					
---	--	--	--	--	--

Articolul 6c Facilități de înmagazinare și mecanismul de împărțire a sarcinii (1) Un stat membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor se asigură că participanții la piață din statul membru respectiv au încheiat acorduri cu operatori de înmagazinare subterană sau cu alți participanți la piață din statele membre în care există astfel de instalații de înmagazinare subterană a gazelor. Respectiv acorduri prevăd utilizarea, până la 1 noiembrie, a unor volume de stocuri care corespund unui nivel de cel puțin 15 % din consumul mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani al statului membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor. Cu toate acestea, în cazul în care capacitatea transfrontalieră de transport sau alte limitări tehnice nu permit statului membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor utilizarea integrală a 15 % din volumele de stocuri respective, acel stat membru stochează numai volumele posibile din punct de vedere tehnic. În cazul în care limitările tehnice nu permit unui stat membru să-și îndeplinească obligația de la primul paragraf, iar statul membru respectiv are obligația de a stoca alți combustibili pentru a înlocui gazul, obligația de la primul paragraf poate fi îndeplinită, în mod excepțional, printr-o obligație echivalentă de a stoca alți combustibili decât gazul. Statul membru în cauză face dovada limitărilor tehnice și a echivalenței măsurii.	Articolul 4: „(2¹) Guvernul întreprinde măsurile necesare pentru a asigura utilizarea, până la 1 noiembrie a fiecărui an calendaristic, a capacității de stocare subterană a gazelor naturale în instalațiile de stocare subterană din alte țări părți ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene, care să corespundă unui nivel de cel puțin 15% din consumul mediu anual de gaze naturale al consumatorilor finali din Republica Moldova, racordați la rețelele de gaze naturale ale operatorilor de sistem licențiați, determinat pentru ultimii 5 ani calendaristici. Stocurile de gaze naturale care urmează a fi create în acest scop includ stocurile prevăzute la art. 108¹ și art. 108².”. Articolul 108². Obligația de stocare a gazelor naturale (1) În vederea atenuării șocurilor de preț pentru gazele naturale și a asigurării funcționării sigure și fiabile a pieței gazelor naturale, în spiritul solidarității cu țările părți ale Comunității Energetice și statele membre ale Uniunii Europene, Guvernul impune prin hotărâre unui furnizor de gaze naturale sau unui trader, care dispune de experiență în efectuarea tranzacțiilor cu gaze naturale și stocarea acestora (în continuare – titularul obligației de stocare), obligația privind stocarea unei anumite cantități de gaze naturale în instalațiile de stocare subterană din alte țări părți ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene (în continuare – obligația de stocare). Obligația de stocare poate fi impusă inclusiv entității pentru crearea și menținerea stocurilor de securitate, care ține evidență separată a stocurilor respective. (2) Cantitatea de gaze naturale care face obiectul obligației de stocare se stabilește anual de către Guvern până la 31 Martie, reieșind din cantitatea totală de gaze naturale ce necesită a fi constituită în calitate de stocuri în instalațiile de stocare subterană în conformitate cu art. 4, alin. (2¹), din care a fost dedusă cantitatea de gaze naturale stocată în calitate de stocuri de securitate în condițiile stabilite la art. 108¹. (3) În cazul în care capacitatea de transport a interconexiunilor existente sau alte limitări de ordin tehnic nu permit utilizarea integrală a stocurilor de gaze naturale ce urmează a fi create în cadrul obligației de stocare,	Compatibil	Art. 4, art. 108² Legea 108/2016	Guvernul titularul obligației de stocare	
--	---	-------------------	--	---	--

	titularul obligației de stocare urmează să asigure doar stocarea cantităților de gaze naturale care pot fi posibile din punct de vedere tehnic. (4) Costurile legate de crearea și menținerea stocurilor de gaze naturale care fac obiectul obligației de stocare includ costul gazelor naturale, costul contractării serviciului de stocare, costurile aferente eliberării și transportării stocurilor respective, precum și alte costuri ale titularului obligației de stocare. Pentru realizarea obligației stabilite în prezentul articol, titularul obligației de stocare poate utiliza resurse proprii sau poate beneficia de împrumuturi externe contractate direct de către acesta – surse financiare recreditate din contul împrumuturilor de stat externe contractate de Guvern în numele Republicii Moldova, și/sau de resurse financiare alocate din bugetul de stat, cu recuperarea acestora după punerea în circulație a gazelor naturale în conformitate cu alin. (8)-(9). (5) Titularul obligației de stocare achiziționează gazele naturale destinate executării obligației de stocare prin procedură de achiziție sau cu respectarea regulilor utilizate pe piețele de gaze naturale externe, pe platformele de tranzacționare europene, pe care achiziționează gazele naturale. În mod excepțional, titularul obligației de stocare poate achiziționa gaze prin intermediul unor contracte negociate direct, cu condiția demonstrării faptului că prețul de achiziție este mai mic decât prețul de referință pe una din platformele de tranzacționare europene, cu grad ridicat de lichiditate, stabilită de Guvern. În acest caz, titularul obligației de stocare este obligat să notifice în prealabil Agenția și organul central de specialitate în domeniul energiei despre acest fapt. (6) În vederea executării obligației prevăzute de prezentul articol, titularul obligației de stocare întreprinde acțiunile necesare pentru a securiza capacitatea în instalațiile de stocare subterană și încheie acordurile relevante cu operatorii instalațiilor de stocare subterană sau cu alți participanți la piața gazelor naturale din țările părți ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene în care există astfel de instalații de stocare subterană. (7) Titularul obligației de stocare este obligat să țină evidența separată a tranzacțiilor încheiate în legătură cu				
--	---	--	--	--	--

	executarea obligației de stocare și să informeze Guvernul și Agenția în legătură cu fiecare tranzacție încheiată (în speță cu privire la cantitatea gazelor naturale procurate, prețul de achiziție, vânzătorul, acordurile aferente privind stocarea și livrarea gazelor naturale), cu prezentarea documentelor aferente, la cererea acestora. (8) La propunerea organului central de specialitate în domeniul energiei, Guvernul stabilește lunar cantitatea de gaze naturale stocate în temeiul prezentului articol, care după 1 noiembrie urmează să fie pusă în circulație pe piața gazelor naturale de titularul obligației de stocare. (9) Titularul obligației de stocare încheie contracte-cadru cu toți furnizorii de pe piața cu amănuntul a gazelor naturale, iar cantitățile lunare exacte și prețul la care urmează fie vândute gazele naturale către fiecare furnizor de pe piața cu amănuntul gazelor naturale se stabilesc de Agenție prin hotărâre aprobată în acest sens. (10) La determinarea cantității de gaze naturale ce urmează a fi vândută de titularul obligației de stocare către fiecare furnizor de pe piața cu amănuntul a gazelor naturale, Agenția ține cont de cota deținută de acesta pe piața respectivă, iar la stabilirea prețului de achiziție - de cheltuielile justificate suportate de titularul obligației de stocare conform alin.(4). Hotărârile Agenției cu privire la cantitățile lunare ce urmează a fi achiziționate de furnizorii de pe piața cu amănuntul a gazelor naturale și prețul de achiziție se aprobă în regim de urgență, în conformitate cu articolul 9 alin.(7). (11) În cazul în care Guvernul decide cu privire la crearea de către anumiți participanți la piața gazelor naturale a stocurilor de combustibil alternativ, care pot fi utilizate pentru a înlocui consumul de gaze naturale, obligația de stocare poate fi redusă în mod echivalent și se consideră a fi îndeplinită parțial de obligația echivalentă de a stoca alți combustibili decât gazele naturale. Reducerea obligației de stocare se aplică în măsura în care obligația respectivă nu poate fi executată din motive ce țin de existența unor limitări de ordin tehnic sau pentru motive ce țin de existența unor riscuri majore în ceea ce privește asigurarea continuității livrării gazelor naturale prin interconexiuni în cantitățile necesare sau la parametrii de calitate stabiliți. (12) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică Secretariatul				
--	---	--	--	--	--

(2) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană poate să dezvolte un mecanism de împărțire a sarcinii cu unul sau mai multe state membre care dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor (denumit în continuare „mecanismul de împărțire a sarcinii”). Mecanismul de împărțire a sarcinii se bazează pe datele relevante ale celei mai recente evaluări a riscurilor în temeiul articolului 7 și ține seama de toți parametrii următori: (a) costul sprijinului financiar pentru îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri, excluzând costurile legate de îndeplinirea oricăror obligații în materie de înmagazinare strategică; (b) volumele de gaze necesare pentru a satisface cererea clienților protejați în conformitate cu articolul 6 alineatul (1); (c) limitările tehnice, inclusiv capacitatea de înmagazinare subterană disponibilă, capacitatea tehnică transfrontalieră de transport și ratele de extracție. Statele membre notifică Comisiei mecanismul de împărțire a sarcinii până la 2 septembrie 2022. În lipsa unui acord privind un mecanism de împărțire a sarcinii până la data respectivă, statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor demonstrează că respectă alineatul (1) și notifică în acest sens Comisia.	Comunității Energetice, cu prezentarea informației corespunzătoare, inclusiv privind echivalența măsurii de stocare a combustibilului cu reducerea obligației de stocare a gazelor naturale, existența circumstanțelor stabilite la alin. (11). Articolul 108³. Mecanismul de partajare a eforturilor pentru îndeplinirea obiectivului de creare a stocurilor (1) La decizia Guvernului, obligația de stocare prevăzută la art. 108² poate fi înlocuită integral sau parțial prin intermediul unui mecanism de partajare a eforturilor cu una sau mai multe țări părți ale Comunității Energetice sau cu unul sau mai multe State Membre ale Uniunii Europene care dispun de instalații de stocare subterană a gazelor naturale (în continuare ”mecanismul de partajare”), stabilit într-un tratat interstatal sau interinstituțional încheiat în acest sens. (2) La elaborarea mecanismului de partajare, Guvernul ține cont de informațiile relevante ale celei mai recente evaluări a riscurilor efectuate în conformitate cu cerințele stabilite în Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale, precum și de următoarele: a) costul sprijinului financiar pentru îndeplinirea obiectivului de creare a stocurilor de gaze naturale, stabilit pentru țara parte a Comunității Energetice sau pentru Statul Membru al Uniunii Europene pe teritoriul căreia/căruia sunt amplasate instalațiile de stocare subterană, excluzând costurile legate de îndeplinirea oricăror obligații ce țin de crearea stocurilor în scopuri strategice; b) volumele de gaze naturale necesare pentru a satisface cererea consumatorilor protejați, în cazurile stabilite la articolul 103 alin. (4) lit. b); c) limitările de ordin tehnic, inclusiv capacitatea de stocare disponibilă a instalațiilor de stocare subterană, capacitatea tehnică transfrontalieră de transport și capacitățile de extracție. (3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică Secretariatul Comunității Energetice și Grupul de coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice cu privire la mecanismul de partajare ce urmează a fi implementat.	Compatibil	Art. 108 ³ Legea 108/2016	Guvernul	
--	--	------------	--------------------------------------	----------	--

(3) Ca măsură tranzitorie, statele membre fără instalații de înmagazinare subterană a gazelor, care dispun însă de instalații de înmagazinare subterană a gazelor incluse pe cea mai recentă listă de proiecte de interes comun menționată în Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului (4), pot respecta parțial alineatul (1) luându-se în considerare stocurile de GNL din unitățile de stocare plutitoare existente, până la punerea în funcțiune a instalațiilor lor de înmagazinare subterană a gazelor. (4) Statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor pot oferi stimulente sau compensații financiare participanților la piață sau operatorilor de transport și de sistem, după caz, pentru deficitul de venituri sau pentru costurile suportate de aceștia ca urmare a respectării obligațiilor de înmagazinare în conformitate cu prezentul articol, în cazul în care deficitul respectiv sau costurile respective nu pot fi acoperite prin venituri, pentru a asigura respectarea obligației lor de înmagazinare a gazelor în alte state membre în temeiul alineatului (1) sau punerea în aplicare a mecanismului de împărțire a sarcinii. În cazul în care stimulentele sau compensația financiară este finanțată printr-o taxă, taxa respectivă nu se aplică punctelor de interconectare transfrontaliere. (5) În pofida alineatului (1), în cazul în care un stat membru deține instalații de înmagazinare subterană a gazelor situate pe teritoriul său a căror capacitate agregată este mai mare decât consumul anual de gaze al statului membru respectiv, statele membre fără instalații de înmagazinare subterană a gazelor care au acces la instalațiile respective fie: (a) se asigură că până la 1 noiembrie volumele de stocuri corespund cel puțin utilizării medii a capacității de înmagazinare din perioada precedentă de cinci ani determinate luând în considerare, printre altele, fluxurile din cursul sezonului de extracție din perioada precedentă de cinci ani din statele membre în care se află instalațiile de înmagazinare; fie (b) demonstrează că a fost rezervată o capacitate de înmagazinare echivalentă cu volumul acoperit de obligația de la litera (a).	4) Participanții la piața gazelor naturale care participă la implementarea mecanismului de partajare pot primi stimulente sau compensații financiare pentru deficitul de venituri sau pentru costurile suportate de aceștia, în cazul în care deficitul respectiv sau costurile respective nu pot fi acoperite prin veniturile obținute din activitatea desfășurată, în conformitate cu principiile stabilite prin hotărâre de Guvern. În cazul în care stimulentele sau compensația financiară este finanțată printr-o taxă, taxa respectivă nu se aplică punctelor de interconectare transfrontaliere.”.	Normă UE neaplicabilă Compatibil	Republica Moldova nu dispune de stocuri GNL Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	Furnizorii de gaze naturale	
--	---	--	--	------------------------------------	--

În cazul în care statul membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor poate demonstra că a fost rezervată o capacitate de înmagazinare echivalentă cu volumul acoperit de obligația de la primul paragraf litera (a), se aplică alineatul (1). Obligația de la prezentul alineat este limitată la 15 % din consumul mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani din statul membru în cauză. (6) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexa Ib, în cazul instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor situate într-un stat membru care nu intră sub incidența alineatului (5), dar care sunt direct conectate la zona de piață a unui alt stat membru, acest alt stat membru se asigură că până la 1 noiembrie volumele de stocuri corespund, cel puțin, mediei capacității de înmagazinare rezervate la punctul transfrontalier relevant în perioada precedentă de cinci ani.		Norme UE neaplicabile	Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		
Articolul 6d Monitorizare și executare (1) Operatorii de înmagazinare raportează nivelul de stocuri autorității competente din fiecare stat membru în care se află instalațiile în cauză de înmagazinare subterană a gazelor și, dacă este cazul, unei entități desemnate de statul membru respectiv (denumită în continuare „entitatea desemnată”) după cum urmează: (a) pentru anul 2022: la fiecare dintre obiectivele intermediare prevăzute în anexa Ia; și ▼C2 (b) începând din 2023: în conformitate cu articolul 6a alineatul (7). ▼M2 (2) Autoritatea competentă și, dacă este cazul, entitatea desemnată de fiecare stat membru monitorizează nivelurile de stocuri constituite în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul lor la sfârșitul fiecărei luni și raportează Comisiei rezultatele, fără întârzieri nejustificate. Comisia poate, dacă este cazul, să invite Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) să		Norme neaplicabile	Republica Moldova nu dispune de depozite de stocare pe teritoriul său și nu există operatori ai depozitelor de stocare responsabili de raportare la Secretariatul Comunității Energetice nu este inclusă în Anexa la Regulamentul 1938/2017 adaptat prin Decizia Consiliului Ministerial 2022/01/MC-EnC care stabilește traiectoriile intermediare și de constituire a stocurilor de gaze naturale pentru statele din Comunitatea Energetică (Serbia și Ucraina).		

acorde asistență în ceea ce privește această monitorizare. (3) Pe baza informațiilor furnizate de autoritatea competentă și, dacă este cazul, de entitatea desemnată de fiecare stat membru, Comisia raportează periodic GCG. (4) GCG acordă asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea traiectoriilor de constituire de stocuri și a obiectivelor de constituire de stocuri și elaborează orientări pentru Comisie cu privire la măsurile adecvate de asigurare a conformității în cazul în care statele membre se abat de la traiectoria de constituire de stocuri sau nu îndeplinesc obiectivele de constituire de stocuri. (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a respecta traiectoriile de constituire de stocuri și obiectivele de constituire de stocuri și pentru a asigura respectarea obligațiilor de înmagazinare impuse participanților la piață, inclusiv prin impunerea unor <i>sanțiuni și amenzi suficiente de disuasive asupra participanților la piață respectivi</i>. Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la măsurile de executare luate în temeiul prezentului alineat. (6) În cazul în care trebuie să se facă schimb de informații sensibile din punct de vedere comercial, Comisia poate convoca reuniuni ale GCG care să permită doar participarea Comisiei și a statelor membre. (7) Schimbul de informații se limitează la ceea ce este necesar pentru a monitoriza respectarea prezentului regulament. Comisia, autoritățile naționale de reglementare și statele membre păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial primite în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin.					
▼B Articolul 7 Evaluarea riscurilor ▼M2 (1) Până la 1 septembrie 2022, ENTSG efectuează o simulare la nivelul Uniunii a scenariilor de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii, inclusiv a	Secțiunea 14 Evaluarea națională a riscurilor asociate securității aprovizionării cu gaze naturale	Norme UE neaplicabile	Prevederile din subpunctul în cauză se referă la atribuțiile unor organizații la nivelul statelor membre UE.		

scenariilor de perturbare prelungită a unei singure surse de furnizare. Simularea include identificarea și evaluarea coridoarelor de furnizare de gaze în caz de urgență și identifică, de asemenea, statele membre care pot aborda riscurile identificate, inclusiv în ceea ce privește GNL. ENTSOG definește scenariile de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii și metodologia simulării în cooperare cu GCG. ENTSOG asigură un nivel adecvat de transparență și acces la ipotezele de modelare folosite în scenariile sale. Simularea la nivelul Uniunii a scenariilor de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii se repetă la fiecare patru ani, exceptând cazul în care situația impune actualizări mai frecvente. ▼B (2) Autoritățile competente din fiecare grup de risc enumerat în anexa I, efectuează o evaluare comună, la nivelul grupului de risc (denumită în continuare „evaluarea comună a riscurilor”), a tuturor factorilor de risc relevanți, cum ar fi dezastrele naturale, riscurile tehnologice, comerciale, sociale, politice și de altă natură, care ar putea duce la materializarea riscurilor transnaționale majore asupra siguranței furnizării de gaze pentru care a fost creat grupul de risc. Autoritățile competente țin cont de rezultatele simulărilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în vederea pregătirii evaluărilor riscurilor, a planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență. Autoritățile competente din fiecare grup de risc convin asupra unui mecanism de cooperare pentru a efectua evaluarea comună a riscurilor și informează GCG cu privire acesta, cu unsprezece luni înainte de termenul pentru notificarea evaluării comune a riscurilor și pentru actualizările acesteia. La solicitarea unei autorități competente, Comisia poate avea un rol de facilitare în pregătirea evaluării comune a riscurilor, în special în ceea ce privește stabilirea mecanismului de cooperare. În cazul în care autoritățile competente din cadrul unui grup de risc nu cad de acord asupra unui mecanism de cooperare, Comisia propune un mecanism de cooperare pentru grupul de risc respectiv, în urma consultării autorităților competente în cauză. Autoritățile competente în cauză convin asupra unui		Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Prevederile din subpunctul în cauză se referă la evaluarea comună a riscurilor dintre țările UE clasificate după grupuri de riscuri. RM nu este stat membru UE. Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	
--	--	------------------------------	--	--

mecanism de cooperare pentru grupul de risc respectiv ținând seama pe deplin de propunerea Comisiei. Cu 10 luni înainte de termenul pentru notificarea evaluării comune a riscurilor sau a actualizărilor acesteia, fiecare autoritate competentă comunică și actualizează, în cadrul mecanismului de cooperare convenit, toate datele naționale necesare pentru pregătirea evaluării comune a riscurilor, în special cele necesare pentru elaborarea diferitelor scenarii menționate la alineatul (4) litera (c). (3) Autoritatea competentă din fiecare stat membru efectuează o evaluare națională a riscurilor (denumită în continuare „evaluarea națională a riscurilor”) a tuturor riscurilor relevante care afectează siguranța furnizării de gaze. O astfel de evaluare este în deplină concordanță cu ipotezele și rezultatele evaluării (evaluărilor) comune a(le) riscurilor. (4) Evaluările riscurilor menționate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol se efectuează, după caz: (a) utilizând standardele menționate la articolele 5 și 6. Evaluarea riscurilor descrie calculul formulei $N - 1$ la nivel național și include, după caz, un calcul al formulei $N - 1$ la nivel regional. Evaluarea riscurilor include, de asemenea, ipotezele utilizate, inclusiv, dacă este cazul, cele utilizate pentru calculul formulei $N - 1$ la nivel regional, precum și datele necesare pentru acest calcul. Calculul formulei $N - 1$ la nivel național este însoțit de o simulare a perturbării infrastructurii principale unice de gaze utilizând modelarea hidraulică pentru teritoriul național, precum și de un calcul al formulei $N - 1$ luând în considerare un nivel de gaze în instalațiile de stocare de 30 % și de 100 % din volumul util maxim; (b) luând în considerare toate circumstanțele naționale și transnaționale relevante, îndeosebi mărimea pieței, configurația rețelei, fluxurile reale, inclusiv fluxurile de ieșire ale statelor membre în cauză, posibilitatea fluxurilor fizice în ambele direcții, inclusiv potențiala necesitate de consolidare ulterioară a sistemului de transport, prezența capacităților de producție și de stocare și rolul gazelor în cadrul mixului energetic, îndeosebi în ceea ce privește termoficarea, producerea de energie electrică și funcționarea consumatorilor	111. Organul central de specialitate efectuează o evaluare națională (denumită în continuare - evaluarea națională a riscurilor) a tuturor riscurilor relevante care afectează securitatea aprovizionării cu gaze naturale. 112. La evaluarea națională a riscurilor, organul central de specialitate trebuie să: 1) utilizeze standardele privind aprovizionarea cu gaze naturale și privind infrastructura. Evaluarea națională a riscurilor descrie calculul efectuat conform criteriului „$N - 1$” la nivel național. Evaluarea națională a riscurilor include, de asemenea, ipotezele utilizate, inclusiv, după caz, cele utilizate pentru calculul efectuat conform criteriului „$N - 1$” la nivel regional, precum și datele necesare pentru acest calcul. Calculul efectuat conform criteriului „$N - 1$” la nivel național este însoțit de o simulare a perturbării infrastructurii principale de gaze naturale utilizând modelarea hidraulică pentru teritoriul național, precum și de un calcul al formulei „$N - 1$” luând în considerare un nivel de gaze naturale în instalații de stocare de 30 % și de 100 % din volumul util maxim; 2) ia în considerare toate circumstanțele naționale și regionale relevante, în special: mărimea pieței, configurația și capacitatea rețelelor de transport al gazelor naturale, fluxurile reale de gaze naturale, inclusiv fluxurile transfrontaliere de gaze naturale din țările părți ale Comunității Energetice, existența interconexiunilor dintre rețelele de transport al gazelor naturale și posibilitatea acestora de a efectua fluxuri fizice de gaze naturale bidirecționale, inclusiv eventuala necesitate de	Compatibil Compatibil	Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	Ministerul Energiei Ministerul Energiei	
---	---	-------------------------------------	--	---	--

industriali, precum și considerente legate de securitate și de calitatea gazelor; (c) elaborând mai multe scenarii de cerere de gaze excepțional de mare și de perturbare a furnizării de gaze, luând în considerare antecedentele, probabilitatea, anotimpul, frecvența și durata acestor evenimente și evaluându-le consecințele probabile, cum ar fi: (i) perturbarea infrastructurilor relevante pentru siguranța furnizării de gaze, în special a infrastructurilor de transport, a instalațiilor de stocare sau a terminalelor GNL, inclusiv a infrastructurii principale de gaze identificate pentru calculul formulei N – 1; și (ii) perturbarea furnizării provenind de la furnizori din țări terțe, precum și, dacă este cazul, riscurile geopolitice; (d) identificând interacțiunea și corelarea riscurilor între statele membre sau din cadrul grupului de risc și cu alte state membre sau cu alte grupuri de risc, după caz, inclusiv în ceea ce privește interconexiunile, furnizarea transfrontalieră, accesul transfrontalier la instalațiile de stocare și capacitatea bidirecțională; (e) ținând seama de riscurile asociate controlului infrastructurii relevante pentru siguranța furnizării de gaze, ceea ce poate presupune, între altele, riscul de investiții insuficiente, riscul subminării diversificării, riscul folosirii infrastructurii existente în scopuri improprii și cel al nerespectării dreptului Uniunii; (f) luând în calcul capacitatea maximă de interconexiune a fiecărui punct de intrare și de ieșire de la frontieră, precum și diferitele niveluri de completare a stocurilor;	dezvoltare ulterioară a rețelelor de transport al gazelor naturale, existența capacităților de producere și de stocare a gazelor naturale sau terminale GNL, contribuția gazelor naturale în structura surselor de energie la nivel național, în special pentru producerea energiei electrice și a energiei termice, pentru alimentarea consumatorilor industriali și pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor protejați, precum și alte aspecte legate de securitatea aprovizionării cu gaze naturale și de asigurarea funcționării obiectelor industrial periculoase în condiții de securitate și fiabilitate și aspecte privind calitatea gazelor naturale; 3) elaboreze mai multe scenarii în care cererea de gaze naturale este excepțional de mare ținând cont de experiențele anterioare, probabilitatea, de factorul sezonier, de frecvența și de durata survenirii unor astfel de evenimente, precum și să evalueze consecințele posibile ale acestor scenarii: a) perturbarea infrastructurii relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale, cum ar fi în cazul afectării infrastructurii principale de transport, a instalațiilor de stocare sau a terminalelor GNL, inclusiv a infrastructurii principale de gaze naturale identificată pentru efectuarea calculelor conform criteriului „N-1”; și b) întreruperea livrării gazelor naturale de la furnizorii de gaze naturale din țări terțe, și după caz, riscurile geopolitice; 4) identifice, după caz, măsurile reciproce de acțiune și de corelare a riscurilor cu țările vecine și țările părți ale Comunității Energetice, inclusiv în legătură cu: interconexiunile, livrarea transfrontalieră, accesul transfrontalier la instalațiile de stocare sau terminale GNL și capacitățile bidirecționale la interconexiuni; 5) ia în considerare riscurile legate de controlul infrastructurii relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale, ceea ce poate implica, între altele, riscul de investiții insuficiente, riscul subminării diversificării, riscul folosirii infrastructurii existente în scopuri improprii și cel al nerespectării legislației Comunității Energetice; 6) ia în calcul capacitățile maxime de interconexiune la fiecare punct de intrare și de ieșire la/de la frontiera țării și de diferite niveluri de completare a				
--	--	--	--	--	--

(6) Întreprinderile din sectorul gazelor naturale, clienții industriali de gaze, organizațiile relevante reprezentând interesele clienților casnici și industriali de gaze, precum și statele membre și autoritatea națională de reglementare, în cazul în care aceasta este diferită de autoritatea competentă, cooperează cu autoritățile competente și le furnizează la cerere toate informațiile necesare pentru evaluările comună și națională a riscurilor.	116. La evaluarea națională a riscurilor, organul central de specialitate ține cont de planul de dezvoltare a rețelelor de transport al gazelor naturale, planurile de dezvoltare a rețelelor de distribuție a gazelor naturale, elaborate de operatorii de sistem și aprobate de ANRE în conformitate cu Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale, de progresele înregistrate în legătură cu efectuarea investițiilor necesare pentru a îndeplini standardul privind infrastructura, stabilit în Secțiunea 12 precum și de dificultățile specifice ale țării, cum ar fi lipsa capacităților de producere, lipsa terminalelor de gaze naturale lichefiate și a instalațiilor de stocare a gazelor naturale și alte dificultăți. 117. La evaluarea națională a riscurilor, organul central de specialitate indică dacă există congestii în rețelele de transport al gazelor naturale și dacă infrastructura sistemului de gaze naturale, în special rețelele de transport al gazelor naturale, are capacitatea de a adapta fluxurile de gaze naturale în cazul unui scenariu care implică afectarea infrastructurii principale a sistemului de gaze naturale. 118. Evaluarea națională a riscurilor se pregătește de către organul central de specialitate în conformitate cu modelul stabilit în Anexa nr. 1 la Regulament, în baza informației solicitate de acesta și prezentate de întreprinderile de gaze naturale, în special de OST, precum și de ANRE. La necesitate, evaluarea națională a riscurilor poate include informații adiționale așa cum ar fi simularea la nivelul Uniunii Europene a scenariilor de perturbare a aprovizionării cu gaze naturale și a infrastructurii efectuată de ENTSG.	Compatibil			
(7) Până la 1 octombrie 2018, statele membre notifică Comisiei prima evaluare comună a riscurilor, odată ce a fost acceptată de toate statele membre din grupul de risc, împreună cu evaluările naționale de risc. Evaluările riscurilor se actualizează la fiecare patru ani după aceea, exceptând cazul în care situația impune o frecvență mai mare de actualizare. Evaluările riscurilor țin cont de progresele înregistrate în derularea investițiilor necesare pentru a îndeplini standardul în materie de infrastructură definit la articolul 5 și de dificultățile specifice fiecărei țări, întâmpinate cu ocazia implementării de soluții alternative noi. Ele se	119. Organul central de specialitate prezintă Secretariatului Comunității Energetice evaluarea națională a riscurilor. 123. Organul central de specialitate solicită analizele de risc de la întreprinderile de gaze naturale și de la participanții pieței gazelor naturale, precum și orice date suplimentare necesare pentru elaborarea Raportului cu privire la rezultatele monitorizării securității aprovizionării cu gaze naturale.	Compatibil			

bazează, de asemenea, pe experiența dobândită prin simularea planurilor de urgență, menționată la articolul 10 alineatul (3).	119. Întreprinderile de gaze naturale, consumatorii industriali de gaze naturale, organizațiile relevante care promovează interesele consumatorilor casnici și consumatorilor industriali de gaze naturale și ANRE, colaborează cu organul central de specialitate și la solicitarea organului central de specialitate, prezintă toate informațiile necesare pentru evaluarea națională și generală a riscurilor. 120. Rezultatele evaluării naționale a riscurilor se reflectă în Planul de acțiuni preventive. 121. Evaluarea națională a riscurilor se actualizează la fiecare patru ani după aprobare, excepție fiind situațiile când se justifică o frecvență mai mare de actualizare. Evaluarea națională a riscurilor ține cont de progresele înregistrate în derularea investițiilor necesare pentru a îndeplini standardul privind infrastructură definit în Secțiunea 12 și de dificultățile specifice, întâmpinate la implementarea de soluții alternative noi. Actualizările se bazează, de asemenea, pe experiența acumulată prin simularea Planului de urgență, în conformitate cu Secțiunea 9. 122. Organul central de specialitate prezintă Secretariatului Comunității Energetice evaluarea națională a riscurilor. 123. Organul central de specialitate solicită analizele de risc de la întreprinderile de gaze naturale și de la participanții pieței gazelor naturale, precum și orice date suplimentare necesare pentru elaborarea Raportului cu privire la rezultatele monitorizării securității aprovizionării cu gaze naturale.				
Articolul 8 Elaborarea planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență	Secțiunea 7 Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale 26. Pentru reducerea numărului situațiilor în care poate fi afectată securitatea aprovizionării cu gaze naturale, precum și pentru gestionarea eficientă a unei situații excepționale în sectorul gazelor naturale, organul central de specialitate elaborează cu respectarea cerințelor stabilite în art. 104 din Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale și prezintă Guvernului spre aprobare Planul de acțiuni pentru situații excepționale, compus din Planul de acțiuni preventive și Planul de urgență.				

(1) Măsurile de asigurare a siguranței furnizării de gaze conținute într-un plan de acțiuni preventive și într-un plan de urgență sunt clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile, nu denaturează în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficace a pieței interne a gazelor și nu pun în pericol siguranța furnizării de gaze a celorlalte state membre sau a Uniunii.	27. Măsurile de asigurare a securității aprovizionării cu gaze naturale incluse în Planul de acțiuni pentru situații excepționale trebuie să fie clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile, să nu denatureze în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficace a pieței unice de gaze naturale a Uniunii Europene și să nu pună în pericol securitatea aprovizionării cu gaze naturale a altor țări părți ale Comunității Energetice sau să aibă impact negativ asupra capacității oricărei țări părți a Comunității Energetice să asigure aprovizionarea cu gaze naturale a consumatorilor protejați într-o situație excepțională.	Compatibil		Ministerul Energiei ANRE	
	28. În vederea elaborării Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale, organul central de specialitate efectuează, în colaborare cu și în baza informațiilor furnizate de către întreprinderile de gaze naturale, o analiză amplă a situației existente în sectorul gazelor naturale, inclusiv a situației create pe piața gazelor naturale și, după caz, pe piețele de gaze naturale regionale, precum și identifică și evaluează riscurile, conform prevederilor Secțiunii 14.	Compatibil			
	29. Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale trebuie să conțină în primul rând măsuri ce se bazează pe mecanisme de piață, nu trebuie să pună în sarcina întreprinderilor de gaze naturale obligații excesive, nerealizabile și nu trebuie să aibă impact negativ asupra funcționării pieței gazelor naturale.	Compatibil			
(2) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru, în urma consultării întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, a organizațiilor relevante reprezentând interesele clienților casnici și industriali de gaze, inclusiv a producătorilor de energie electrică, a operatorilor de transport și de sistem de energie electrică și, în cazul în care aceasta este diferită de autoritatea competentă, a autorității naționale de reglementare stabilește: (a) un plan de acțiuni preventive conținând măsurile necesare pentru a elimina sau a atenua riscurile identificate, inclusiv efectele măsurilor în favoarea eficienței energetice și ale măsurilor axate pe cerere analizate în evaluările comună și națională ale riscurilor și în conformitate cu articolul 9;	30. Organul central de specialitate, în rezultatul consultării întreprinderilor de gaze naturale, a organizațiilor relevante care reprezintă interesele consumatorilor casnici și industriali de gaze naturale, inclusiv a producătorilor de energie electrică, a OST de energie electrică și ANRE elaborează și promovează Planul de acțiuni pentru situații excepționale care cuprinde: 1) Planul de acțiuni preventive ce include măsurile necesare pentru a elimina sau a atenua riscurile identificate, inclusiv măsurile de eficiență energetică și măsurile bazate pe cerere examinate în evaluarea națională a riscurilor și în conformitate cu Secțiunea 8; 2) Planul de urgență ce include măsurile care trebuie luate pentru a elimina sau a atenua impactul unei	Compatibil			

(b) un plan de urgență conținând măsurile care trebuie luate pentru a elimina sau a atenua impactul unei perturbări a furnizării de gaze, în conformitate cu articolul 10. (3) Planul de acțiuni preventive și planul de urgență conțin un capitol regional sau mai multe capitole regionale în cazul în care un stat membru aparține mai multor grupuri de risc, astfel cum sunt definite în anexa I. Capitolele regionale sunt elaborate în comun de toate statele membre din grupul de risc înainte de includerea în planurile naționale respective. Comisia va acționa în calitate de facilitator, astfel încât capitolele regionale să consolideze în mod colectiv siguranța furnizării de gaze în Uniune, să nu genereze nicio contradicție și să depășească orice obstacole din calea cooperării. Capitolele regionale conțin măsuri transfrontaliere adecvate și eficiente, inclusiv în ceea ce privește GNL, care fac obiectul acordului dintre statele membre care pun în aplicare măsurile din același grup de risc sau din grupuri de risc diferite afectate de măsuri pe baza simulării menționate la articolul 7 alineatul (1) și a evaluării comune a riscurilor. (4) Autoritățile competente informează în mod periodic GCG cu privire la progresele realizate în ceea ce privește pregătirea și adoptarea planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență, în special a capitolelor regionale. În special, autoritățile competente convin asupra unui mecanism de cooperare pentru pregătirea planului de acțiuni preventive și a planului de urgență, inclusiv pentru schimbul de proiecte de planuri. Acestea informează GCG cu privire la respectivul mecanism de cooperare convenit cu 16 luni înainte de termenul pentru ajungerea la un acord privind planurile respective și actualizările planurilor respective. Comisia poate avea un rol de facilitare în pregătirea planului de acțiuni preventive și a planului de urgență, în special în ceea ce privește stabilirea mecanismului de cooperare. Dacă autoritățile competente dintr-un grup de risc nu cad de acord cu privire la un mecanism de cooperare, Comisia propune un mecanism de cooperare pentru grupul de risc respectiv. Autoritățile	perturbări în aprovizionarea cu gaze naturale, în conformitate cu Secțiunea 9.	Norme UE neaplicabile	Prevederile în cauză nu poate fi transpuse întrucât Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității	
	31. În procesul de consultare publică, proiectul Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale se consultă cu Secretariatul Comunității Energetice.	Compatibil		
	32. Organul central de specialitate raportează în mod periodic Grupului de coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice cu privire la progresele realizate în elaborarea și aprobarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale.	Compatibil		
	33. Organul central de specialitate și ANRE asigură monitorizarea periodică a implementării Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale.	Compatibil		
	34. Planul de acțiuni preventive și Planul de urgență se elaborează în conformitate cu modelele stabilite în anexele 2 și 3.	Compatibil		
	35. În termen de până la patru luni de la data notificării de către organul central de specialitate, Secretariatul Comunității Energetice evaluează Planul de acțiuni	Compatibil		

competente în cauză convin asupra mecanismului de cooperare pentru grupul de risc respectiv ținând seama de propunerea Comisiei. Autoritățile competente asigură monitorizarea periodică a punerii în aplicare a planului de acțiuni preventive și a planului de urgență. (5) Planul de acțiuni preventive și planul de urgență sunt elaborate în conformitate cu modelele din anexele VI și VII. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 19 pentru a modifica modelele din anexele VI și VII, după consultarea GCG, pentru a ține seama de experiența dobândită în aplicarea prezentului regulament, reducând în același timp sarcina administrativă pentru statele membre. (6) Autoritățile competente ale statelor membre învecinate se consultă reciproc, în timp util, cu scopul de a asigura coerența dintre planurile lor de acțiuni preventive și planurile lor de urgență. În cadrul fiecărui grup de risc, autoritățile competente fac schimb de proiecte de planuri de acțiuni preventive și de planuri de urgență conținând propuneri de cooperare, cu cel puțin cinci luni înainte de termenul de prezentare a planurilor. Versiunile finale ale capitolelor regionale menționate la alineatul (3) sunt stabilite de comun acord de toate statele membre din grupul de risc. Planurile de acțiuni preventive și planurile de urgență conțin, de asemenea, măsurile naționale necesare pentru a pune în aplicare și a asigura respectarea măsurilor transfrontaliere prevăzute în capitolele regionale. (7) Planurile de acțiuni preventive și planurile de urgență sunt publicate și notificate Comisiei cel târziu la 1 martie 2019. Comisia informează GCG cu privire la notificarea planurilor și le publică pe site-ul web al Comisiei. În termen de patru luni de la data notificării de către autoritățile competente, Comisia evaluează planurile ținând seama de opiniile exprimate în cadrul GCG. (8) Comisia emite un aviz către autoritatea competentă cu recomandarea de a revizui un plan de acțiuni preventive sau un plan de urgență, dacă se aplică una dintre următoarele caracteristici:	pentru situații excepționale luând în considerare opiniile expuse de Grupul de coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice. 36. Secretariatul Comunității Energetice, transmite organului central de specialitate un aviz cu recomandarea	Norme UE neaplicabile Norme UE neaplicabile Compatibil	Redactat în conformitate cu Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Se referă la instituții UE Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Normele se referă la atribuțiile unor organe/instituții internaționale.		
---	---	---	--	--	--

(a) acesta nu este eficace pentru a atenua riscurile identificate în evaluarea riscurilor; (b) acesta nu este consecvent cu scenariile de risc evaluate sau cu planurile unui alt stat membru sau ale unui grup de risc; (c) acesta nu respectă cerința prevăzută la alineatul (1) de a nu denatura în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficace a pieței interne; (d) acesta nu respectă dispozițiile prezentului regulament sau alte dispoziții ale dreptului Uniunii. (9) În termen de trei luni de la notificarea avizului Comisiei menționat la alineatul (8), autoritatea competentă în cauză notifică planul de acțiuni preventive sau planul de urgență modificat Comisiei sau îi prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu recomandările. În caz de dezacord referitor la elemente menționate la alineatul (8), Comisia poate, în termen de patru luni de la răspunsul autorității competente, să își retragă solicitarea sau să convoace autoritatea competentă și, în cazul în care Comisia consideră necesar, GCG pentru a examina chestiunea. Comisia expune în detaliu motivele pentru care solicită orice modificare a planului de acțiuni preventive sau a planului de urgență. Autoritatea competentă în cauză ține seama pe deplin de motivarea detaliată a Comisiei. Dacă este cazul, autoritatea competentă în cauză dă publicității de îndată versiunea modificată a planului și adaptează în consecință orice plan național, după care îl face public. În cazul în care poziția finală a autorității competente în cauză diferă de motivarea detaliată a Comisiei, autoritatea competentă respectivă furnizează și dă publicității, împreună cu poziția sa și motivarea detaliată a Comisiei, justificarea care stă la baza poziției sale, în termen de două luni de la data primirii motivării detaliate a Comisiei.	de a revizui Planul de acțiuni pentru situații excepționale în situația în care acesta: 1) nu este eficient în atenuarea riscurilor identificate în evaluarea națională a riscurilor; 2) nu este consecvent cu scenariile de risc sau cu planurile de acțiuni al altei țări părți a Comunității Energetice; 3) nu respectă cerința prevăzută la punctul 27 de a nu denatura în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficientă a pieței interne a Uniunii Europene; 4) nu respectă prevederile prezentului Regulament sau alte prevederi ale legislației Comunității Energetice. 37. În termen de pînă la trei luni de la recepția avizului menționat în punctul 36, organul central de specialitate notifică repetat Planul de acțiuni pentru situații excepționale modificat Secretariatului Comunității Energetice sau prezintă motivele pentru care nu este de acord cu argumentarea recomandărilor expuse în aviz. Organul central de specialitate ține cont în măsură deplină de motivarea detaliată a Secretariatului Comunității Energetice prin care se solicită orice modificare a Planul de acțiuni pentru situații excepționale. 38. Dacă este cazul, organul central de specialitate elaborează, promovează și propune Guvernului modificarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale. După aprobarea modificării, acesta se publică pe pagina web oficială a organului central de specialitate. 39. În cazul în care poziția finală a organului central de specialitate diferă de motivarea detaliată a Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate prezintă și publică împreună cu poziția sa și motivarea detaliată a Secretariatului Comunității Energetice justificarea care stă la baza poziției sale, în termen de două luni de la data primirii motivării detaliate a Secretariatului Comunității Energetice.	Compatibil Normă UE neaplicabilă	Regulamentul nu poate prevedea atribuții și obligații pentru instituții și organe internaționale		
---	--	--	---	--	--

(10) Pentru măsurile nebazate pe piață adoptate la 1 noiembrie 2017 sau după această dată, se aplică procedura prevăzută la articolul 9 alineatele (4), (6), (8) și (9). (11) Se garantează confidențialitatea datelor sensibile din punct de vedere comercial. (12) Planurile de acțiuni preventive și planurile de urgență elaborate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 994/2010, actualizate în conformitate cu regulamentul respectiv, rămân în vigoare până la data stabilirii inițiale a planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.	40. Pentru măsurile nebazate pe mecanisme de piață adoptate după intrarea în vigoare a prezentului Regulament se aplică procedurile prevăzute la punctele 51-54 41. La elaborarea, promovarea și aprobarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale se garantează confidențialitatea datelor sensibile din punct de vedere comercial. 42. La elaborarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale, organul central de specialitate colaborează cu ANRE și cu participanții la piața gazelor naturale în special prin efectuarea schimbului de informații. Planul de acțiuni pentru situații excepționale este elaborat cu asistența OST. 43. Organul central de specialitate publică Planul de acțiuni pentru situații excepționale pe pagina sa web oficială și îl notifică Secretariatului Comunității Energetice, după publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. 44. Planul de acțiuni pentru situații excepționale se actualizează la fiecare patru ani sau mai frecvent dacă situația o justifică, sau la solicitarea Secretariatului Comunității Energetice. Planul de acțiuni pentru situații excepționale actualizat reflectă cea mai recentă versiune a evaluării naționale a riscurilor și rezultatele testelor efectuate în conformitate cu Secțiunea 14.	Compatibil Compatibil Compatibil			
Articolul 9 Conținutul planurilor de acțiuni preventive (1) Planurile de acțiuni preventive conțin: (a) rezultatele evaluării riscurilor și un rezumat al scenariilor examinate, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (c); (b) definiția clienților protejați, precum și informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf; (c) măsurile, volumele și capacitățile necesare pentru respectarea standardelor în materie de infrastructură și	Secțiunea 8 Planul de acțiuni preventive 45. Planul de acțiuni preventive constituie parte componentă a Planului de acțiuni pentru situații excepționale și are ca scop reducerea riscurilor în sistemul de gaze naturale, reflectă rezultatele evaluării naționale a riscurilor și include măsurile preventive ce se impun a fi întreprinse pentru prevenirea situațiilor excepționale. 46. Planul de acțiuni preventive trebuie să conțină: 1) rezultatele evaluării naționale a riscurilor efectuate în conformitate cu cerințele Secțiunii 14; 2) criteriile de identificare a consumatorilor protejați și volumele de gaze naturale necesare pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a acestor consumatori pe parcursul perioadelor de timp stabilite la punctul 96;	Compatibil	Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Se referă la instituții UE	Ministerul Energiei ANRE Întreprinderile de gaze naturale	

de furnizare de gaze, astfel cum sunt prevăzute la articolele 5 și 6, inclusiv, după caz, contribuția potențială a măsurilor axate pe cerere pentru a compensa în mod suficient și în timp util o perturbare a furnizării de gaze în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), identificarea infrastructurii principale unice de gaze de interes comun în cazul aplicării articolului 5 alineatul (3), volumele de gaze necesare pentru fiecare categorie de clienți protejați și pentru fiecare scenariu la care se face referire la articolul 6 alineatul (1), precum și orice standard de furnizare suplimentară de gaze, inclusiv orice justificare care demonstrează respectarea condițiilor stabilite la articolul 6 alineatul (2) și o descriere a unui mecanism de reducere temporară a oricărui standard de furnizare suplimentară de gaze sau a oricărei obligații suplimentare în conformitate cu articolul 11 alin. (3); (d) obligațiile impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, întreprinderilor din domeniul energiei electrice, dacă este cazul, și altor organisme relevante care pot avea un impact asupra siguranței furnizării de gaze, cum ar fi obligațiile referitoare la funcționarea sigură a rețelei de gaze; (e) celelalte măsuri preventive concepute pentru a face față riscurilor identificate în evaluarea riscurilor, ca de exemplu cele referitoare la necesitatea de a dezvolta interconexiunile între statele membre învecinate, de a ameliora și mai mult eficiența energetică, de a reduce cererea de gaze, precum și la posibilitatea de a diversifica rutele și sursele de furnizare de gaze și la utilizarea regională a capacităților GNL și de stocare existente, dacă este cazul, în vederea asigurării furnizării de gaze către toți clienții cât mai mult timp posibil; (f) informații privind impactul economic, eficacitatea și eficiența măsurilor prevăzute în plan, inclusiv a obligațiilor menționate la litera (k); (g) descrierea efectelor măsurilor cuprinse în plan asupra funcționării pieței interne a energiei, precum și asupra piețelor naționale, inclusiv ale obligațiilor menționate la litera (k);	3) măsurile ce necesită a fi întreprinse, volumele de gaze naturale, capacitatea infrastructurii sistemului de gaze naturale și timpul necesar pentru îndeplinirea standardului privind aprovizionarea cu gaze naturale și standardului privind infrastructura, în conformitate cu Secțiunile 12 și 13, iar în cazul în care se aplică, gradul în care măsurile privind cererea pot compensa în timp util, perturbarea aprovizionării cu gaze naturale, volumele de gaze naturale în funcție de scenariu și pe categorii de consumatori protejați și orice majorare a standardului privind aprovizionarea cu gaze naturale și orice justificare privind conformarea cu prevederile punctului 97; 4) obligațiile impuse întreprinderilor de gaze naturale, întreprinderilor electroenergetice după caz, și altor autorități și instituții relevante care pot avea impact asupra securității aprovizionării cu gaze naturale, cum ar fi obligațiile referitoare la funcționarea sigură a sistemului de gaze naturale; 5) alte măsuri preventive elaborate pentru a gestiona riscurile identificate în evaluarea națională a riscurilor, ca de exemplu necesitatea de a majora capacitățile interconexiunilor cu sistemele de gaze naturale ale țărilor vecine părți ale Comunității Energetice, de a îmbunătăți și mai mult eficiența energetică, de a reduce cererea de gaze naturale, precum și la posibilitatea de a diversifica rutele și sursele de aprovizionare cu gaze naturale și la utilizarea regională a instalațiilor de stocare și a capacităților terminalelor de gaze naturale lichefiate (în continuare – GNL) GNL existente, după caz, în vederea asigurării aprovizionării cu gaze naturale a tuturor consumatorilor finali cât mai mult timp posibil; 6) informații privind impactul economic, eficacitatea și eficiența măsurilor prevăzute în plan, inclusiv a obligațiilor menționate la subpunctul 11); 7) descrierea efectelor măsurilor cuprinse în plan asupra funcționării pieței interne de energie a Uniunii Europene, precum și asupra pieței gazelor naturale a Republicii				
---	---	--	--	--	--

(h) descrierea impactului măsurilor asupra mediului și a clienților; (i) mecanismele care trebuie utilizate în cadrul cooperării cu alte state membre, inclusiv mecanismele pentru pregătirea și punerea în aplicare a planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență; (j) informații privind interconexiunile și infrastructurile existente și viitoare, inclusiv cele care oferă acces la piața internă, fluxurile transfrontaliere, accesul transfrontalier la instalațiile de stocare și la instalațiile GNL și capacitatea bidirecțională, îndeosebi într-o situație de urgență; (k) informații privind toate obligațiile de serviciu public legate de siguranța furnizării de gaze. Informațiile esențiale privind literele (a), (c) și (d) de la primul paragraf care, dacă ar fi dezvăluite, ar putea pune în pericol siguranța furnizării de gaze pot fi excluse; (2) Planul de acțiuni preventive, în special acțiunile care vizează respectarea standardului în materie de infrastructură prevăzut la articolul 5, ia în considerare TYNDP la nivelul Uniunii, care va fi elaborat de ENTSOG în temeiul articolului 8 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009. (3) Planul de acțiuni preventive se bazează în primul rând pe măsurile de piață, nu impune o sarcină excesivă întreprinderilor din sectorul gazelor naturale și nici nu afectează în mod negativ funcționarea pieței interne a gazelor. (4) Statele membre și, în special, autoritățile lor competente se asigură că toate măsurile preventive nebazate pe piață, precum cele menționate în anexa VIII, adoptate la 1 noiembrie 2017 sau după această dată, indiferent dacă acestea fac parte din planul de acțiuni preventive sau sunt adoptate ulterior, respectă criteriile stabilite la articolul 6 alineatul (2) primul paragraf.	Moldova, inclusiv ale obligațiilor menționate la subpunctul 11). 8) descrierea impactului măsurilor asupra mediului și consumatorilor finali; 9) mecanismele care urmează să fie utilizate în cadrul cooperării cu alte țări părți ale Comunității Energetice, inclusiv mecanismele privind elaborarea și implementarea Planurilor de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale; 10) informații privind interconexiunile și infrastructurile existente și cele ce se planifică a fi dezvoltate în viitor, fluxurile transfrontaliere, accesul transfrontalier la instalațiile de stocare și terminale GNL și capacitatea fizică bidirecțională a interconexiunilor de a transporta gaze naturale în ambele direcții, în special în cazul situației de urgență; 11) toate obligațiile de serviciu public cu privire la securitatea aprovizionării cu gaze naturale. Informațiile esențiale determinate conform subpunctelor 1), 3) și 4) care, dacă ar fi dezvăluite, ar putea pune în pericol securitatea aprovizionării cu gaze naturale pot fi excluse. 47. La elaborarea Planului de acțiuni preventive, în special în legătură cu identificarea acțiunilor care vizează respectarea standardului privind infrastructura, stabilite în Secțiunea 12 din Regulament, urmează a fi luate în considerare planul de dezvoltare a rețelelor de transport al gazelor naturale, precum și planurile de dezvoltare a rețelelor de distribuție al gazelor naturale. 29. Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale trebuie să conțină în primul rând măsuri ce se bazează pe mecanisme de piață, nu trebuie să pună în sarcina întreprinderilor de gaze naturale obligații excesive, nerealizabile și nu trebuie să aibă impact negativ asupra funcționării pieței gazelor naturale. 48. Toate măsurile preventive care nu se bazează pe mecanisme de piață, precum cele menționate la punctul 40, indiferent dacă acestea fac parte din Planul de acțiuni preventive sau sunt adoptate ulterior, trebuie să corespundă prevederilor punctului 27.	Compatibil Compatibil Compatibil			
--	--	---	--	--	--

(5) Autoritatea competentă face publică orice măsură menționată la alineatul (4) care nu a fost încă inclusă în planul de acțiuni preventive și notifică Comisiei descrierea oricărei astfel de măsuri și a impactului acesteia asupra pieței naționale a gazelor și, în măsura în care este posibil, a impactului acesteia asupra piețelor gazelor din alte state membre. (6) În cazul în care Comisia nu are certitudinea că o măsură menționată la alineatul (4) de la prezentul articol îndeplinește criteriile stabilite la articolul 6 alineatul (2) primul paragraf, aceasta solicită statului membru în cauză notificarea unei evaluări a impactului. (7) O evaluare a impactului în temeiul alineatului (6) vizează cel puțin următoarele aspecte: (a) impactul potențial asupra dezvoltării pieței naționale a gazelor și a concurenței la nivel național; (b) impactul potențial asupra pieței interne a gazelor; (c) impactul potențial asupra siguranței furnizării de gaze a statelor membre învecinate, în special în cazul măsurilor care ar putea să reducă lichiditatea piețelor regionale sau să restrângă fluxurile către statele membre învecinate; (d) costurile și beneficiile evaluate în comparație cu măsuri de piață alternative; (e) o evaluare a necesității și a proporționalității în comparație cu alte măsuri de piață posibile; (f) o apreciere a faptului dacă măsura garantează oportunități egale pentru toți participanții la piață; (g) o strategie de eliminare treptată, durata prevăzută a măsurii preconizate și un calendar de revizuire adecvat. Analiza menționată la literele (a) și (b) se efectuează de către autoritatea națională de reglementare. Evaluarea impactului este făcută publică de autoritatea competentă și este notificată Comisiei.	49. Organul central de specialitate face publică orice măsură menționată nebazată pe mecanisme de piață care nu a fost încă inclusă în Planul de acțiuni preventive și notifică Secretariatului Comunității Energetice descrierea oricărei astfel de măsuri și a impactului acesteia asupra pieței gazelor naturale și, în măsura în care este posibil, a impactului acesteia asupra piețelor gazelor din alte țări părți ale Comunității Energetice. 50. La solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate, după caz ANRE, prezintă o evaluare a impactului oricărei măsuri nebazate pe mecanisme de piață pentru a demonstra corespunderea cu prevederile punctului 27. 51. Evaluarea impactului unei măsuri nebazate pe mecanisme de piață, inclusiv care nu a fost încă inclusă în Planul de acțiuni preventive în temeiul punctului 50 vizează cel puțin următoarele aspecte: 1) impactul potențial asupra dezvoltării pieței gazelor naturale și a concurenței la nivel național; 2) impactul potențial asupra pieței interne de gaze naturale a Uniunii Europene; 3) impactul potențial asupra securității aprovizionării cu gaze naturale ale țărilor vecine părți ale Comunității Energetice, în special în cazul măsurilor care ar putea să reducă lichiditatea piețelor regionale sau să restrângă fluxurile de gaze naturale către țările vecine părți ale Comunității Energetice; 4) costurile și beneficiile evaluate în comparație cu măsurile de piață alternative; 5) o evaluare a necesității și a proporționalității în comparație cu alte măsuri de piață posibile; 6) o apreciere a faptului dacă măsura garantează oportunități egale pentru toți participanții pieței gazelor naturale; 7) o strategie de eliminare a măsurii, durata prevăzută a măsurii preconizate și un calendar de revizuire adecvat. 52. Evaluarea menționată la punctul 51 subpunctele 1) și 2) se efectuează de către ANRE. Evaluarea impactului este făcută publică de organul central de specialitate și ANRE și se notifică Secretariatului Comunității Energetice de către organul central de specialitate. 53. În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice consideră, în baza evaluării impactului, că măsura poate	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil			
---	---	---	--	--	--

(8) În cazul în care Comisia consideră, pe baza evaluării impactului, că măsura poate pune în pericol siguranța furnizării de gaze a altor state membre sau a Uniunii, aceasta ia o decizie în termen de patru luni de la notificarea evaluării impactului prin care solicită, în măsura în care este necesar, modificarea sau retragerea măsurii. Măsura adoptată intră în vigoare doar atunci când este aprobată de Comisie sau după ce a fost modificată în conformitate cu decizia Comisiei. Termenul de patru luni curge din ziua următoare primirii unei notificări complete. Termenul de patru luni poate fi prelungit cu acordul Comisiei împreună cu al autorității competente. (9) În cazul în care Comisia consideră, pe baza evaluării impactului, că măsura nu îndeplinește celelalte criterii prevăzute la articolul 6 alineatul (2) primul paragraf, aceasta poate emite un aviz în termen de patru luni de la notificarea evaluării impactului. Se aplică procedura stabilită la articolul 8 alineatele (8) și (9). (10) Articolul 8 alineatul (9) se aplică oricărei măsuri care face obiectul alineatelor (6)-(9) de la prezentul articol. (11) Planul de acțiuni preventive se actualizează la fiecare patru ani începând cu 1 martie 2019 sau mai frecvent dacă situația o impune, sau la cererea Comisiei. Planul actualizat reflectă versiunea actualizată a evaluării riscurilor și rezultatele testelor efectuate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3). Articolul 8 se aplică planului actualizat.	pune în pericol securitatea aprovizionării cu gaze naturale a altor țări părți ale Comunității Energetice, aceasta emite un aviz în termen de pînă la patru luni de la notificarea evaluării impactului prin care solicită, în măsura în care este necesar, modificarea sau abrogarea măsurii. Măsura adoptată intră în vigoare doar atunci când ea a fost modificată în conformitate cu avizul Secretariatului Comunității Energetice. Termenul de patru luni începe din ziua următoare primirii notificării complete, și poate fi prelungit de comun acord al Secretariatului Comunității Energetice și organul central de specialitate. 54. În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice consideră, pe baza evaluării impactului, că măsura nu corespunde prevederilor punctului 27, Secretariatul Comunității Energetice poate emite un aviz în termen de pînă la patru luni de la notificarea evaluării impactului. În aceste circumstanțe se aplică procedura expusă în punctul 37. 55. Procedura stabilită la punctul 36 se aplică măsurilor stabilite la punctele 51-54. 44. Planul de acțiuni pentru situații excepționale se actualizează la fiecare patru ani după 1 mai 2024 sau mai frecvent dacă situația o justifică, sau la solicitarea Secretariatului Comunității Energetice. Planul actualizat reflectă cea mai recentă versiune a evaluării naționale a riscurilor și rezultatele testelor efectuate în conformitate cu Secțiunea 14.	Compatibil Compatibil Compatibil			
Articolul 10 Conținutul planurilor de urgență	Secțiunea 9 Planul de urgență 56. Planul de urgență, ca parte componentă a Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale, se elaborează în baza Planului de acțiuni preventive, în conformitate cu rezultatele obținute ca urmare a evaluării naționale a riscurilor, și trebuie să includă măsuri specifice ce necesită a fi puse în aplicare în cazul apariției unei situații excepționale, când cantitățile necesare de gaze naturale nu mai pot fi preluate de pe piața gazelor naturale.				

(1) Planul de urgență: (a) se elaborează ținând cont de nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1); (b) definește rolul și responsabilitățile întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, ale operatorilor de transport și de sistem pentru electricitate, dacă este cazul, și ale clienților industriali de gaze, inclusiv ale producătorilor de energie electrică relevanți, ținând seama de diferențele în ceea ce privește măsura în care aceștia sunt afectați în cazul unor perturbări ale furnizării de gaze, precum și interacțiunea acestora cu autoritățile competente și, acolo unde este cazul, cu autoritățile naționale de reglementare pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1); (c) definește rolul și responsabilitățile autorităților competente și ale celorlalte organisme cărora li s-au delegat sarcini în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1); (d) asigură faptul că întreprinderile din sectorul gazelor naturale și clienții industriali de gaze, inclusiv producătorii de energie electrică relevanți, au suficient timp să reacționeze în situația fiecăruia dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1); (e) identifică, dacă este cazul, măsurile și acțiunile necesare pentru a atenua impactul potențial al unei perturbări în furnizarea de gaze asupra instalațiilor de termoficare și asupra furnizării de energie electrică produsă pe bază de gaze, inclusiv prin intermediul unei viziuni integrate asupra funcționării sistemelor energetice bazate pe energie electrică și gaz, dacă este relevantă; (f) stabilește procedurile și măsurile detaliate care trebuie urmate pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1), inclusiv planurile corespunzătoare pentru fluxurile de informații; (g) desemnează un manager de criză și definește rolul acestuia; (h) determină contribuția măsurilor de piață pentru gestionarea situației în cazul nivelului de alertă și pentru atenuarea situației în cazul nivelului de urgență;	57. Planul de urgență trebuie să îndeplinească obiectivele stabilite în Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale inclusiv: 1) să fie elaborat ținând cont de nivelurile de criză menționate la punctul 77; 2) să stabilească rolul funcțiilor organului centrale de specialitate al Comisiei li ale autorităților responsabile ale întreprinderilor de gaze naturale, operatorului sistemului de transport pentru energie electrică, după caz, și consumatorilor industriali de gaze naturale, inclusiv ale producătorilor de energie electrică și termică, ținând cont de măsura în care aceștia sunt afectați în cazul unei perturbări în aprovizionarea cu gaze naturale, precum și interacțiunea acestora cu Comisia și după caz ANRE, pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la punctul 77; 3) să definească rolul și responsabilitățile Comisiei, organului central de specialitate, ANRE, și altor autorități publice centrale și locale cărora li s-au delegat sarcini în conformitate cu Secțiunile 3, 4, 5 pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la punctul 77; 4) să asigure că întreprinderile de gaze naturale și consumatorii industriali de gaze naturale, inclusiv producătorii de energie electrică relevanți, au suficient timp să reacționeze la fiecare dintre nivelurile de criză menționate la punctul 75; 5) să identifice, după caz, măsurile și acțiunile necesare pentru a atenua impactul potențial al perturbării în aprovizionarea cu gaze naturale asupra instalațiilor de termoficare și asupra furnizării energiei electrice produse pe bază de gaze naturale, inclusiv prin intermediul unei viziuni integrate asupra funcționării sistemului energetic bazat pe energie electrică și gaze naturale după caz; 6) să stabilească procedurile și măsurile detaliate care trebuie urmate pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la punctul 77, inclusiv planurile corespunzătoare pentru fluxurile de informații; 7) să desemneze un manager de criză și să definească rolul acestuia; 8) să determine contribuția măsurilor bazate pe mecanisme de piață pentru gestionarea situației în cazul	Compatibil		Ministerul Energiei ANRE Întreprinderile de gaze naturale și termoenergetic e	
---	---	------------	--	--	--

(i) determină contribuția măsurilor nebazate pe piață, planificate sau care urmează a fi puse în aplicare în cazul nivelului de urgență, și evaluează necesitatea utilizării acestor măsuri nebazate pe piață pentru a face față unei crize. Se evaluează efectele măsurilor nebazate pe piață și se definesc procedurile necesare pentru punerea lor în aplicare. Măsurile nebazate pe piață trebuie utilizate numai în cazul în care mecanismele pieței nu mai pot asigura singure furnizarea, în special către clienții protejați, sau în vederea aplicării articolului 13; (j) descrie mecanismele utilizate pentru cooperarea cu alte state membre pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1) și procedurile privind schimbul de informații între autoritățile competente; (k) detaliază obligațiile de raportare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale și, dacă este cazul, întreprinderilor din domeniul energiei electrice în cazul nivelurilor de alertă și de urgență; (l) descrie dispozițiile tehnice sau juridice aplicabile pentru a preveni consumul de gaze nejustificat al clienților care sunt racordați la o rețea de distribuție sau de transport de gaze dar nu sunt clienți protejați; (m) descrie dispozițiile tehnice, juridice și financiare în vigoare pentru a aplica obligațiile în materie de solidaritate prevăzute la articolul 13; (n) include o estimare a volumelor de gaze care ar putea fi utilizate de clienții protejați în virtutea principiului solidarității, care să acopere cel puțin cazurile descrise la articolul 6 alineatul (1); (o) întocmește o listă cu acțiuni predefinite pentru punerea la dispoziție a gazelor în cazul unei situații de urgență, inclusiv contractele comerciale dintre părțile implicate în aceste acțiuni și mecanismele de compensare pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale, dacă este cazul, luând în considerare în mod	nivelului de alertă și pentru atenuarea situației în cazul nivelului de urgență; 9) să determine contribuția măsurilor care nu sunt bazate pe mecanisme de piață, planificate sau care urmează a fi puse în aplicare în cazul nivelului de urgență, și evaluează necesitatea utilizării acestor măsuri pentru a face față unei crize. Să evalueze efectele măsurilor nebazate pe mecanisme de piață și să definească procedurile necesare pentru punerea lor în aplicare. Măsurile nebazate pe mecanisme de piață trebuie utilizate numai în cazul în care mecanismele bazate pe piață nu mai pot asigura aprovizionarea cu gaze naturale, în special către consumatorii protejați; 10) să descrie mecanismele utilizate pentru cooperarea cu alte țări părți ale Comunității Energetice pentru fiecare dintre nivelurile de criză menționate la punctul 77 și procedurile privind schimbul de informații între acestea; 11) să detalieze obligațiile de raportare impuse întreprinderilor de gazele naturale și, după caz, întreprinderilor electroenergetice, în cazul nivelurilor de alertă și de urgență; 12) să descrie măsurile tehnice sau juridice aplicabile pentru a preveni consumul neautorizat sau peste limită de gaze naturale de către consumatorii finali, instalațiile de gaze naturale ale cărora sunt racordate la rețeaua de distribuție sau de transport al gazelor naturale dar care nu sunt consumatori protejați; 13) să descrie o listă de acțiuni predefinite pentru punerea la dispoziție a gazelor naturale în cazul unei situații de urgență, inclusiv contractelor comerciale dintre părțile implicate în aceste acțiuni și mecanismele de compensare pentru întreprinderile de gaze naturale, după caz, luând în considerare confidențialitatea datelor sensibile.	Norme UE neaplicabile Compatibil	Prevederea în cauză nu poate fi transpusă întrucât Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		
--	--	--	---	--	--

corespunzător confidențialitatea datelor sensibile. Astfel de acțiuni pot presupune, de exemplu, acorduri transfrontaliere între statele membre și/sau întreprinderile din sectorul gazelor naturale. În scopul prevenirii unui consum de gaze nejustificat în timpul situațiilor de urgență, astfel cum se prevede la litera (1) de la primul paragraf, sau în timpul aplicării măsurilor prevăzute la articolul 11 alineatul (3) și la articolul 13, autoritatea competentă a statului membru vizat informează clienții care nu sunt clienți protejați că trebuie să oprească sau să reducă consumul de gaze, fără a crea situații nesigure din punct de vedere tehnic. (2) Planul de urgență se actualizează la fiecare patru ani începând cu 1 martie 2019 sau mai frecvent dacă situația o impune, sau la cererea Comisiei. Planul actualizat reflectă versiunea actualizată a evaluării riscurilor și a rezultatelor testelor efectuate în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol. Articolul 8 alineatele (4)-(11) se aplică planului actualizat. (3) Măsurile, acțiunile și procedurile cuprinse în planul de urgență sunt testate cel puțin o dată între actualizările periodice ale acestuia efectuate la fiecare patru ani și menționate la alineatul (2). Pentru a testa planul de urgență, autoritatea competentă simulează scenarii cu impact mediu și ridicat și reacții în timp real în conformitate cu planul de urgență respectiv. Rezultatele testelor sunt prezentate GCG de către autoritatea competentă. (4) Planul de urgență garantează că, în cazul unei situații de urgență, accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009 se menține, atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, și nu introduce nicio măsură nejustificată de restricționare a fluxului de gaze între țări.	58. În scopul prevenirii consumului neautorizat /peste limită de gaze naturale pe parcursul situațiilor de urgență, conform subpunctul 12), sau în timpul aplicării măsurilor prevăzute la punctul 76, Comisia informează consumatorii întreruptibili despre necesitatea întreruperii sau reducerii consumului de gaze naturale, cu respectarea normelor tehnice. 44. Planul Planul de acțiuni pentru situații excepționale se actualizează la fiecare patru ani sau mai frecvent dacă situația o justifică, sau la solicitarea Secretariatului Comunității Energetice. Planul de acțiuni pentru situații excepționale actualizat reflectă cea mai recentă versiune a evaluării naționale a riscurilor și rezultatele testelor efectuate în conformitate cu Secțiunea 14. 59. Prevederile punctelor 37- 42 se aplică la actualizarea Planului de urgență. 60. Măsurile, acțiunile și procedurile prevăzute în Planul de urgență trebuie testate cel puțin o dată între actualizările periodice ale acestuia efectuate la fiecare patru ani. Pentru a testa Planul de urgență, organul central de specialitate simulează scenarii cu impact mediu și ridicat și reacții în timp real în conformitate cu Planul de urgență. Rezultatele testelor sunt prezentate Grupului de coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice de către organul central de specialitate. 61. Planul de urgență garantează că, în cazul unei situații de urgență, accesul la infrastructura transfrontalieră în conformitate cu Legea cu privire la gazele naturale și Regulamentul privind accesul la rețelele de transport al gazelor naturale și gestionarea congestiilor aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 421/2019, se menține, atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, și nu trebuie să conțină nicio măsură de restricționare nejustificată a fluxurilor transfrontaliere de gaze naturale.	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil			
	Secțiunea 11				

Articolul 11 Declararea unei crize	Constatarea situației excepționale și încetarea situației excepționale în sectorul gazelor naturale 66. În cazul în care un OST identifică semnalele unei potențiale situații excepționale în sectorul gazelor naturale, acesta este obligat să notifice imediat despre acest fapt Comisia și organul central de specialitate. 67. Constatarea situației excepționale poate fi efectuată de către Comisie și la notificarea organului central de specialitate, în conformitate cu prezentul Regulament. Notificarea adresată Comisiei se depune prin intermediul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență. 68. Organului central de specialitate poate consulta Comisia pentru situații excepționale a organului central de specialitate (în continuare Comisia OCS), creată în conformitate cu prevederile pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001 cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova. Comisia OCS are rol consultativ în situația evaluării condițiilor de existență a unei situații excepționale, prevenirii unei situații excepționale, determinării posibilelor consecințe asociate, precum și propunerea măsurilor necesare pentru gestionarea fiecărui nivel de criză. Componenta și Regulamentul Comisiei OCS sunt aprobate prin Ordinul organului central de specialitate. Din componenta Comisiei organului central de specialitate fac parte reprezentanții ANRE, întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, electroenergetic și termoeenergetic. La ședințele Comisiei OCS pot fi invitați experți independenți cu experiență relevantă în situațiile analizate. 69. Comisia, în termen de 12 ore de la notificare, verifică dacă sunt îndeplinite condițiile privind existența situației excepționale în sectorul gazelor naturale. 70. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile necesare, Comisia confirmă existența situației excepționale prin adoptarea unei decizii în acest sens. 71. Dacă, după verificare, Comisia decide că nu există o situație excepțională în sectorul gazelor naturale, OST este obligat să reia de îndată activitatea în condiții obișnuite, la solicitarea Comisiei. 72. La dispariția cauzelor care au determinat apariția situației excepționale în sectorul gazelor naturale, OST este obligat să notifice imediat Comisia despre aceasta.			Comisia	
--	--	--	--	---------	--

(1) Există următoarele trei niveluri de criză: (a) nivelul de alertă timpurie (denumit în continuare „alertă timpurie”): în cazul în care există informații concrete, sigure și fiabile, conform cărora ar putea avea loc un eveniment care ar deteriora în mod semnificativ situația în materie de furnizare de gaze și care ar putea conduce la declanșarea nivelului de alertă sau de urgență; nivelul de alertă timpurie poate fi activat printr-un mecanism de alertă timpurie; (b) nivelul de alertă (denumit în continuare „alertă”): în cazul în care are loc o perturbare a furnizării de gaze sau o cerere de gaze excepțional de mare care afectează în mod semnificativ situația în materie de furnizare de gaze, dar piața este încă în măsură să gestioneze perturbarea sau cererea respectivă fără a fi nevoie să se recurgă la măsuri nebazate pe piață;	73. Comisia, în termen de cel mult 12 ore verifică și constată încetarea situației excepționale în sectorul gazelor naturale, adoptând o decizie în acest sens. 74. Pe perioada situației excepționale în sectorul gazelor naturale, Planul de acțiuni pentru situații excepționale este documentul operativ de lucru al Comisiei, întreprinderilor de gaze naturale, al altor participanți la piața gazelor naturale, ANRE, al organelor sau autorităților administrației publice centrale, al altor autorități publice. Măsurile stabilite în Planul de acțiuni pentru situații excepționale, deciziile Comisiei sunt obligatorii și prevalează în raport cu prevederile contractuale și cu actele normative în domeniu. 75. La gestionarea situației excepționale în sectorul gazelor naturale, deciziile Comisiei pot viza atât întreprinderile din sectorul gazelor naturale, cât și întreprinderile din alte sectoare, inclusiv din sectorul electroenergetic, sectorul termoelectric, sectorul telecomunicațiilor. 76. Orice măsură se aplică temporar, astfel încât să cauzeze cât mai puține perturbări în funcționarea pieței gazelor naturale, și trebuie să fie limitată la strictul necesar pentru remedierea amenințării siguranței, integrității fizice a persoanelor sau a instalațiilor de gaze naturale. 77. Există următoarele trei niveluri de situații excepționale: 1) nivelul de alertă timpurie (în continuare – situație de alertă timpurie): în cazul în care există informații concrete, sigure și fiabile conform cărora ar putea avea loc un eveniment care ar afecta semnificativ aprovizionarea cu gaze naturale și care ar putea conduce la declanșarea nivelului de alertă sau de urgență. Nivelul de alertă timpurie poate fi activat printr-un mecanism de alertă timpurie; 2) nivelul de alertă (în continuare – situație de alertă): în cazul în care are loc o perturbare a furnizării gazelor naturale sau o cerere de gaze naturale excepțional de mare care afectează în mod semnificativ situația furnizării gazelor naturale, dar piața este încă în măsură să gestioneze perturbarea sau cererea respectivă fără a fi nevoie să se recurgă la măsuri nebazate pe piață;	Compatibil			
---	--	-------------------	--	--	--

(c) nivelul de urgență (denumit în continuare „urgență”): în cazul unei cereri excepțional de mari sau al unei perturbări semnificative a furnizării de gaze sau al unui alt tip de deteriorare semnificativă a situației în materie de furnizare de gaze și toate măsurile de piață relevante au fost implementate, dar oferta de gaze este insuficientă pentru a satisface cererea rămasă neacoperită, astfel încât este nevoie să se introducă în plus măsuri nebazate pe piață în special în scopul garantării furnizării de gaze către clienții protejați, în conformitate cu articolul 6. (2) În cazul în care autoritatea competentă declară vreunul dintre nivelurile de criză menționate la alineatul (1), aceasta informează imediat Comisia, precum și autoritățile competente ale statelor membre cu care este statul membru al respectivei autorități este direct conectat și pune la dispoziția acestora toate informațiile necesare, în special informațiile cu privire la acțiunile pe care aceasta intenționează să le întreprindă. În cazul unei situații de urgență care ar putea genera o cerere de asistență din partea Uniunii și a statelor sale membre, autoritatea competentă a statului membru în cauză informează fără întârziere Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență al Comisiei (ERCC). ▼C1 (3) În cazul în care un stat membru a declarat o situație de urgență și a indicat faptul că sunt necesare acțiuni transfrontaliere, standardele de furnizare suplimentară de gaze sau obligațiile suplimentare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale în alte state membre din cadrul aceluiași grup de risc în temeiul articolului 6 alineatul (2) sunt reduse temporar la nivelul stabilit la articolul 6 alineatul (1). ▼B Obligațiile prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat încetează să se aplice imediat ce autoritatea competentă declară încheierea situației de urgență sau când Comisia concluzionează, în conformitate cu	3) nivelul de urgență (în continuare – situație de urgență): în cazul unei cereri de gaze naturale excepțional de mare sau a unei întrerupere semnificative a furnizării gazelor naturale din import sau în alte situații în care a fost afectată semnificativ livrarea gazelor naturale pe teritoriul Republicii Moldova, iar oferta de gaze naturale este insuficientă pentru a satisface cererea de gaze naturale rămasă neacoperită, deși toate măsurile bazate pe mecanisme de piață au fost implementate, fapt care necesită introducerea de măsuri suplimentare, care nu sunt bazate pe mecanisme de piață în scopul de a garanta aprovizionarea cu gaze naturale, în special a consumatorilor protejați în conformitate cu prevederile Secțiunii 14. 78. În cazul în care Comisia constată una din situațiile excepționale prevăzute la punctul 77, organul central de specialitate informează imediat Secretariatul Comunității Energetice, precum și autoritățile competente ale țărilor părți ale Comunității Energetice cu care Republica Moldova este direct conectată și pune la dispoziția acestora toate informațiile necesare, în special informațiile cu privire la acțiunile pe care Comisia intenționează să le întreprindă.	Compatibil Norme UE neaplicabile	Prevederea de la subpunctul în cauză nu se transpune întrucât Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității		
--	--	--	---	--	--

alineatul (8) primul paragraf, că declararea situației de urgență nu se mai justifică. (4) În cazul în care autoritatea competentă declară o situație de urgență, aceasta aplică acțiunile predefinite indicate în planul său de urgență și informează imediat Comisia și autoritățile competente din grupul de risc, precum și autoritățile competente ale statelor membre cu care statul membru al respectivei autorități este direct conectat, în special cu privire la acțiunile pe care intenționează să le întreprindă. În situații excepționale justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă poate întreprinde acțiuni care se abat de la planul de urgență. Autoritatea competentă informează imediat Comisia și autoritățile competente din grupul de risc din care face parte, astfel cum se prevede în anexa I, precum și autoritățile competente ale statelor membre cu care statul membru al respectivei autorități este direct conectat în legătură cu orice astfel de acțiune și prezintă justificări pentru abaterea de la planul de urgență. (5) În cazul în care într-un stat membru învecinat este declarat un nivel de urgență, operatorul de transport și de sistem se asigură că se acordă prioritate capacității la punctele de interconexiune cu statul membru respectiv, indiferent dacă aceasta este fermă sau întreruptibilă și indiferent dacă aceasta a fost rezervată înainte sau în timpul urgenței, în detrimentul capacității concurente la punctele de ieșire către instalațiile de stocare. Utilizatorul de sistem al capacității căreia i se acordă prioritate plătește, în cel mai scurt timp posibil, o compensare echitabilă utilizatorului de sistem al capacității ferme pentru pierderile financiare ocazionate de această ordine a priorităților, inclusiv o rambursare proporțională pentru costurile legate de întreruperea capacității ferme. Procesul de determinare și de plată a compensării nu aduce atingere punerii în aplicare a regulii de acordare a priorității. (6) Statele membre și, în special, autoritățile competente garantează că:	79. În cazul în care Comisia constată situația de urgență, aceasta aplică acțiunile predefinite indicate în Planul de urgență, iar organul central de specialitate informează imediat Secretariatul Comunității Energetice și autoritățile competente din țările vecine în special cu privire la acțiunile pe care intenționează să le întreprindă. În situații excepționale justificate în mod corespunzător, Comisia poate întreprinde acțiuni care se abat de la Planul de urgență. Organul central de specialitate informează imediat Secretariatul Comunității Energetice și autoritățile competente ale țărilor părți ale Comunității Energetice cu care Republica Moldova este direct conectată, în legătură cu orice astfel de acțiune și prezintă justificări pentru abaterea de la Planul de urgență. 80. În cazul în care într-un stat vecin, țară parte a Comunității Energetice sau stat membru este declarată situație excepțională, OST se asigură că se acordă prioritate capacității la punctele de interconectare cu sistemul de gaze naturale al țării respective părți a Comunității Energetice sau stat membru, indiferent dacă aceasta este fermă sau întreruptibilă și indiferent dacă aceasta a fost rezervată înainte sau în timpul situației excepționale, în detrimentul capacității concurente la punctele de ieșire către instalațiile de stocare. Utilizatorul de sistem capacității căruia i se acordă prioritate, plătește în cel mai scurt timp posibil, o compensație echitabilă determinată de OST, utilizatorului de sistem cu capacități ferme pentru pierderile financiare cauzate de această ordine a priorităților, inclusiv o rambursare proporțională pentru costurile legate de întreruperea capacității ferme. Procesul de determinare și de plată a compensării nu aduce atingere punerii în aplicare a regulii de acordare a priorității. 81. Comisia asigură că: 1) nu se introduc măsuri de restricționare nejustificată a fluxului de gaze naturale în cadrul pieței unice de gaze naturale a Uniunii Europene;	Compatibil Compatibil Compatibil			
--	---	---	--	--	--

(a) nu se introduce niciodată vreo măsură de restricționare nejustificată a fluxului de gaze în cadrul pieței interne; (b) nu se introduce nicio măsură care ar putea pune în pericol în mod grav situația furnizării de gaze în alt stat membru; și (c) accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009 este menținut atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, în conformitate cu planul de urgență. (7) În timpul unei situații de urgență și din motive întemeiate, la cererea operatorului relevant de transport și de sistem de energie electrică sau de gaze, un stat membru poate decide să acorde prioritate furnizării de gaze către anumite centrale electrice alimentate cu gaze și cu rol critic în rețea, în detrimentul furnizării de gaze către anumite categorii de clienți protejați, dacă nefurnizarea de gaze către respectivele centrale electrice alimentate cu gaze și cu rol critic în rețea fie: (a) ar putea duce la o deteriorare gravă a funcționării sistemului de energie electrică; sau (b) ar împiedica producția și/sau transportul de gaze. Statele membre își bazează orice astfel de măsură pe evaluarea riscurilor. Centralele electrice alimentate cu gaze și cu rol critic în rețea menționate la primul paragraf trebuie să fie clar identificate împreună cu posibilele volume de gaze care ar face obiectul unei astfel de măsuri și ar trebui să fie incluse în capitolele regionale ale planurilor de acțiuni preventive și ale planurilor de urgență. Identificarea lor trebuie să aibă loc în strânsă cooperare cu operatorii de transport și de sistem de energie electrică și de gaze din statul membru în cauză. (8) Comisia verifică, cât mai curând posibil, dar în orice caz în termen de cinci zile de la primirea informației menționate la alineatul (2) din partea autorității competente, dacă declararea situației de	2) nu se introduc măsuri care ar putea pune în pericol în mod grav situația aprovizionării cu gaze naturale în altă țară parte a Comunității Energetice; 3) accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Legea cu privire la gazele naturale și Regulamentul privind accesul la rețelele de transport al gazelor naturale și gestionarea congestiilor nr 421/2019 este menținut atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, în conformitate cu Planul de urgență. 82. În timpul situației de urgență și din motive întemeiate, inclusiv la solicitarea OST de energie electrică sau de gaze naturale, Comisia poate decide să acorde prioritate furnizării de gaze naturale către anumite centrale electrice și/sau termice care produc energie electrică și/sau energie termică în baza gazelor naturale și au un rol critic în sistemul electroenergetic și/sau termoelectric, în detrimentul aprovizionării cu gaze naturale către anumite categorii de consumatori protejați, dacă în lipsa furnizării gazelor naturale către respectivele centrale electrice sau termice: 1) ar putea duce la o deteriorare gravă a funcționării sistemului electroenergetic și/sau sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică; sau 2) ar împiedica producția și/sau transportul gazelor naturale. Comisia își bazează orice astfel de măsură pe evaluarea națională a riscurilor. Centralele electrice și termice care produc energie electrică și/sau termică în baza gazelor naturale și au un rol critic în sistemul electroenergetic și/sau termoelectric menționate în acest punct trebuie să fie clar identificate, împreună cu posibilele volume de gaze naturale care ar face obiectul unei astfel de măsuri și ar trebui să fie incluse în alte capitolele ale Planului de acțiuni preventive și ale Planului de urgență. Identificarea lor trebuie să aibă loc în strânsă cooperare cu OST al energiei electrice și de gaze naturale. 83. Informația expediată de organul central de specialitate în conformitate cu punctul 79, este verificată de Secretariatul Comunității Energetice prin prisma dacă declararea situației de urgență este justificată în	Compatibil Compatibil			
---	---	-------------------------------------	--	--	--

urgență este justificată în conformitate cu alineatul (1) litera (c) și dacă măsurile adoptate urmează cât se poate de strict acțiunile enumerate în planul de urgență, dacă aceste măsuri nu impun o povară excesivă pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale și dacă sunt în conformitate cu alineatul (6). Comisia poate, la cererea unei alte autorități competente, a întreprinderilor din sectorul gazelor naturale sau din proprie inițiativă, să solicite autorității competente modificarea măsurilor, în cazul în care acestea contravin condițiilor prevăzute la prima teză de la prezentul alineat. De asemenea, Comisia poate solicita autorității competente să declare încheierea situației de urgență, în cazul în care aceasta ajunge la concluzia că declararea unei situații de urgență nu se (mai) justifică în conformitate cu alineatul (1) litera (c). În termen de trei zile de la notificarea solicitării Comisiei, autoritatea competentă modifică măsurile și informează Comisia în acest sens sau prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu solicitarea. În ultimul caz, Comisia poate, în termen de trei zile de când a fost informată, să își modifice sau să își retragă solicitarea, în vederea examinării chestiunii, ori să convoace autoritatea competentă sau, dacă este cazul, autoritățile competente vizate și, în cazul în care Comisia consideră că este necesar, GCG. Comisia expune în detaliu motivele pentru care solicită orice modificare a măsurii. Autoritatea competentă ține seama pe deplin de poziția Comisiei. În cazul în care decizia finală a autorității competente diferă de avizul Comisiei, autoritatea competentă prezintă motivele pe care se întemeiază decizia respectivă. (9) În cazul în care autoritatea competentă declară încheierea unuia dintre nivelurile de criză menționate la alineatul (1), aceasta informează Comisia, precum și	conformitate cu punctul 77 subpunct 3) și dacă măsurile adoptate urmează cât se poate de strict acțiunile enumerate în Planul de urgență, dacă aceste măsuri nu impun o povară excesivă pentru întreprinderile de gaze naturale și dacă corespund punctului 77, în termen de până la cinci zile de la primirea informației. La solicitarea unei autorități competente din alte țări, a întreprinderilor de gaze naturale sau din proprie inițiativă, Secretariatul Comunității Energetice poate solicita Comisiei modificarea măsurilor, în cazul în care acestea contravin condițiilor prevăzute în prima frază a prezentului punct sau constatarea încetării situației de urgență, în cazul în care aceasta ajunge la concluzia că constatarea unei situații de urgență nu se mai justifică în conformitate cu punctul 77 subpunct 3). 84. În termen de trei zile de la notificarea solicitării Secretariatului Comunității Energetice, Comisia modifică măsurile și informează Secretariatul Comunității Energetice în acest sens sau prezintă acestuia motivele pentru care nu este de acord cu solicitarea. În ultimul caz, Secretariatul Comunității Energetice poate, în termen de trei zile de când a fost informat, să își modifice sau să își retragă solicitarea, ori în vederea examinării chestiunii să convoace organul central de specialitate sau, după caz, autoritățile competente din țările vizate și, dacă este necesar, Grupul de coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice. Motivele pentru care solicită orice modificare a măsurii sunt expuse în detaliu de către Secretariatul Comunității Energetice. Comisia ține cont pe deplin de poziția Secretariatului Comunității Energetice. În cazul în care decizia finală a Comisiei diferă de avizul Secretariatului Comunității Energetice, organul central de specialitate prezintă motivele pe care se întemeiază decizia respectivă. 85. Pe perioada existenței situației excepționale în sectorul gazelor naturale, organele și autoritățile administrației publice centrale și locale prezintă Comisiei zilnic, până la orele 12.00, informații cu privire la măsurile întreprinse de acestea. 86. În cazul în care Comisia constată încetarea situației excepționale stabilită conform punctului 77, organul central de specialitate informează Secretariatul	Compatibil Compatibil		
--	--	-------------------------------------	--	--

autoritățile competente ale statelor membre cu care statul membru al respectivei autorități este direct conectat	Comunității Energetice despre încetarea situației excepționale, precum și autoritățile competente ale țărilor părți ale Comunității Energetice cu care organul central de specialitate este direct conectat. 87. După încetarea situației excepționale în sectorul gazelor naturale, operatorii de sistem, precum și alți participanți la piața gazelor naturale sunt obligați să reia imediat activitatea în condiții normale de funcționare.				
Articolul 12 Reacțiile la situațiile de urgență la nivel regional și la nivelul Uniunii (1) Comisia poate declara o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii la cererea unei autorități competente care a declarat o situație de urgență și după verificarea prevăzută la articolul 11 alineatul (8). Comisia declară, după caz, o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii la cererea a cel puțin două autorități competente care au declarat o situație de urgență și în urma verificării efectuate în conformitate cu articolul 11 alineatul (8), în cazul în care există o legătură între cauzele unor astfel de situații de urgență. În toate cazurile, atunci când declară o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, Comisia, cu ajutorul mijloacelor de comunicare celor mai adecvate situației, strânge opinii și ține cont în mod corespunzător de toate informațiile relevante furnizate de celelalte autorități competente. În cazul în care Comisia decide, în urma unei evaluări că au fost depășite cauzele declarării situației de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, aceasta declară încetarea situației de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii și își motivează decizia și informează Consiliul în legătură cu aceasta. (2) Comisia convoacă GCG imediat după declararea unei situații de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii. (3) Într-o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, Comisia coordonează acțiunile autorităților competente, ținând seama pe deplin de rezultatele consultării GCG și de informațiile relevante primite de la acest grup. În special, Comisia: (a) asigură schimbul de informații;		Norme UE neaplicabile	Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității.		

(b) asigură consecvența și eficacitatea acțiunilor de la nivelul statelor membre și de la nivel regional față de cele de la nivelul Uniunii; (c) coordonează acțiunile referitoare la țările terțe. (4) Comisia poate convoca un grup de gestionare a crizei compus din manageri de criză, potrivit articolului 10 alineatul (1) litera (g), din statele membre vizate de situația de urgență. Comisia, în consens cu managerii de criză, poate invita alte părți interesate să participe. Comisia se asigură că GCG este informat cu regularitate cu privire la activitățile desfășurate de grupul de gestionare a crizei. (5) Statele membre și, în special, autoritățile competente garantează că: (a) nu se introduc niciodată măsuri de restricționare nejustificată a fluxului de gaze în cadrul pieței interne, în special a fluxului de gaze către piețele afectate; (b) nu se introduce nicio măsură care poate pune în pericol în mod grav situația furnizării de gaze în alt stat membru; și (c) accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009 este menținut atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, în conformitate cu planul de urgență. (6) În cazul în care, la cererea unei autorități competente sau a unei întreprinderi din sectorul gazelor naturale sau din proprie inițiativă, Comisia consideră că, într-o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, o măsură luată de un stat membru sau de o autoritate competentă sau comportamentul unei întreprinderi din sectorul gazelor naturale contravine alineatului (5), Comisia solicită statului membru sau autorității competente să își modifice măsura sau să ia măsuri în sensul asigurării conformității cu alineatul (5), motivându-și solicitarea. Se are în vedere în permanență necesitatea funcționării în condiții de siguranță a rețelei de gaze. În termen de trei zile de la notificarea solicitării Comisiei, statul membru sau autoritatea competentă își modifică măsura și notifică Comisiei acest lucru sau îi prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu solicitarea. În ultimul caz, Comisia poate, în termen					
--	--	--	--	--	--

de trei zile de când a fost informată, să își modifice sau să își retragă solicitarea sau să convoace statul membru sau autoritatea competentă și, în cazul în care Comisia consideră necesar, GCG pentru a examina chestiunea. Comisia expune în detaliu motivele pentru care solicită orice modificare a măsurii. Statul membru sau autoritatea competentă ține seama pe deplin de poziția Comisiei. În cazul în care decizia finală a autorității competente sau a statului membru diferă de poziția Comisiei, autoritatea competentă sau statul membru prezintă motivele care stau la baza deciziei respective. (7) Comisia, după consultarea GCG, întocmește o listă permanentă de rezervă pentru un grup operativ de monitorizare, compus din experți din sector și din reprezentanți ai Comisiei. Grupul operativ de monitorizare poate fi desfășurat în afara Uniunii, atunci când este necesar. Acesta monitorizează și raportează fluxurile de gaze care intră în Uniune, în cooperare cu țările terțe furnizoare și de tranzit. (8) Autoritatea competentă pune la dispoziția ERCC informațiile referitoare la orice nevoie de asistență. ERCC evaluează situația globală și emite recomandări cu privire la asistența care ar trebui acordată statelor membre celor mai afectate și, atunci când este cazul, țărilor terțe.					
Articolul 13 Solidaritate (1) În cazul în care un stat membru a solicitat aplicarea măsurilor de solidaritate în temeiul prezentului articol, un stat membru conectat direct la statul membru solicitant sau, în cazul în care statul membru prevede acest lucru, autoritatea sa competentă sau operatorul de transport și de sistem sau operatorul sistemului de distribuție trebuie, în măsura în care este posibil fără a crea situații periculoase, să ia măsurile necesare pentru a se asigura că furnizarea de gaze către alți clienți decât clienții protejați în virtutea principiului solidarității este redusă sau este sistată în măsura în care este necesar și pentru atât timp cât nu este asigurată furnizarea de gaze către clienții protejați în virtutea principiului solidarității în statul membru solicitant. Statul membru solicitant se asigură că volumul de gaze relevant este		Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Republica Moldova nu este Stat Membru al UE. Principiul solidarității nu a fost preluat în <i>acquis-ul</i> Comunității.		

livrat efectiv către clienții protejați în virtutea principiului solidarității de pe teritoriul său. În circumstanțe excepționale și în urma unei cereri motivate în mod corespunzător din partea operatorului relevant de transport și de sistem de energie electrică sau de gaze către autoritatea sa competentă, furnizarea de gaze poate, de asemenea, să fie continuată în cazul anumitor centrale electrice alimentate cu gaze și cu rol critic în rețea, astfel cum sunt definite în temeiul articolului 11 alineatul (7), din statul membru care acordă ajutor de solidaritate, dacă lipsa furnizării de gaze către astfel de centrale ar avea ca rezultat deteriorarea gravă a funcționării sistemului de energie electrică sau ar împiedica producția și/sau transportul de gaze. (2) Un stat membru acordă ajutorul de solidaritate și unui alt stat membru cu care este conectat prin intermediul unei țări terțe, cu excepția cazului în care fluxurile sunt restricționate pe teritoriul țării terțe. O astfel de extindere a măsurilor face obiectul unui acord între statele membre relevante, care implică, după caz, țara terță prin care sunt conectate. (3) O măsură de solidaritate se ia în ultimă instanță și nu se aplică decât în cazul în care statul membru solicitant: (a) nu au fost în măsură să acopere deficitul în furnizarea de gaze pentru clienții săi protejați în virtutea principiului solidarității, în pofida aplicării măsurii prevăzute la articolul 11 alineatul (3); (b) a epuizat toate măsurile de piață și toate măsurile prevăzute în planul său de urgență; (c) a notificat o cerere explicită adresată Comisiei și autorităților competente din toate statele membre cu care este conectat fie direct, fie, în temeiul alineatului (2), printr-o țară terță, însoțită de o descriere a măsurilor puse în aplicare menționate la litera (b) de la prezentul alineat; (d) se angajează să plătească o compensare echitabilă și promptă statului membru care acordă ajutor de solidaritate în conformitate cu alineatul (8). (4) În cazul în care există mai mult de un stat membru care ar putea acorda ajutor de solidaritate unui stat membru solicitant, statul membru solicitant, după ce					
---	--	--	--	--	--

consultă toate statele membre care acordă ajutor de solidaritate, selectează oferta cea mai avantajoasă din punctul de vedere al costului, al rapidității livrării, al fiabilității și diversificării surselor de gaze. Statele membre în cauză avansează astfel de oferte pe baza unor măsuri voluntare axate pe cerere în cea mai mare măsură posibilă și pentru o durată cât mai lungă posibil înainte de a recurge la măsuri nebazate pe piață. (5) În cazul în care măsurile de piață se dovedesc insuficiente pentru statul membru care acordă ajutor de solidaritate pentru a aborda deficitul în materie de furnizarea de gaze către clienții protejați în virtutea principiului solidarității în statul membru solicitant, statul membru care acordă ajutor de solidaritate poate introduce măsuri nebazate pe piață pentru a respecta obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2). (6) Autoritatea competentă din statul membru solicitant informează imediat Comisia și autoritățile competente din statele membre care furnizează ajutorul de solidaritate atunci când furnizarea de gaze către clienții protejați în virtutea principiului solidarității de pe teritoriul său a fost asigurată sau în cazul în care obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt, ținând seama de nevoile sale, și la cererea sa, reduse sau în cazul în care sunt suspendate la cererea statului membru care beneficiază de ajutorul de solidaritate. (7) Obligațiile de la alineatele (1) și (2) se aplică sub rezerva funcționării sigure și fiabile din punct de vedere tehnic a sistemului de gaze al unui stat membru care acordă ajutor de solidaritate și a limitei capacității maxime de interconexiune destinate exportului a infrastructurii statului membru relevant către statul membru solicitant. Aceste circumstanțe, în special cele în care piața va asigura livrări până la capacitatea maximă de interconexiune, pot fi reflectate în cadrul unor acorduri tehnice, juridice și financiare. (8) Ajutorul de solidaritate în temeiul prezentului regulament este furnizat pe bază de compensare. Statul membru care solicită ajutor de solidaritate plătește prompt sau asigură plata la timp a unei compensări echitabile statului care acordă ajutor de solidaritate. Această compensare echitabilă trebuie să acopere cel puțin:					
--	--	--	--	--	--

(a) gazele livrate pe teritoriul statului membru solicitant; (b) toate celelalte costuri relevante și rezonabile generate de acordarea ajutorului de solidaritate, inclusiv, după caz, costurile unor măsuri care ar fi putut fi stabilite în prealabil; (c) rambursarea oricărei compensări plătite de statul membru care acordă ajutor de solidaritate unor entități implicate în acordarea ajutorului de solidaritate, ca urmare a unor proceduri judiciare, proceduri de arbitraj sau proceduri similare și ca urmare a soluționării litigiilor, precum și rambursarea costurilor aferente unor astfel de proceduri. Compensația echitabilă în conformitate cu primul paragraf include, între altele, toate costurile rezonabile pe care statul membru care acordă ajutorul de solidaritate le suportă ca urmare a obligației de a plăti compensații în temeiul drepturilor fundamentale garantate de dreptul Uniunii și în temeiul obligațiilor internaționale în vigoare în momentul punerii în aplicare a prezentului articol, precum și costurile rezonabile suplimentare suportate din plata de compensații în conformitate cu normele naționale de compensare. Până la 1 decembrie 2018, statele membre adoptă măsurile necesare, în special acordurile tehnice, juridice și financiare în temeiul alineatului (10), pentru a pune în aplicare primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat. Aceste măsuri pot să prevadă modalități practice de efectuare promptă a plăților. (9) Statele membre se asigură că dispozițiile prezentului articol sunt puse în aplicare în conformitate cu tratatele, cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu obligațiile internaționale aplicabile. Statele membre iau măsurile necesare în acest sens. (10) Până la 1 decembrie 2018, statele membre adoptă măsurile necesare, inclusiv cele convenite în acordurile tehnice, juridice și financiare, pentru a se asigura că se furnizează gaze clienților protejați în virtutea principiului solidarității în statul membru solicitant în conformitate cu alineatele (1) și (2). Acordurile tehnice, juridice și financiare sunt convenite între statele					
--	--	--	--	--	--

membre care sunt conectate direct sau, în conformitate cu alineatul (2), prin intermediul unei țări terțe, și sunt descrise în planurile de urgență ale acestora. Aceste acorduri pot include, între altele, următoarele elemente: (a) securitatea operațională a rețelelor; (b) prețurile gazelor care urmează să fie aplicate și/sau metodologia de stabilire a acestora, ținând seama de impactul asupra funcționării pieței; (c) utilizarea interconexiunilor, inclusiv a capacității bidirecționale și a depozitării subterane a gazelor; (d) volumele de gaze sau metodologia de stabilire a acestora; (e) categoriile de costuri care vor trebui să fie acoperite printr-o compensație echitabilă și promptă care poate include despăgubiri pentru restricțiile impuse la nivelul sectorului; (f) indicarea modului în care ar putea fi calculată compensația echitabilă. Acordurile financiare convenite între statele membre înainte de solicitarea ajutorului de solidaritate conțin dispoziții care permit calcularea compensației echitabile pentru cel puțin toate costurile relevante și rezonabile suportate cu ocazia acordării ajutorului de solidaritate, precum și angajamentul privind plata unei astfel de compensații. Orice mecanism de compensare oferă stimulente pentru a participa la soluții bazate pe piață, cum ar fi licitațiile și mecanismele de răspuns la cerere. Acesta nu creează stimulente neloiale, inclusiv din punct de vedere financiar, pentru ca actorii de pe piață să își amâne acțiunile până când se aplică măsuri nebazate pe piață. Toate mecanismele de compensare sau, cel puțin, rezumatele acestora sunt incluse în planurile de urgență. (11) Atât timp cât un stat membru poate acoperi din propria producție consumul de gaze al clienților săi protejați în virtutea principiului solidarității, acesta este scutit de obligația de a încheia acorduri tehnice, juridice și financiare cu statele membre cu care este conectat direct sau, în conformitate cu alineatul (2), prin intermediul unei țări terțe, cu scopul de a beneficia de ajutor de solidaritate. O astfel de scutire nu afectează obligația statului membru relevant de a acorda ajutor de					
--	--	--	--	--	--

solidaritate altor state membre în temeiul prezentului articol. (12) Până la 1 decembrie 2017 și după consultarea GCG, Comisia oferă orientări fără caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru elementele esențiale ale acordurilor tehnice, juridice și financiare, în special cu privire la modalitatea de punere în practică a elementelor descrise la alineatele (8) și (10). (13) În cazul în care statele membre nu ajung la un acord cu privire la acordurile tehnice, juridice și financiare necesare până la 1 octombrie 2018, Comisia poate propune, după consultare cu autoritățile competente în cauză, un cadru pentru aceste măsuri care să stabilească principiile necesare pentru a le face operaționale și care se bazează pe orientările Comisiei stabilite la alineatul (12). Statele membre își finalizează acordurile până la 1 decembrie 2018, ținând seama în cea mai mare măsură de propunerea Comisiei. (14) Aplicabilitatea prezentului articol nu este afectată în cazul în care statele membre nu convin asupra acordurilor lor tehnice, juridice și financiare sau nu sunt în măsură să le finalizeze. Într-un astfel de caz, statele membre în cauză se pun de acord cu privire la măsurile ad-hoc necesare, iar statul membru care solicită ajutor de solidaritate își asumă un angajament în conformitate cu alineatul (3) litera (d). (15) Obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol încetează să se aplice imediat după declararea încheierii situației de urgență sau când Comisia concluzionează, în conformitate cu articolul 11 alineatul (8) primul paragraf, că declararea situației de urgență nu se (mai) justifică. (16) În cazul în care Uniunea suportă costuri ce decurg dintr-o responsabilitate, alta decât cea pentru acte sau comportamente ilegale în temeiul articolului 340 al doilea paragraf din TFUE, în legătură cu măsurile pe care statele membre sunt obligate să le adopte în conformitate cu prezentul articol, aceste costuri i se rambursează de către statul membru care beneficiază de ajutorul de solidaritate.					
Articolul 14 Schimbul de informații	Secțiunea 15			Comisia	

(1) În cazul în care un stat membru a declarat unul dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1), întreprinderile în cauză din sectorul gazelor naturale pun zilnic la dispoziția autorității competente a statului membru respectiv în special informațiile următoare: (a) previziuni pentru următoarele trei zile ale cererii zilnice de gaze și ale furnizării zilnice de gaze în milioane de metri cubi pe zi (milioane de m3/zi); (b) fluxul de gaze zilnic la toate punctele de intrare și ieșire transfrontaliere, precum și la toate punctele care racordează o instalație de producție, o instalație de stocare sau un terminal GNL la rețea, în milioane de metri cubi pe zi (milioane de m3/zi); (c) perioada, exprimată în zile, pentru care se estimează că este posibilă asigurarea furnizării de gaze către clienții protejați.	Schimbul de informații 124. În cazul în care este constatată una din situațiile excepționale stabilite la punctul 75, întreprinderile de gaze naturale, electroenergetice și termoeenergetice vizate, prin intermediul OST pun zilnic la dispoziția Comisiei, organului central de specialitate în special următoarele informații: 1) prognoza cererii zilnice și a furnizării zilnice de gaze naturale pentru următoarele trei zile, în milioane metri cubi pe zi (milioane m3/zi); 2) fluxurile zilnice de gaze naturale la toate punctele de intrare și ieșire transfrontaliere, precum și la toate punctele care racordează o instalație de producere a gazelor naturale, o instalație de stocare sau un terminal GNL la rețeaua de gaze naturale, în milioane metri cubi pe zi (milioane m3/zi); 3) perioada de timp, exprimată în zile, pentru care se estimează că este posibilă asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor protejați.	Compatibil		Ministerul Energiei ANRE Titularii licențelor pentru transportul, distribuția și furnizarea gazelor naturale Secretariatul Comunității Energetice	
(2) În cazul unei urgențe la nivel regional sau la nivelul Uniunii, Comisia poate solicita autorității competente menționate la alineatul (1) să îi furnizeze fără întârziere cel puțin: (a) informațiile prevăzute la alineatul (1); (b) informațiile privind măsurile planificate care urmează a fi luate și acele măsurile deja implementate de autoritatea competentă pentru atenuarea situației de urgență, precum și informații privind eficacitatea acestora; (c) cererile referitoare la măsurile suplimentare care trebuie luate de alte autorități competente; (d) măsurile implementate la cererea altor autorități competente. (3) Ulterior unei situații de urgență, autoritatea competentă menționată la alineatul (1) furnizează Comisiei, în cel mai scurt timp și în termen de șase săptămâni de la încetarea situației de urgență, o evaluare detaliată a situației de urgență și a eficacității măsurilor implementate, inclusiv evaluarea impactului economic al situației de urgență, a impactului asupra sectorului energiei electrice și evaluarea asistenței furnizate Uniunii și statelor sale membre sau primite de la acestea. Aceste evaluări sunt puse la dispoziția GCG	125. După încetarea situației de urgență, organul central de specialitate prezintă Secretariatului Comunității Energetice, în cel mai scurt timp dar cel târziu în termen de șase săptămâni de la încetarea situației de urgență, o evaluare detaliată a situației de urgență și a eficienței măsurilor implementate, inclusiv evaluarea impactului economic al situației de urgență, a impactului asupra sectorului electroenergetic și evaluarea asistenței acordate sau primită de la țările părți ale Comunității Energetice. Această evaluare este pusă la dispoziția Grupului de	Norme UE neaplicabile Compatibil	Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității.		

și se reflectă în actualizarea planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență. Comisia analizează evaluările autorităților competente și informează statele membre, Parlamentul European și GCG cu privire la rezultatele analizei, într-o formă agregată. (4) În circumstanțe justificate în mod corespunzător, indiferent dacă se declară sau nu o situație de urgență, autoritatea competentă a statului membru cel mai afectat poate solicita întreprinderilor din sectorul gazelor naturale să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) sau informațiile suplimentare necesare pentru a evalua situația globală a furnizării de gaze în statul membru în cauză sau în alte state membre, inclusiv informațiile contractuale, altele decât informațiile referitoare la prețuri. Comisia poate solicita din partea autorităților competente informațiile furnizate de întreprinderile din sectorul gazelor naturale în temeiul prezentului alineat, cu condiția ca aceleași informații să nu fi fost transmise deja Comisiei. (5) În cazul în care Comisia consideră că furnizarea de gaze în Uniune sau într-o parte a Uniunii este sau ar putea fi periclitată într-o măsură care poate conduce la declararea unuia dintre nivelurile de criză menționate la articolul 11 alineatul (1), ea poate solicita autorităților competente în cauză să colecteze și să transmită Comisiei informațiile necesare pentru a evalua situația furnizării de gaze. Comisia comunică evaluarea sa GCG. (6) Pentru a permite autorităților competente și Comisiei să evalueze situația siguranței furnizării la nivel național, regional și la nivelul Uniunii, fiecare întreprindere din sectorul gazelor naturale notifică: (a) autorității competente în cauză următoarele detalii ale contractelor de furnizare a gazelor cu o dimensiune transfrontalieră și o durată mai mare de un an pe care le-a încheiat în vederea furnizării de gaze: (i) durata contractului; (ii) volumele anuale contractate; (iii) volumele zilnice maxime contractate în caz de alertă sau de urgență; (iv) punctele de livrare contractate;	coordonare privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale din cadrul Comunității Energetice și se reflectă în actualizarea Planului de acțiuni preventive și a Planului de urgență. 126. În circumstanțe justificate în mod corespunzător, indiferent dacă se constată sau nu o situație de urgență, organul central de specialitate poate solicita întreprinderilor de gaze naturale să prezinte informațiile menționate la punctul 120 sau informații suplimentare necesare pentru a evalua situația în ansamblu a aprovizionării cu gaze naturale în țară sau alt stat membru și țări părți ale Comunității Energetice, inclusiv informațiile contractuale, altele decât informațiile referitoare la prețuri. 127. Pentru a permite autorităților competente ale țărilor părți ale Comunității Energetice și Secretariatului Comunității Energetice să evalueze situația securității aprovizionării cu gaze naturale la nivel național, fiecare întreprindere de gaze naturale notifică: 1) organului central de specialitate și ANRE detalii ale contractelor de furnizare a gazelor cu aplicabilitate transfrontalieră și o durată mai mare de un an pe care le-a încheiat în vederea aprovizionării cu gaze naturale: a) durata contractului; b) volumele anuale de gaze naturale contractate;	Compatibil Norme UE neaplicabile Compatibil	În Regulamentul nu pot fi stabilite atribuții și obligații în sarcina altor autorități/instituții UE.	
--	---	--	--	--

(v) volumele de gaze minime zilnice și lunare; (vi) condițiile de suspendare a livrărilor de gaze; (vii) o indicație dacă contractul, în mod individual sau cumulativ cu contractele sale încheiate cu același furnizor sau cu filialele acestuia, este echivalent cu sau depășește pragul de 28 % menționat la alineatul (6) litera (b), în statul membru cel mai afectat. (b) autorității competente din statul membru cel mai afectat, imediat după încheierea sau modificarea lor, contractele sale de furnizare a gazelor cu o durată mai mare de un an, încheiate sau modificate la 1 noiembrie 2017 sau după această dată, care, în mod individual sau cumulativ cu contractele sale încheiate cu același furnizor sau cu filialele acestuia, sunt echivalente cu cel puțin 28 % din consumul anual de gaze în statul membru respectiv care este calculat pe baza celor mai recente date disponibile. În plus, până la data de 2 noiembrie 2018, întreprinderile din sectorul gazelor naturale notifică autoritatea competentă cu privire la toate contractele existente care îndeplinesc aceleași condiții. Obligația de notificare nu se referă la informațiile referitoare la prețuri și nu se aplică modificărilor care vizează numai prețul gazelor. Obligația de notificare se aplică, de asemenea, tuturor acordurilor comerciale relevante pentru executarea contractului de furnizare a gazelor, cu excepția informațiilor referitoare la prețuri. Autoritatea competentă notifică Comisiei în formă anonimată datele enumerate la primul paragraf litera (a). În cazul încheierii unor contracte noi sau al unor modificări ale contractelor existente, toate datele trebuie transmise până la sfârșitul lunii septembrie a anului relevant. În cazul în care autoritatea competentă are îndoieli că un anumit contract obținut în temeiul primului paragraf litera (b) pune în pericol siguranța furnizării de gaze a unui stat membru sau a unei regiuni, aceasta notifică contractul Comisiei.	c) volumele/cantitățile zilnice maxime de gaze naturale contractate în situație de alertă sau de urgență (m³ și/sau MWh);; d) punctele de livrare contractate; e) volumele /cantitățile minime zilnice și lunare de gaze naturale (m³ și/sau MWh); f) condițiile de suspendare a livrărilor de gaze naturale; g) o indicație dacă contractul, în mod individual sau cumulativ cu contractele sale încheiate cu același furnizor sau cu filialele acestuia, este echivalent cu sau depășește pragul de 28 % menționat la subpunctul 2), în cea mai afectată țara parte a Comunității Energetice. Întreprinderile de gaze naturale notifică organului central de specialitate informații cu privire la toate contractele de furnizare a gazelor cu o durată mai mare de un an, încheiate sau modificate până la 30 noiembrie 2021 sau după această dată (imediat după încheierea sau modificarea lor), care îndeplinesc condițiile stabilite la punctul 123 subpunctul 1). 2) autorității competente din cea mai afectată țara parte a Comunității Energetice, contractele sale de furnizare a gazelor naturale cu o durată mai mare de un an, încheiate sau modificate până la 30 noiembrie 2021 sau după această dată (imediat după încheierea sau modificarea lor) care, în mod individual sau cumulativ cu contractele sale încheiate cu același furnizor sau cu filialele acestuia, sunt echivalente cu cel puțin 28 % din consumul anual de gaze naturale care este calculat pe baza celor mai recente date disponibile. Obligația de notificare nu se referă la informațiile privind prețurile și nu se aplică modificărilor care vizează numai prețul gazelor naturale. Obligația de notificare se aplică, de asemenea, tuturor contractelor comerciale relevante pentru executarea contractului de furnizare a gazelor naturale, cu excepția informațiilor cu privire la prețuri. Organul central de specialitate notifică datele enumerate la subpunctul 1), Secretariatului Comunității Energetice în formă anonimată. În cazul încheierii unor contracte noi sau al modificării contractelor existente, toate datele trebuie transmise până la sfârșitul lunii septembrie a anului în curs. În cazul în care organul central de		Articolul 114. Alin 16¹ Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale.		
---	---	--	---	--	--

	specialitate are îndoieli că un anumit contract prezentat în conformitate cu subpunctul 2) pune în pericol securitatea aprovizionării cu gaze naturale a unei țări părți a Comunității Energetice, acesta notifică contractul Secretariatului Comunității Energetice. 114. (16¹) Propunerile de dezvoltare a capacității bidirecționale, inclusiv propunerile argumentate privind alocarea transfrontalieră a costurilor de investiție, precum și cererile de derogare prevăzute la art.421 se prezintă de către operatorul sistemului de transport cel târziu la 1 februarie 2025 și doar pentru interconexiunile existente la 1 noiembrie 2021, iar pentru interconexiunile noi – după finalizarea studiului de fezabilitate, însă înainte de începerea etapei de proiectare tehnică detaliată a infrastructurii respective.			
(7) În circumstanțe justificate în mod corespunzător de necesitatea garantării transparenței contractelor esențiale de furnizare a gazelor relevante pentru siguranța furnizării de gaze și în cazul în care autoritatea competentă a statului membru cel mai afectat sau Comisia consideră că un contract de furnizare a gazelor ar putea afecta siguranța furnizării de gaze a unui stat membru, a unei regiuni sau a Uniunii, autoritatea competentă a statului membru sau Comisia poate solicita întreprinderii din sectorul gazelor naturale să furnizeze detaliile contractului relevante pentru evaluarea impactului acestuia asupra siguranței furnizării de gaze, excluzând informațiile referitoare la prețuri. Cererea se motivează și poate acoperi, de asemenea, detaliile oricărui alt acord comercial relevant pentru executarea contractului de furnizare a gazelor, excluzând informațiile referitoare la prețuri. Justificarea include proporționalitatea sarcinii administrative implicate.	128. În circumstanțe justificate în mod corespunzător de necesitatea garantării transparenței contractelor de furnizare a gazelor naturale relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale și în cazul în care un contract de furnizare a gazelor naturale ar putea afecta securitatea aprovizionării cu gaze naturale a unei țări părți a Comunității Energetice, Organul central de specialitate, după caz ANRE sau Secretariatul Comunității Energetice poate solicita întreprinderii de gaze naturale să prezinte contractul privind furnizarea gazelor naturale, pentru evaluarea impactului acestuia asupra securității aprovizionării cu gaze naturale, excluzând informațiile referitoare la prețuri. Solicitarea trebuie să fie motivată și poate cuprinde, de asemenea, detaliile oricăror alte contracte comerciale relevante pentru executarea contractului de furnizare a gazelor, excluzând informațiile referitoare la prețuri. Justificarea include proporționalitatea sarcinii administrative implicate.	Compatibil		
(8) Autoritățile competente care primesc informații în temeiul alineatului (6) litera (b) sau al alineatului (7) de la prezentul articol evaluează informațiile primite în ceea ce privește siguranța furnizării de gaze în termen de trei luni și prezintă Comisiei rezultatele evaluării acestora.	129. Autoritățile competente din țările vizate care primesc informații în temeiul punctului 127 subpunct 2) sau al punctului 128, evaluează informațiile primite în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu gaze naturale în termen de trei luni și prezintă Secretariatului Comunității Energetice rezultatele evaluării.	Compatibil		
(9) Autoritatea competentă ține cont de informațiile primite în temeiul prezentului articol în momentul pregătirii evaluării riscurilor, a planului de acțiuni	130. Organul central de specialitate trebuie să ia în considerare informațiile primite în temeiul prezentei Secțiuni la pregătirea evaluării naționale a riscurilor, a	Compatibil		

preventive și a planului de urgență sau a actualizărilor lor respective. Comisia poate adopta un aviz prin care să propună autorității competente să modifice evaluările riscurilor sau planurile, pe baza informațiilor primite în temeiul prezentului articol. Autoritatea competentă în cauză revizuieste evaluarea riscurilor și planurile vizate de cerere, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 8 alineatul (9). (10) Până la 2 mai 2019, statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către întreprinderile din sectorul gazelor naturale a alineatului (6) sau (7) de la prezentul articol și iau toate măsurile necesare pentru a garanta punerea acestora în aplicare. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare. (11) În sensul prezentului articol, „statul membru cel mai afectat” înseamnă un stat membru în care o parte contractantă la un anumit contract înregistrează cea mai mare parte a vânzărilor de gaze sau cei mai mulți clienți. (12) Toate contractele sau informațiile contractuale primite în temeiul alineatelor (6) și (7), precum și evaluările respective ale autorităților competente sau ale Comisiei trebuie să rămână confidențiale. Autoritățile competente și Comisia garantează confidențialitatea deplină.	Planului de acțiuni preventive și a Planului de urgență sau la actualizarea lor. Organul central de specialitate revizuieste evaluarea națională a riscurilor și planurile vizate de solicitarea Secretariatului Comunității Energetice, în conformitate cu procedura prevăzută la punctul 37. Articolul 169. Încălcarea de către participanții la piața energiei electrice, la piața gazelor naturale, la furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și/sau de canalizare și la producerea, distribuția și/sau furnizarea energiei termice a normelor de desfășurare a activităților, stabilite în actele normative în domeniu, manifestată prin: b) neprezentarea în termen a datelor, a informațiilor solicitate de autoritatea de reglementare și control de stat în domeniul energiei sau furnizarea de date și informații incorecte sau incomplete; 131. În sensul Regulamentului, „cea mai afectată țară parte a Comunității Energetice” reprezintă o țară parte a Comunității Energetice în care o parte contractuală la un anumit contract de furnizare a gazelor naturale înregistrează cea mai mare parte a furnizărilor de gaze naturale sau are cei mai mulți consumatori finali. 132. Toate contractele sau informațiile contractuale primite în temeiul punctelor 127 și 129, precum și evaluările respective ale autorităților competente din alte țări sau ale Secretariatului Comunității Energetice sunt confidențiale. Autoritățile implicate garantează confidențialitatea deplină a informațiilor primite în condițiile prezentului Regulament.	Compatibil Compatibil Compatibil	Art. 169 alin. (1) lit. b) din Codul Contravențional aprobat prin Legea nr. 218/2008		
Articolul 15 Secretul profesional (1) Orice informație sensibilă din punct de vedere comercial primită, schimbată sau transmisă în temeiul articolului 14 alineatele (4)-(8) și al articolului 18, cu excepția rezultatelor evaluărilor menționate la articolul 14 alineatele (3) și (5), este confidențială și face obiectul condițiilor de păstrare a secretului profesional prevăzute la prezentul articol. (2) Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică următoarelor persoane care primesc informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament:	Secțiunea 16 Secretul profesional 133. Orice informație sensibilă din punct de vedere comercial primită, schimbată sau transmisă în temeiul Secțiunii 15, este confidențială și raport secretului profesional prevăzute la prezenta Secțiune. 134. Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică următoarelor persoane care primesc informații confidențiale în conformitate cu prezentul Regulament:	Compatibil Compatibil		Ministerul Energiei ANRE Secretariatul Comunității Energetice	

(a) persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru Comisie; (b) auditorilor și experților mandatați de Comisie; (c) persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente și autoritățile naționale de reglementare sau pentru alte autorități relevante; (d) auditorilor și experților mandatați de autoritățile competente și autoritățile naționale de reglementare sau de alte autorități relevante (3) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate în dreptul penal sau altor dispoziții ale prezentului regulament ori ale dreptului relevant al Uniunii, informațiile confidențiale primite de persoanele menționate la alineatul (2) în exercițiul funcțiunii nu pot fi divulgate niciunei alte persoane sau autorități decât într-o formă prescurtată sau agregată care să nu permită identificarea niciunui participant la piață sau a unei piețe. (4) Fără a aduce atingere cazurilor care fac obiectul dreptului penal, Comisia, autoritățile competente și autoritățile naționale de reglementare, organismele sau persoanele care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament pot utiliza informațiile confidențiale numai în executarea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor. Alte autorități, organisme sau persoane pot utiliza aceste informații în scopul în care le-au fost furnizate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare specific legate de exercitarea funcțiilor lor.	1) persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru Secretariatul Comunității Energetice; 2) auditorilor și experților mandatați de Secretariatul Comunității Energetice; 3) persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente și autoritățile naționale de reglementare sau pentru alte autorități relevante; 4) auditorilor și experților mandatați de organul central de specialitate, ANRE sau de alte autorități relevante. 135. Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de Codul penal sau altor prevederi ale Regulamentului ori a legislației relevante a Comunității Energetice, informațiile confidențiale primite de persoanele menționate la punctul 134 în exercițiul funcției nu pot fi divulgate niciunei alte persoane sau autorități decât într-o formă prescurtată sau agregată care să nu permită identificarea niciunui participant la piață. 136. Fără a aduce atingere cazurilor care fac obiectul Codului penal, Secretariatul Comunității Energetice, autoritățile competente din cadrul țărilor părți ale Comunității energetice și autoritățile naționale de reglementare, instituțiile sau persoanele care primesc informații confidențiale în temeiul Regulamentului, pot utiliza informațiile confidențiale numai în executarea sarcinilor și funcțiilor sale. Alte autorități, instituții sau persoane pot utiliza aceste informații în scopul în care le-au fost furnizate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare specifice legate de exercitarea funcțiilor sale.	Compatibil Compatibil		
Articolul 16 Cooperarea cu părțile contractante la Comunitatea Energiei (1) În cazul în care statele membre și părțile contractante la Comunitatea Energiei cooperează în procesul de elaborare a evaluărilor riscurilor și a planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență, această cooperare poate include, în special, identificarea interacțiunii și a corelării riscurilor și consultări cu scopul de a asigura consecvența planurilor de acțiuni preventive și a planurilor de urgență la nivel transfrontalier.		Norme UE neaplicabile	Articolul în cauză este aplicabil țărilor membre UE. Republica Moldova are calitatea de țară membră a Comunității Energetice. Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.	

(2) În privința alineatului (1), părțile contractante la Comunitatea Energiei pot participa la GCG la invitația Comisiei cu privire la toate chestiunile de interes comun. ▼M2 (3) Statele membre asigură că obligațiile de înmagazinare în temeiul prezentului regulament sunt îndeplinite prin utilizarea de instalații de înmagazinare din Uniune. Cu toate acestea, cooperarea dintre statele membre și părțile contractante la Comunitatea Energiei poate include acorduri voluntare care să vizeze utilizarea capacității de înmagazinare furnizate de părțile contractante la Comunitatea Energiei pentru stocarea de volume suplimentare de gaze pentru statele membre. ▼B					
Articolul 17 Monitorizarea de către Comisie Comisia exercită o monitorizare continuă a măsurilor menite să garanteze siguranța furnizării de gaze și informează în mod periodic GCG. Pe baza evaluărilor menționate la articolul 8 alineatul (7), până la 1 septembrie 2023, Comisia extrage concluzii cu privire la mijloacele posibile de ameliorare a siguranței furnizării de gaze la nivelul Uniunii și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament, incluzând, dacă este cazul, propuneri legislative pentru modificarea acestuia. Articolul 17a Raportul Comisiei (1) Până la 28 februarie 2023, și ulterior anual, Comisia prezintă rapoarte Parlamentului European și Consiliului, care conțin: (a) o prezentare generală a măsurilor luate de statele membre pentru îndeplinirea obligațiilor de înmagazinare; (b) o prezentare generală a timpului necesar pentru procedura de certificare prevăzută la articolul 3a din Regulamentul (CE) nr. 715/2009;		Norme UE neaplicabile	Regulamentul nu poate stabili atribuții și obligații în sarcina autorităților /instituțiilor internaționale. Excluz conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		
		Norme UE neaplicabile	Regulamentul nu poate stabili atribuții și obligații în sarcina autorităților /instituțiilor internaționale.		

(c) o prezentare a măsurilor solicitate de Comisie pentru a asigura respectarea traiectoriilor de constituire de stocuri și a obiectivelor de constituire de stocuri; (d) o analiză a efectelor potențiale ale prezentului regulament asupra prețurilor gazelor, precum și a economiilor potențiale de gaze în raport cu articolul 6b alineatul (4).	Monitorizarea securității aprovizionării cu gaze naturale 137. Guvernul, prin intermediul organului central de specialitate, asigură monitorizarea securității aprovizionării cu gaze naturale, care vizează, în special: a) implementarea adecvată a standardelor privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale conform prevederilor art. 103 din Legea cu privire la gazele naturale; b) echilibrul dintre cerere și ofertă pe piața gazelor naturale; c) prognoza cererii de gaze naturale și sursele de acoperire disponibile; d) noile contracte de import pe termen lung al gazelor naturale din țările terțe; e) volumul util de gaze naturale și capacitatea de extracție din instalațiile de stocare a gazelor naturale; f) gradul de interconectare a sistemului de gaze naturale al Republicii Moldova cu sistemele de gaze naturale ale țărilor vecine, țările părți ale Comunității Energetice și state membre ale Uniunii Europene; g) capacitățile de transport suplimentare planificate sau aflate în construcție; h) calitatea și nivelul de întreținere a rețelelor de gaze naturale, precum și respectarea standardelor de securitate la exploatarea rețelelor de gaze naturale; i) realizarea măsurilor de acoperire a cererii de vîrf și a deficitului de gaze naturale furnizate în cazul indisponibilității unuia sau a mai multor furnizori, inclusiv în situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale. 138. Anual, până la data de 31 iulie, organul central de specialitate întocmește și publică pe pagina sa web oficială, un <i>raport</i> cu privire la rezultatele monitorizării securității aprovizionării cu gaze naturale. Raportul menționat se prezintă Guvernului și Secretariatului Comunității Energetice și trebuie să conțină informații cu privire la rezultatele monitorizării aspectelor indicate la punctul 137, măsurile luate sau planificate în legătură cu acestea, capacitatea sistemului de gaze naturale de a satisface cererea existentă și prognoza consumului de gaze naturale, precum și informații cu privire la: a) impactul concurențial al măsurilor întreprinse în conformitate cu prevederile art. 105 al Legii nr. 108/2016				
--	---	--	--	--	--

	cu privire la gazele naturale asupra tuturor participanților la piața gazelor naturale; b) disponibilitatea capacităților de stocare a gazelor naturale; c) durata contractelor de procurare a gazelor naturale pe termen lung, încheiate de către întreprinderile de gaze naturale înregistrate în Republica Moldova, în special durata rămasă, și gradul de lichiditate a pieței de gaze naturale; d) cadrul de reglementare pentru oferirea de stimulente corespunzătoare noilor investiții. 139. În caz de necesitate, în scopul realizării funcțiilor de monitorizare atribuite, organul central de specialitate colaborează cu alte organe centrale de specialitate ale administrației publice, cu alte autorități publice competente, inclusiv cu ANRE, și solicită prezentarea informațiilor necesare de către întreprinderile de gaze naturale, asigurând confidențialitatea informațiilor care constituie secret.				
▼B Articolul 18 Notificări Evaluările riscurilor, planurile de acțiuni preventive și planurile de urgență, precum și toate celelalte documente sunt notificate Comisiei pe cale electronică, prin intermediul platformei CIRCABC. Toată corespondența referitoare la o notificare se transmite pe cale electronică.	43. Organul central de specialitate publică Planul de acțiuni pentru situații excepționale pe pagina sa web oficială și îl notifică Secretariatului Comunității Energetice, după publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. 122. Organul central de specialitate prezintă Secretariatului Comunității Energetice evaluarea națională a riscurilor.	Compatibil		Ministerul Energiei Secretariatul Comunității Energetice	
▼ M2 Articolul 18a Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (5). (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. ▼ B		Norme UE neaplicabile	Regulamentul nu poate stabili atribuții și obligații în sarcina autorităților /instituțiilor internaționale.		
Articolul 19 Exercitarea competențelor delegate (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.		Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (8), articolul 7 alineatul (5) și articolul 8 alineatul (5) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 1 noiembrie 2017. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (8), la articolul 7 alineatul (5) și la articolul 8 alineatul (5) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare. (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (6) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 3 alineatul (8), cu articolul 7 alineatul (5) și cu articolul 8 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			Regulamentul nu poate stabili atribuții și obligații în sarcina autorităților /instituțiilor internaționale.		
Articolul 20 Derogare		Norme UE neaplicabile	Se referă la derogările pentru anumite țări părți		

(1) Prezentul regulament nu se aplică Maltei și Ciprului atât timp cât pe teritoriile acestora nu se furnizează gaze. În ceea ce privește Malta și Cipru, obligațiile prevăzute în dispozițiile următoare, precum și opțiunile pe care statele membre respective au dreptul să le aleagă în conformitate cu aceste dispoziții, sunt îndeplinite și efectuate în termenul stabilit, calculat de la data primei livrări de gaze pe teritoriile lor respective: (a) pentru articolul 2 punctul 5, articolul 3 alineatul (2), articolul 7 alineatul (5) și articolul 14 alineatul (6) litera (a): 12 luni; (b) pentru articolul 6 alineatul (1): 18 luni; (c) pentru articolul 8 alineatul (7): 24 de luni; (d) pentru articolul 5 alineatul (4): 36 de luni; (e) pentru articolul 5 alineatul (1): 48 de luni. Pentru a îndeplini obligația enunțată la articolul 5 alineatul (1), Malta și Ciprul pot aplica dispozițiile de la articolul 5 alineatul (2), inclusiv prin utilizarea măsurilor axate pe cerere nebazate pe piață. (2) Obligațiile referitoare la activitatea grupurilor de risc prevăzute la articolele 7 și 8 în ceea ce privește coridorul sudic al gazelor și grupurile de risc din zona de est a Mării Mediterane încep să se aplice de la data la care proiectul major de infrastructură/conducta intră în testele de funcționare. (3) Atât timp cât Suedia are acces la gaze prin interconexiuni exclusiv din Danemarca ca singura sursă de gaze și singurul său posibil furnizor de ajutor de solidaritate, Danemarca și Suedia sunt scutite de obligația prevăzută la articolul 13 alineatul (10) de a încheia acorduri tehnice, juridice și financiare necesare pentru acordarea ajutorului de solidaritate de către Suedia pentru Danemarca. Aceasta nu aduce atingere obligației Danemarcei de a acorda ajutor de solidaritate și de a încheia acordurile tehnice, juridice și financiare necesare în acest sens în temeiul articolului 13. (4) Articolele 6a-6d nu se aplică Irlandei, Ciprului sau Maltei atât timp cât acestea nu sunt direct interconectate la rețeaua de gaze interconectată a oricărui alt stat membru.			contractante ale Comunității Energetice/ UE.		
---	--	--	--	--	--

▼B Articolul 21 Abrogare Regulamentul (UE) nr. 994/2010 se abrogă. Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IX.		Norme UE neaplicabile	Prevederile din subpunctul în cauză se referă la procesul legislativ specific UE.		
Articolul 22 Intrarea în vigoare Prezentul regulament intră în vigoare în a patra zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică de la 1 noiembrie 2017. Cu toate acestea, articolul 13 alineatele (1)-(6), articolul 13 alineatul (8) primul și al doilea paragraf și articolul 13 alineatele (14) și (15) se aplică de la 1 decembrie 2018. ▼M2 Articolul 2 punctele 27-31, articolele 6a-6d, articolul 16 alineatul (3), articolul 17a, articolul 18a, articolul 20 alineatul (4) și anexele Ia și Ib se aplică până la 31 decembrie 2025. ▼B Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.		Norme UE neaplicabile	Articolul în cauză se referă la procesul legislativ specific UE.		
▼M1 ANEXA I Cooperarea regională Grupurile de risc ale statelor membre care servesc drept bază pentru cooperarea asociată riscurilor menționată la articolul 3 alineatul (7) sunt următoarele: 1. Grupurile de risc pentru furnizarea de gaze din est: (a) Ucraina: Bulgaria, Cehia, Danemarca, Germania, Grecia, Croația, Italia, Luxemburg, Ungaria, Austria, Polonia, România, Slovenia, Slovacia, Suedia; (b) Belarus: Belgia, Cehia, Danemarca, Germania, Estonia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Țările de Jos, Polonia, Slovacia, Finlanda, Suedia; (c) Marea Baltică: Belgia, Cehia, Danemarca, Germania, Franța, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Slovacia, Suedia; (d) Nord-est: Cehia, Danemarca, Germania, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Finlanda, Suedia; (e) Transbalcanic: Bulgaria, Grecia, Ungaria, România.		Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Prevederile din articolului în cauză se referă la unele țări Membre UE.		

2. Grupurile de risc pentru furnizarea de gaze din Marea Nordului: (a) Norvegia: Belgia, Danemarca, Germania, Irlanda, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, Suedia; (b) Gaz cu putere calorică mică: Belgia, Germania, Franța, Țările de Jos; (c) Danemarca: Danemarca, Germania, Luxemburg, Țările de Jos, Polonia, Suedia; (d) Regatul Unit: Belgia, Germania, Irlanda, Luxemburg, Țările de Jos. 3. Grupurile de risc pentru furnizarea de gaze din Africa de Nord: (a) Algeria: Grecia, Spania, Franța, Croația, Italia, Malta, Austria, Portugalia, Slovenia; (b) Libia: Croația, Italia, Malta, Austria, Slovenia. 4. Grupurile de risc pentru furnizarea de gaze din sud-est: (a) Coridorul sudic al gazelor – Marea Caspică: Bulgaria, Grecia, Croația, Italia, Ungaria, Malta, Austria, România, Slovenia, Slovacia; (b) Estul Mediteranei: Grecia, Italia, Cipru, Malta.								
▼ M2 ANEXA Ia (6) Traectoria de constituire de stocuri cu obiective intermediare și obiectivul de constituire de stocuri pentru 2022 pentru statele membre care dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor Statul membru 1 august: obiectiv intermediar 1 septembrie: obiectiv intermediar 1 octombrie: obiectiv intermediar 1 noiembrie: obiectiv intermediar					Norme UE neaplicabile	Exclusă prin Decizia Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2022/01/MC-EnC.		
AT	80 %	HU	80 %					
49 %	80 %	51 %	80 %					
60 %	DK	60 %						
70 %	61 %	70 %	PT					
80 %	68 %	80 %	72 %					
	74 %	IT	75 %					
			77 %					

BE 49 % 62 % 75 % 80 % BG 49 % 61 % 75 % 80 % CZ 60 % 67 % 74 % 80 % DE 45 % 53 %	80 % ES 71 % 74 % 77 % 80 % FR 52 % 65 % 72 % 80 % HR 49 % 60 % 70 % 80 %	58 % 66 % 73 % 80 % LV 57 % 65 % 72 % 80 % NL 54 % 62 % 71 % 80 % PL 80 % 80 % 80 %	80 % RO 46 % 57 % 66 % 80 % SE 40 % 53 % 67 % 80 % SK 49 % 60 % 70 % 80 %					
ANEXA Ib Responsabilitate comună pentru obiectivul de constituire de stocuri și traiectoria de constituire de stocuri În ceea ce privește obiectivul de constituire de stocuri și traiectoria de constituire de stocuri în temeiul articolului 6a alineatul (1), Republica Federală Germania și Republica Austria își împart responsabilitatea în ceea ce privește instalațiile de înmagazinare Haidach și 7Fields. Proporția și amplasarea exacte ale acestei responsabilități partajate între Republica Federală Germania și Republica Austria fac obiectul unui acord bilateral între aceste state membre.					Normă UE neaplicabilă	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		
▼B ANEXA II Calcularea formulei N – 1 1. Definiția formulei N – 1 Formula N – 1 descrie capacitatea tehnică a infrastructurilor de gaze de a satisface cererea totală de gaze a zonei luate în calcul în cazul perturbării infrastructurii unice principale de gaze pe parcursul				Secțiunea 12 Standardul privind infrastructura 88. Standardul privind infrastructura stabilește că, în cazul ieșirii din funcțiune a oricărui element al infrastructurii principale (conducta magistrală de gaze naturale, care are cea mai mare capacitate tehnică) a sistemului de gaze naturale, infrastructura rămasă disponibilă trebuie să aibă	Compatibil		Ministerul Energiei	Titularii licențelor pentru transportul

unei zile cu cerere de gaze excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani. Infrastructura de gaze include rețeaua de transport al gazelor, inclusiv interconexiunile, precum și instalațiile de producție, instalațiile GNL și de stocare conectate la zona luată în calcul. <i>Capacitatea tehnică a tuturor celorlalte infrastructuri de gaze disponibile în cazul perturbării infrastructurii unice principale de gaze trebuie să fie cel puțin egală cu suma cererii zilnice totale de gaze pentru zona luată în calcul, pe parcursul unei zile cu cerere de gaze excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani.</i> Rezultatul formulei N – 1, astfel cum este calculat mai jos, trebuie să fie cel puțin egal cu 100 %. 2. Metoda de calcul a formulei N – 1 Image , N – 1 ≥ 100 % Parametrii utilizați pentru calcul trebuie să fie descriși și justificați în mod clar. Pentru calcularea EP_m, trebuie furnizată o listă detaliată a punctelor de intrare și a capacităților individuale ale acestora. 3. Definiții ale parametrilor formulei N – 1 „Zonă luată în calcul” înseamnă regiunea geografică pentru care se calculează formula N – 1, astfel cum este stabilită de autoritatea competentă. <i>Definiție privind cererea</i> „D_{max}” înseamnă cererea zilnică totală de gaze (în milioane de m³ pe zi) din zona luată în calcul pe parcursul unei zile cu cerere de gaze excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani. Definiții privind oferta „EP_m”: capacitatea tehnică a punctelor de intrare (în milioane de m³ pe zi), altele decât cele aferente instalațiilor de producție, instalațiilor GNL și de stocare, simbolizate prin P_m, GNL_m și S_m, înseamnă suma capacităților tehnice ale tuturor punctelor de	capacitatea tehnică, determinată conform prezentului punct, pentru a asigura volumul total de gaze naturale pentru Republica Moldova, necesar pe parcursul unei zile în care cererea de gaze naturale este excepțional de mare, constatată cu o probabilitate statistică o dată la 20 de ani. Aceasta se realizează luând în considerare tendințele de consum al gazelor naturale, impactul de lungă durată a măsurilor de eficiență energetică și ratele de utilizare a infrastructurii existente. Astfel, în cazul afectării infrastructurii principale a sistemului de gaze naturale, capacitatea tehnică a infrastructurii rămase disponibile trebuie să fie cel puțin egală cu volumul total de gaze naturale pentru zona luată în calcul, necesar pentru o zi cu cerere excepțional de mare de gaze naturale, constat statistic o dată la 20 de ani. Obligația menționată la primul alineat nu aduce atingere responsabilității OST de a face investițiile corespunzătoare și nici obligațiilor OST prevăzute în Legea cu privire la gazele naturale și Regulamentul cu privire la accesul la rețelele de transport al gazelor naturale și gestionarea congestiilor. 89. Infrastructura sistemului de gaze naturale include rețelele de transport al gazelor naturale, inclusiv interconexiunile, precum și instalațiile de producere, instalațiile de gaze naturale lichefiate (GNL) și instalațiile de stocare racordate la sistemul de gaze naturale al Republicii Moldova. Capacitatea tehnică a infrastructurii sistemului de gaze naturale rămasă disponibilă se determină în conformitate cu criteriul „N-1”. Astfel: $N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - Im}{D_{max}} \times$ (1) unde: EP_m – capacitatea tehnică a tuturor punctelor de intrare (mil. m³/zi), cu excepția capacității tehnice a instalațiilor de producere (P_m), a instalațiilor de gaze naturale lichefiate (GNL_m) și instalațiilor de stocare (S_m), adică suma capacităților tehnice ale tuturor punctelor de intrare de interconectare, prin care e posibilă aprovizionarea cu gaze naturale a Republicii Moldova. Pentru calcularea EP_m, trebuie prezentată o listă detaliată	Compatibil		gazelor naturale	
--	---	-------------------	--	-------------------------	--

intrare de la frontieră capabile să furnizeze gaze către zona luată în calcul. „P_m”: capacitatea tehnică maximă de producție (în milioane de m³ pe zi) înseamnă suma capacităților tehnice zilnice maxime de producție ale tuturor instalațiilor de producție a gazelor, care pot fi furnizate la punctele de intrare din zona luată în calcul. „S_m”: capacitatea tehnică maximă de stocare (în milioane de m³ pe zi) înseamnă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile de stocare, care pot fi furnizate la punctele de intrare din zona luată în calcul, ținând seama de caracteristicile fizice ale fiecăreia. „GNL_m”: capacitatea tehnică maximă a instalațiilor GNL (în milioane de m³ pe zi) înseamnă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile GNL din zona luată în calcul, luând în considerare elemente critice precum descărcarea, serviciile auxiliare, depozitarea temporară și regazeificarea GNL, precum și capacitatea tehnică de extracție. „I_m” înseamnă capacitatea tehnică a infrastructurii unice principale de gaze (în milioane de m³ pe zi), cu cea mai mare capacitate de furnizare în zona luată în calcul. În cazul în care mai multe infrastructuri de gaze sunt conectate la aceeași infrastructură de gaze din amonte sau din aval și nu pot fi operate separat, acestea sunt considerate o singură infrastructură de gaze.	a punctelor de intrare și a capacităților individuale ale acestora; P_m – capacitatea tehnică maximă de producere (mil. m³/zi), ce reprezintă suma capacităților zilnice maxime de producere ale tuturor instalațiilor de producere capabile să aprovizioneze cu gaze naturale Republica Moldova; S_m – capacitatea tehnică maximă de extracție din instalațiile de stocare (mil. m³/zi), ce reprezintă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile de stocare, ținând cont de caracteristicile fizice ale fiecărei instalații de stocare; GNL_m – capacitatea tehnică maximă a instalațiilor de gaze naturale lichefiate (GNL) (mil. m³/zi), reprezintă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile GNL, luând în considerare elemente critice precum descărcarea, serviciile auxiliare, stocarea temporară și regazeificarea GNL, precum și capacitatea tehnică de extracție; I_m – capacitatea tehnică a infrastructurii principale a sistemului de gaze naturale (mil. m³/zi), cu cea mai mare capacitate de aprovizionare a Republicii Moldova. În cazul în care mai multe rețele de gaze naturale sunt racordate la aceeași infrastructură, în amonte sau în aval, și nu pot fi exploatate separat, acestea sunt considerate o singură infrastructură; D_{max} – cererea zilnică totală de gaze naturale (mil. m³/zi) pe parcursul unei zile în care s-a înregistrat o cerere excepțional de mare de gaze naturale, constatat cu o probabilitate statistică o dată la 20 de ani. 90. Valoarea determinată conform formulei (1) trebuie să fie egală sau mai mare de 100 %. 91. Rezultatul determinării capacității infrastructurii sistemului de gaze naturale rămasă disponibilă, în conformitate cu criteriul „N-1”, în cazul indisponibilității oricărui element principal de infrastructură, se reflectă în Planul de acțiuni preventive. 92. Obligația de a asigura că infrastructura sistemului de gaze naturale, rămasă disponibilă, are capacitatea de a satisface cererea totală de gaze naturale, potrivit prevederilor punctului 88, se consideră a fi respectată și în cazul în care, în conformitate cu Planul de acțiuni preventive, OST demonstrează că o întrerupere a aprovizionării cu gaze naturale poate fi compensată în				
---	---	--	--	--	--

4. Calcularea formulei N – 1 prin luarea în considerare a măsurilor axate pe cerere Image , $N - 1 \geq 100 \%$ Definiție privind cererea „Deff” înseamnă partea (în milioane de m³ pe zi) din D_{max} care, în cazul unei perturbări a furnizării de gaze, poate fi acoperită într-o măsură suficientă și în timp util prin măsuri de piață axate pe cerere, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 5 alineatul (2). 5. Calcularea formulei N – 1 la nivel regional Zona luată în calcul menționată la punctul 3 se extinde la nivelul regional corespunzător, dacă este cazul, astfel	mod suficient și în timp util prin măsuri adecvate, bazate pe cererea de pe piața gazelor naturale. În acest caz criteriul „N-1” se calculează în conformitate cu formula (2): $N - 1 [\%] = \frac{EPm + Pm + Sm + LNGm - Im}{D_{max} - Deff} \times 100, \quad N - 1 \geq 100\%$ unde: D_{eff} – partea (mil. m³/zi) din D_{max} care, în cazul unei întreruperi în aprovizionarea cu gaze naturale, poate fi acoperită în mod eficient și în timp util cu măsuri ce se referă la cerere, bazate pe mecanisme de piață (de exemplu, prin aplicarea contractelor de furnizare cu clauze a gazelor naturale). 93. OST este obligat să asigure capacitate fizică permanentă pentru transportul gazelor naturale în ambele direcții (în continuare „capacitate bidirecțională”) la toate interconexiunile cu țările vecine. Dezvoltarea sau majorarea capacității bidirecționale a unei interconexiuni se realizează în conformitate cu cerințele stabilite în anexa la Legea cu privire la gazele naturale și cu respectarea principiilor generale stabilite la art. 42 din Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale. Prin excepție, operatorii sistemelor de transport pot obține o derogare de la obligația stabilită mai sus, cu respectarea procedurii și a cerințelor stabilite în Anexa la Legea cu privire la gazele naturale. 94. Măsurile necesare pentru a asigura capacitatea bidirecțională la interconexiuni se formulează de către OST după consultarea tuturor OST potențial vizați și trebuie să se bazeze pe evaluarea cererii de pe piața gazelor naturale, a raportului cerere - ofertă, a fezabilității din punct de vedere tehnic, a costurilor de realizare a măsurilor necesare pentru a asigura capacitățile bidirecționale la interconexiuni, inclusiv pe evaluarea impactului asupra consolidării ulterioare a rețelelor de transport al gazelor naturale și a beneficiilor pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale, cu luarea în considerare a contribuției capacității bidirecționale la interconexiuni la îndeplinirea, împreună cu alte măsuri posibile, a standardului privind infrastructura.	Norme UE neaplicabile	Prevederea în cauză nu poate fi transpusă întrucât Republica Moldova nu este	
---	---	------------------------------	---	--

cum se stabilește de către autoritățile competente din statele membre în cauză. De asemenea, calculul se poate extinde la nivelul regional al grupului de risc, în cazul în care s-a convenit astfel cu autoritățile competente din grupul de risc. Atunci când se calculează formula $N - 1$ la nivel regional, se folosește infrastructura unică principală de gaze de interes comun. Infrastructura unică principală de gaze de interes comun pentru o regiune este infrastructura de gaze cu capacitatea cea mai mare din regiune care contribuie direct sau indirect la furnizarea de gaze către statele membre din regiunea respectivă și se definește în evaluarea riscurilor. Calcularea formulei $N - 1$ la nivel regional poate înlocui calcularea formulei $N - 1$ la nivel național numai în cazul în care infrastructura unică principală de gaze de interes comun are o importanță majoră pentru furnizarea de gaze către toate statele membre în cauză în conformitate cu evaluarea comună a riscurilor. La nivelul grupului de risc, pentru calculele vizate la articolul 7 alineatul (4), se utilizează infrastructura principală unică de gaze de interes comun pentru grupurile de risc, astfel cum sunt stabilite în anexa I.			Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității.		
ANEXA III Capacitatea bidirecțională permanentă 1. Pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute în prezenta anexă, autoritatea națională de reglementare poate acționa în calitate de autoritate competentă dacă statul membru decide astfel. 2. Pentru a asigura sau a dezvolta capacitatea bidirecțională pe o interconexiune sau pentru a obține sau a prelungi o derogare de la obligația în acest sens, operatorii de transport și de sistem de ambele părți ale interconexiunii comunică autorităților lor competente („autoritățile competente în cauză”) și autorităților lor de reglementare („autoritățile de reglementare în cauză”), după consultarea tuturor operatorilor de transport și de sistem potențial vizati:	Anexa nr. 1 la Regulamentul cu privire la situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale Capacitate permanentă bidirecțională la interconexiuni 1. Pentru a dezvolta sau pentru a majora capacitatea bidirecțională pe o interconexiune, sau pentru a obține sau a prelungi o derogare de la obligația respectivă, operatorul sistemului de transport prezintă ANRE, care este autoritatea competentă pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei Anexa și art. 42¹ din Legea cu privire la gazele naturale, după consultarea tuturor operatorilor de transport potențial vizati: a) o propunere de dezvoltare a unei capacități fizice permanente pentru transportul gazelor naturale în ambele direcții pe interconexiune, pentru a asigura capacitate bidirecțională permanentă la interconexiune în ceea ce privește direcția inversată a fluxului (în continuare –	Compatibil Compatibil	Anexă la Legea nr. 108/2016 <i>Examinarea propunerilor privind capacitățile bidirecționale la interconexiuni, a cererilor de derogare</i>	ANRE „Vestmoldtransgaz” SRL	

(a) o propunere de activare a unei capacități fizice permanente pentru transportul gazelor în ambele direcții pentru o capacitate bidirecțională permanentă referitoare la direcția inversată („capacitate fizică de flux inversat”); sau (b) o cerere de derogare de la obligația de a asigura capacitate bidirecțională. Operatorii de transport și de sistem depun eforturi pentru a prezenta o propunere sau o cerere de scutire comună. În cazul unei propuneri de activare a unei capacități bidirecționale, operatorii de transport și de sistem pot face o propunere argumentată pentru o alocare transfrontalieră a costurilor. Această comunicare trebuie să aibă loc cel târziu la 1 decembrie 2018 pentru toate interconexiunile existente la 1 noiembrie 2017 și după încheierea fazei studiului de fezabilitate, însă înainte de începerea fazei de proiectare tehnică detaliată pentru interconexiunile noi. 3. La primirea propunerii sau a cererii de derogare, autoritățile competente în cauză consultă fără întârziere autoritățile competente și autoritățile naționale de reglementare în cazul în care acestea nu sunt autoritățile competente ale statului membru care ar putea, în conformitate cu evaluarea riscurilor, beneficia de pe urma capacității de flux inversat, agenția și Comisia cu privire la propunere sau la cererea de derogare. Autoritățile consultate pot emite un aviz în termen de patru luni de la primirea cererii de consultare. 4. Autoritățile de reglementare în cauză, în termen de șase luni de la primirea propunerii comune, în conformitate cu articolul 5 alineatele (6) și (7), după consultarea promotorilor proiectului în cauză, iau decizii coordonate cu privire la alocarea	propunere de dezvoltare a capacității bidirecționale la interconexiune); sau b) o cerere de derogare de la obligația de a asigura capacitate bidirecțională la interconexiune/o cerere de prelungire a derogării de la obligația de a asigura capacitate bidirecțională la interconexiune (în continuare – cerere de derogare). 2. Operatorul sistemului de transport colaborează cu operatorul sistemului de transport adiacent în vederea prezentării unei propuneri comune de dezvoltare a capacității bidirecționale la interconexiune sau a unei cereri de derogare comune. 4. La prezentarea propunerii de dezvoltare a capacității bidirecționale, operatorii sistemelor de transport pot prezenta o propunere argumentată privind alocarea transfrontalieră a costurilor de investiție. 5. La recepționarea propunerii de dezvoltare a capacității bidirecționale sau a cererii de derogare, Agenția, în coordonare cu autoritatea de reglementare implicată, consultă, fără întârziere, cu privire la propunerea sau cererea respectivă, autoritățile competente responsabile pentru punerea în aplicare a prevederilor ce țin de asigurarea capacităților bidirecționale la interconexiuni din țările părți ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene care, în conformitate cu rezultatele evaluării naționale a riscurilor, realizată conform Regulamentului privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale, ar putea beneficia de pe urma capacității bidirecționale, precum și Secretariatul Comunității Energetice și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice. Părțile consultate sunt în drept să emită o opinie cu privire la propunerea de dezvoltare a capacității bidirecționale sau cu privire la cererea de derogare în cauză în termen de cel mult 4 luni de la primirea solicitării. 6. La recepționarea propunerii de dezvoltare a capacității bidirecționale, care este însoțită de propunerea privind alocarea transfrontalieră a costurilor de investiție, Agenția cooperează cu autoritatea de reglementare implicată și, după consultarea dezvoltatorilor proiectului ce vizează	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil			
--	---	---	--	--	--

transfrontalieră a costurilor de investiții suportate de fiecare operator transport și de sistem din cadrul proiectului. În cazul în care autoritățile de reglementare în cauză nu au ajuns la un acord în termenul respectiv, acestea informează fără întârziere autoritățile competente în cauză. 5. Autoritățile competente în cauză iau o decizie coordonată pe baza evaluării riscurilor, a informațiilor enumerate la articolul 5 alineatul (5) din prezentul regulament, a avizelor primite în urma consultării în conformitate cu punctul 3 din prezenta anexă și luând în considerare siguranța furnizării de gaze și contribuția la piața internă a gazelor naturale. Decizia coordonată respectivă se adoptă în termen de două luni. Perioada de două luni începe să curgă după perioada de patru luni acordată pentru avizele menționate la punctul 3 din prezenta Anexă, cu excepția cazului în care au fost primite toate avizele înainte sau după perioada de șase luni menționată la punctul 4 din prezenta Anexă acordată pentru adoptarea unei decizii coordonate de către autoritățile de reglementare în cauză. Decizia coordonată: (a) acceptă propunerea privind capacitatea bidirecțională. O astfel de decizie cuprinde o analiză cost-beneficiu, un calendar de punere în aplicare, precum și modalitățile referitoare la utilizarea sa ulterioară și este însoțită de decizia coordonată cu privire la alocarea transfrontalieră a costurilor	dezvoltarea capacității bidirecționale în cauză, adoptă, în termen de cel mult 6 luni, decizii coordonate cu privire la alocarea transfrontalieră a costurilor de investiții, care vor fi suportate de către fiecare operator al sistemului de transport implicat în proiectul de dezvoltare a capacității bidirecționale, cu respectarea prevederilor art.42¹ alin.(2)–(5). În cazul în care Agenția și autoritatea de reglementare implicată nu ajung la un consens în termenul respectiv, Agenția informează, fără întârziere, despre acest fapt organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, Secretariatul Comunității Energetice și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice. 7. Agenția cooperează cu autoritatea competentă responsabilă pentru punerea în aplicare a prevederilor ce țin de asigurarea capacităților bidirecționale la interconexiuni din cealaltă țară parte implicată (în continuare – autoritatea competentă implicată) și adoptă o decizie coordonată în ceea ce privește propunerea de dezvoltare a capacității bidirecționale la interconexiuni sau cererea de derogare, în baza rezultatelor evaluării naționale a riscurilor efectuată conform Regulamentului privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale, a informațiilor specificate la punctul 3 din Anexă și a opiniilor prezentate conform punctului 5 Anexă, precum și ținând cont de securitatea aprovizionării cu gaze naturale și de contribuția acesteia la funcționarea pieței gazelor naturale. Decizia coordonată se adoptă în termen de 2 luni de la expirarea termenului stabilit la punctul 5 din prezentul articol, cu excepția cazului în care opiniile părților consultate conform prevederii respective au fost recepționate până la termenul respectiv sau după expirarea termenului de 6 luni pentru adoptarea unei decizii coordonate de către autoritățile de reglementare implicate, stabilit la punctul 6 din Anexă. 8. Prin decizia coordonată prevăzută la pct.7, Agenția și autoritatea competentă implicată: a) acceptă propunerea de dezvoltare a capacității bidirecționale. Decizia respectivă trebuie să includă o analiză cost-beneficiu, un calendar de implementare, precum și modalitățile de utilizare ulterioară a capacității respective și trebuie să fie însoțită de decizia coordonată	Compatibil Compatibil		
--	--	-------------------------------------	--	--

menționată la punctul 4 și pregătită de autoritățile de reglementare în cauză; (b) acordă sau prelungește o derogare temporară pentru o perioadă de maximum patru ani, dacă analiza cost-beneficiu inclusă în decizie arată că siguranța furnizării de gaze a niciunuia dintre statele membre relevante nu este sporită de capacitatea de flux inversat sau în cazul în care costurile investiției ar depăși cu mult beneficiile estimate pentru siguranța furnizării de gaze; sau (c) impune operatorilor de transport și de sistem să modifice și să prezinte din nou propunerea sau cererea lor de derogare în termen de maximum patru luni. 6. Autoritățile competente în cauză prezintă fără întârziere decizia coordonată autorităților competente și autorităților naționale de reglementare care au depus un aviz în conformitate cu punctul 3, autorităților de reglementare în cauză, agenției și Comisiei, incluzând avizele primite în urma consultării în conformitate cu punctul 3. 7. În termen de două luni de la primirea deciziei coordonate, autoritățile competente menționate la punctul 6 pot formula obiecții împotriva deciziei coordonate și le pot transmite autorităților competente în cauză care au adoptat-o, agenției și Comisiei. Obiecțiile se limitează la fapte și la evaluare, în special în ceea ce privește alocarea transfrontalieră a costurilor care nu a făcut obiectul consultării în conformitate cu punctul 3. 8. În termen de trei luni de la primirea deciziei coordonate în conformitate cu punctul 6, agenția emite un aviz cu privire la elementele deciziei coordonate, luând în considerare toate eventualele obiecții, și transmite avizul tuturor autorităților competente în cauză și autorităților competente menționate la punctul 6 și Comisiei. 9. În termen de patru luni de la primirea avizului emis de agenție în temeiul punctului 8, Comisia poate adopta	cu privire la alocarea transfrontalieră a costurilor, adoptată de autoritățile de reglementare în conformitate cu pct.6; b) acordă o derogare sau prelungește derogarea temporară pentru o perioadă de maximum 4 ani dacă analiza cost-beneficiu inclusă în decizie demonstrează că capacitatea pe direcția inversată a fluxului nu ar duce la îmbunătățirea securității aprovizionării cu gaze naturale a niciuneia dintre părțile implicate sau dacă respectivele costuri de investiție ar depăși cu mult potențialele beneficii pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale; sau c) solicită operatorilor sistemelor de transport să modifice și să prezinte repetat, în termen de cel mult 4 luni, propunerea de dezvoltare a capacității bidirecționale sau cererea de derogare. 9. După consultarea autorității competente implicate, Agenția notifică autoritatea de reglementare implicată, autoritățile competente responsabile pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale și autoritățile de reglementare care au prezentat o opinie în conformitate cu prevederile pct.5, precum și Secretariatul Comunității Energetice și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, despre decizia coordonată prevăzută la pct.7, precum și despre opiniile primite în urma consultărilor efectuate conform pct.5.. 10. Autoritățile competente responsabile pentru punerea în aplicare a prevederilor ce țin de asigurarea capacităților bidirecționale la interconexiuni conform pct.9 sunt în drept să prezinte obiecții la decizia coordonată respectivă în termen de cel mult două luni de la primirea notificării. Obiecțiile în cauză se transmit autorităților care au adoptat decizia coordonată conform pct.7, Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice. 11. Obiecțiile prezentate se limitează la fapte și la rezultatele evaluării efectuate în legătură cu decizia respectivă, în special în ceea ce privește alocarea transfrontalieră a costurilor care nu a fost obiectul consultării efectuate în conformitate cu pct. Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și Secretariatul Comunității Energetice emit opinii cu privire la decizia coordonată, pe care le expediază inclusiv la adresa Agenției, în termenele și conform cerințelor stabilite în	Compatibil Compatibil Compatibil			
---	---	---	--	--	--

o decizie solicitând modificări ale deciziei coordonate. O astfel de decizie a Comisiei se adoptă pe baza criteriilor stabilite la punctul 5, a motivelor pentru decizia autorităților în cauză și a avizului agenției. Autoritățile competente în cauză se conformează solicitării Comisiei prin modificarea deciziei lor în termen de patru săptămâni. În cazul în care Comisia nu acționează în termenul de patru luni menționat anterior, se consideră că aceasta nu a ridicat obiecții la decizia autorităților competente în cauză. 10. Dacă autoritățile competente în cauză nu au fost în măsură să adopte o decizie coordonată în cadrul termenului precizat la punctul 5 sau în cazul în care autoritățile de reglementare în cauză nu au putut ajunge la un acord privind alocarea costurilor în termenul precizat la punctul 4, autoritățile competente în cauză informează agenția și Comisia cel târziu în ziua expirării termenului. În termen de patru luni de la data primirii informațiilor respective, Comisia, după o eventuală consultare cu agenția, adoptă o decizie cuprinzând toate elementele unei decizii coordonate menționate la punctul 5, cu excepția unei alocări transfrontaliere a costurilor, și transmite decizia respectivă autorităților competente în cauză și agenției. 11. În cazul în care decizia Comisiei, în conformitate cu punctul 10 din prezenta anexă, necesită o capacitate bidirecțională, agenția adoptă o decizie care vizează alocarea transfrontalieră a costurilor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (7) din prezentul regulament, în termen de trei luni de la primirea deciziei Comisiei. Înainte de a lua o astfel de decizie, agenția consultă autoritățile de reglementare în cauză și operatorii de transport și de sistem. Perioada de trei luni poate fi prelungită cu un termen suplimentar de două luni, în cazul în care agenția trebuie să solicite informații suplimentare. Perioada suplimentară începe în ziua următoare primirii informațiilor complete. 12. Comisia, agenția, autoritățile competente, autoritățile naționale de reglementare și operatorii de transport și de sistem păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.	cadrul Tratatului Comunității Energetice. În termen de cel mult 4 săptămâni de la recepționarea opiniei Secretariatului Comunității Energetice, Agenția, în coordonare cu autoritatea competentă implicată, modifică decizia coordonată, luând în considerare, în cea mai mare măsură, avizul Secretariatului Comunității Energetice. 12. În cazul în care Agenția și autoritatea competentă implicată nu au fost în măsură să adopte o decizie coordonată în termenul stabilit la pct.7 sau în cazul în care autoritățile de reglementare implicate nu au putut ajunge la un acord privind alocarea costurilor de investiție în termenul stabilit la pct.6, Agenția informează despre acest fapt Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și Secretariatul Comunității Energetice, cel târziu în ziua expirării termenului respectiv, pentru a emite o opinie în termenele și condițiile stabilite în cadrul Tratatului Comunității Energetice. 13. Agenția este obligată să păstreze confidențialitatea informațiilor care constituie secret comercial.	Compatibil Norme UE neaplicabile	Se referă la atribuțiile unor instituții internaționale	
---	---	--	--	--

13. Derogările de la obligația de a activa capacitatea bidirecțională acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 994/2010 rămân valabile, cu excepția cazului în care Comisia sau celălalt stat membru în cauză solicită o revizuire sau a cazului în care valabilitatea acestora expiră.		Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		
ANEXA IV Model pentru evaluarea comună a riscurilor Următorul model se completează într-o limbă convenită în cadrul grupului de risc. Informații generale — Statele membre din grupul de risc — Denumirea autorității competente responsabile cu elaborarea evaluării riscurilor (7) 1. Descrierea rețelei A se furniza o scurtă descriere a rețelei de gaze a grupului de risc, cuprinzând: (a) principalele cifre privind consumul de gaze (8): consumul final anual de gaze (în miliarde de m3) și defalcarea pe tip de client (9), cererea în perioadele de vârf (total și defalcarea pe categorie de consumatori în milioane de m3/zi); (b) o descriere a funcționării rețelei de gaze în cadrul grupului de risc: fluxurile principale (intrare/ieșire/tranzit), capacitatea infrastructurii punctelor de intrare/de ieșire spre și din regiune și pentru fiecare stat membru, incluzând rata de utilizare, instalațiile GNL (capacitatea zilnică maximă, rata de utilizare și regimul de acces), etc.; (c) o defalcare, în măsura posibilului, a surselor de import al gazelor în funcție de țara de origine (10); (d) o descrierea rolului instalațiilor de stocare relevante pentru grupul de risc, incluzând accesul transfrontalier: (i) capacitatea de stocare (volumul total și volumul util de gaze) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; (ii) capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a stocurilor (în mod ideal, la nivel de stocuri complete și la nivelurile de la sfârșitul de sezon); (e) o descriere a rolului producției interne în grupul de risc:		Norme UE neaplicabile	Anexa respectivă nu face parte din aquis-ul Comunității Energetice și nu este obligatorie de a fi transpusă pentru Republica Moldova. Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		

(i) volumul producției în ceea ce privește consumul final anual de gaze; (ii) o descriere a capacității de producție zilnică maximă; (f) o descriere a rolului gazelor în producția de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaz (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerarea (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare). 2. Standardul privind infrastructura (articolul 5) A se descrie calculul formulei (formulelor) N – 1 la nivel regional pentru grupul de risc, în cazul în care s-a convenit astfel cu autoritățile competente din grupul de risc, și capacitățile bidirecționale existente, după cum urmează: (a) formula N – 1 (i) identificarea infrastructurii unice principale de gaze de interes comun pentru grupul de risc; (ii) calcularea formulei N – 1 la nivel regional; (iii) o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calculul acestora (de exemplu, pentru EPm, a se preciza capacitatea tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); (iv) o indicație a metodologiilor și ipotezelor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); (b) capacitatea bidirecțională (i) a se indica punctele de interconexiune care dispun de capacitate bidirecțională și capacitatea maximă a fluxurilor bidirecționale; (ii) a se indica dispozițiile care reglementează utilizarea capacității de flux inversat (de exemplu capacitatea întreruptibilă); (iii) a se indica punctele de interconexiune în cazul cărora s-a acordat o derogare în conformitate cu					
---	--	--	--	--	--

articolul 5 alineatul (4), durata derogării și motivele pentru care a fost acordată. 3. Identificarea riscurilor A se descrie riscurile transnaționale majore pentru care a fost creat grupul, precum și factorii de risc, în mai multe situații, care ar putea duce la materializarea riscurilor respective, probabilitatea și consecințele acestora. Lista neexhaustivă a factorilor de risc care trebuie să fie incluși în evaluare numai dacă este cazul, potrivit autorității competente relevante: (a) surse politice — perturbări ale furnizării de gaze din țări terțe din diferite motive; — tulburări politice (fie în țara de origine, fie într-o țară de tranzit); — război/război civil (fie în țara de origine, fie într-o țară de tranzit); — terorism; (b) surse tehnologice — explozie/incendii; — incendii (în interiorul unei anumite instalații); — scurgeri; — lipsa unei întrețineri adecvate; — defectarea echipamentului (eșec la demarare, defecțiune în timpul funcționării etc.); — lipsa electricității (sau a unei alte surse de energie); — defecțiune a TIC (eroare de hardware sau de software, probleme legate de internet sau de sistemul SCADA etc.); — atac cibernetic; — impactul cauzat de lucrări de excavare (săpături, lucrări de batere a palplanșelor), lucrări de terasament etc. (c) surse comerciale/legate de piață/financiare — acorduri cu furnizori din țări terțe; — litigii comerciale; — controlul infrastructurii relevante pentru siguranța furnizării de gaze exercitat de entități din țări terțe, ceea ce poate presupune, între altele, riscul de investiții insuficiente, riscul subminării diversificării și cel al nerespectării dreptului Uniunii; — volatilitatea prețurilor;					
---	--	--	--	--	--

— investiții insuficiente; — vârfuri de cerere bruște și neașteptate; — alte riscuri care ar putea duce la deficiențe structurale; (d) surse sociale — greve (în diferite sectoare conexe, cum ar fi în sectorul gazelor, porturi, transport etc.); — sabotaj; — vandalism; — furt; (e) surse legate de natură — cutremure; — alunecări de teren; — inundații (ploi abundente, revărsări ale râurilor); — furtuni (maritime); — avalanșe; — condiții meteorologice extreme; — incendii (în exteriorul instalației, cum ar fi în păduri sau pe pajiști aflate în apropiere etc.). Analiză (a) a se descrie riscurile transnaționale majore și orice alți factori de risc relevanți pentru grupul de risc, inclusiv probabilitatea și impactul acestora, precum și interacțiunea și corelarea riscurilor între statele membre, după caz; (b) a se descrie criteriile utilizate pentru a determina dacă o rețea este expusă unor riscuri ridicate/inacceptabile; (c) a se elabora o listă a scenariilor de risc relevante în conformitate cu sursele de risc și a se descrie modul în care a avut loc selecția; (d) a se indica măsura în care scenariile elaborate de ENTSOG au fost luate în considerare. 4. Analiza și evaluarea riscurilor A se analiza scenariile de risc relevante identificate la punctul 3. A se include, în cadrul simulării scenariilor de risc, măsurile existente de siguranță a furnizării de gaze, cum ar fi standardul privind infrastructura calculat folosind formula $N - 1$ astfel cum se prevede la punctul 2 din anexa II, dacă este cazul, și standardul de furnizare de gaze. Pentru fiecare scenariu de risc:					
--	--	--	--	--	--

(a) a se descrie în detaliu scenariul de risc, inclusiv toate ipotezele, și, dacă este cazul, metodologiile care stau la baza calculării acestora; (b) a se descrie în detaliu rezultatele simulării efectuate, incluzând o cuantificare a impactului (de exemplu, volumele de gaze nelivrate, consecințele socioeconomice, efectele asupra termoficării și cele asupra producerii de energie electrică). 5. Concluzii A se descrie principalele rezultate ale evaluării comune a riscurilor, incluzând identificarea scenariilor de risc care necesită acțiuni suplimentare.					
ANEXA V Model pentru evaluarea riscurilor naționale Informații generale Denumirea autorității competente responsabile cu elaborarea acestei evaluări a riscurilor (11). 1. Descrierea rețelei 1.1. A se furniza o scurtă descriere consolidată a rețelei regionale de gaze pentru fiecare grup de risc (12) la care participă statul membru în cauză, cuprinzând: (a) principalele cifre privind consumul de gaze (13): consumul final anual de gaze (în miliarde de m³ și MWh) și defalcarea pe tip de client (14), cererea în perioadele de vârf (total și defalcarea pe categorie de consumatori în milioane de m³/zi); (b) o descriere a funcționării rețelei (rețelelor) de gaze în cadrul grupurilor de risc relevante: fluxurile principale (intrare/ieșire/tranzit), capacitatea infrastructurii punctelor de intrare/de ieșire spre și din regiunea (regiunile) grupurilor de risc și pentru fiecare stat membru, incluzând rata de utilizare, instalațiile GNL (capacitatea zilnică maximă, rata de utilizare și regimul de acces) etc.; (c) o defalcare, în măsura posibilului, a procentului surselor de import al gazelor în funcție de țara de origine (15); (d) o descriere a rolului instalațiilor de stocare relevante pentru grupul de risc, incluzând accesul transfrontalier:	Anexa nr. 2 la Regulamentul cu privire la situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale Model evaluarea națională a riscurilor a. Informații generale Denumirea autorității responsabile de elaborarea evaluării naționale a riscurilor b.Descrierea rețelelor de gaze naturale:	Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Punctul în cauză nu face parte din Aquis-ul Comunității Energetice.	Ministerul Energiei	

(i) capacitatea de stocare (volumul total și volumul util de gaze) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; (ii) capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a stocurilor (în mod ideal, cu stocuri complete la nivelul sfârșitului de sezon); (e) o descriere a rolul producției interne în grupul (grupurile) de risc: (i) volumul producției în ceea ce privește consumul final anual de gaze; (ii) capacitatea de producție zilnică maximă și o descriere a modului în care aceasta poate acoperi consumul zilnic maxim; (f) o descriere a rolului gazelor în producția de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaz (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerarea (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare). 1.2.A se furniza o scurtă descriere a rețelei de gaze a statului membru, cuprinzând: (a) principalele cifre privind consumul de gaze: consumul final anual de gaze (în miliarde de m³) și defalcarea pe tip de client, cererea în perioadele de vârf (în milioane de m³/zi); (b) o descriere a funcționării rețelei de gaze la nivel național, incluzând infrastructura [în măsura în care aceste informații nu figurează la punctul 1.1.litera (b)]. Dacă este cazul, a se include rețeaua de gaze L; (c) identificarea infrastructurilor-cheie relevante pentru siguranța furnizării de gaze; (d) o defalcare, în măsura posibilului la nivel național, a surselor de import al gazelor în funcție de țara de origine; (e) o descriere a rolului stocării care include: (i) capacitatea de stocare (volumul totală și volumul util de gaze) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; (ii) capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a stocurilor (în mod ideal, la	1)Scurtă descriere a rețelelor de gaze naturale, cuprinzând: a)date privind consumul final de gaze naturale: consumul anual (în miliarde de m³) și repartizarea pe tipuri de consumatori finali, cererea în perioadele de vârf (în milioane de m³/zi); b)descrierea funcționării rețelei de gaze naturale la nivel național, incluzând infrastructura; c)identificarea infrastructurilor-cheie, relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale; d)repartizarea surselor de import al gazelor naturale în funcție de țara de origine; e)după caz, se prezintă o descriere a rolului instalațiilor de stocare a gazelor naturale, care include: – capacitatea de stocare (volumul total și volumul disponibil de gaze naturale) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; – capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a instalațiilor de stocare (în mod ideal, la nivel de stocuri pline și nivelurile de la sfârșit de sezon).	Compatibil			
--	---	-------------------	--	--	--

nivel de stocuri complete și la nivelurile de la sfârșitul de sezon); (f) o descriere a rolului producției interne care include: (i) volumul producției în ceea ce privește consumul final anual de gaze; (ii) capacitatea de producție zilnică maximă; (g) o descriere a rolului gazelor în producția de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaz (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerarea (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare). 2. Standardul privind infrastructura (articolul 5) A se descrie modul de conformare cu standardul privind infrastructura, incluzând principalele valori utilizate pentru formula N – 1, opțiunile alternative de conformare cu acest standard (împreună cu state membre direct conectate, prin măsuri axate pe cerere) și capacitățile bidirecționale existente, după cum urmează: (a) formula N – 1 (i) identificarea infrastructurii unice principale de gaze; (ii) calcularea formulei N – 1 la nivel național; (iii) o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând valorile intermediare folosite pentru calculul acestora (de exemplu, pentru EPm, a se preciza capacitatea tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); (iv) o indicare a metodologiilor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); (v) o explicare a rezultatelor calculării formulei N – 1 luând în considerare un nivel al stocurilor de 30 % și de 100 % din volumul util maxim; (vi) o explicare a principalelor rezultate ale simulării formulei N – 1 utilizând un model hidraulic; (vii) în cazul în care acest lucru este decis de statul membru, o calculare a formulei N – 1 utilizând măsuri axate pe cerere:	2)Descrierea rolului producerii interne de gaze naturale, care include: a) volumul de gaze naturale produse în ceea ce privește consumul anual final de gaze naturale; b) capacitatea de producere zilnică maximă de gaze naturale. 3)Descriere a rolului gazelor naturale în producerea de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaze naturale (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerarea (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare). 3.Standardul privind infrastructura Descrierea modului de conformare cu standardul privind infrastructura, incluzând principalele valori utilizate pentru formula N – 1, opțiunile alternative de conformare cu acest standard (împreună cu țările părți ale Comunității Energetice direct conectate, prin măsuri axate pe cerere) și capacitățile bidirecționale la interconexiunile existente, după cum urmează: 1) Formula N – 1: a) identificarea infrastructurii unice principale de gaze naturale; b) calculele efectuate conform criteriului N – 1 la nivel național; c) descrierea valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, inclusiv valorile intermediare folosite pentru calculul acestora (de exemplu, pentru EPm, cu precizarea capacității tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); d) indicarea metodologiilor folosite, după caz, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax); d) explicarea rezultatelor calculării formulei N – 1 luând în considerare un nivel al stocurilor de 30 % și de 100 % din volumul util maxim; e) o explicare a principalelor rezultate ale simulării calculele efectuate conform criteriului N – 1 utilizând un model hidraulic;	Compatibil		
---	--	-------------------	--	--

— calcularea formulei N – 1 în conformitate cu punctul 2 din anexa II; — descrierea valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calculul acesteia [dacă sunt diferite de cifrele descrise la punctul 2 litera (a) punctul (iii)]; — indicarea metodologiilor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); — explicarea măsurilor de piață axate pe cerere adoptate/care urmează a fi adoptate pentru a compensa o perturbare a furnizării de gaze și impactul preconizat al acestora (Deff); (viii) în cazul în care se convine astfel cu autoritățile competente din grupul (grupurile) de risc relevant(e) sau cu statele membre conectate direct, calcularea comună a formulei N – 1: — calcularea formulei N – 1 în conformitate cu punctul 5 din anexa II; — descrierea valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând valorile intermediare folosite pentru calculul acesteia [dacă sunt diferite de cifrele descrise la punctul 2 litera (a) punctul (iii)]; — indicarea metodologiilor și ipotezelor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); — explicarea mecanismelor convenite pentru a asigura conformitatea cu formula N – 1; (b) capacitatea bidirecțională (i) indicarea punctelor de interconexiune care dispun de capacitate bidirecțională și a capacității maxime a fluxurilor bidirecționale; (ii) indicarea dispozițiilor care reglementează utilizarea capacității de flux inversat (de exemplu capacitatea întreruptibilă); (iii) indicarea punctelor de interconexiune în cazul cărora s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), a duratei derogării și a motivelor pentru care a fost acordată.	f) după caz, un calcul efectuat conform criteriului N – 1 utilizând măsuri axate pe cerere: – efectuarea calculului conform N – 1 în conformitate cu punctul 2 din anexa II; – descrierea valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calculul acesteia (dacă sunt diferite de cifrele descrise la punctul 2 subpunctul 1) litera c)); – indicarea metodologiilor folosite, după caz, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); – explicarea măsurilor bazate pe mecanisme de piață axate pe cerere adoptate /care urmează a fi adoptate pentru a compensa o perturbare în aprovizionarea cu gaze naturale și impactul preconizat al acestora (Deff). 2) Capacitatea bidirecțională la interconexiuni: a) se indică punctele de interconexiune care dispun de capacitate bidirecțională la interconexiuni, capacitatea maximă a fluxurilor bidirecționale; b) se indică dispozițiile care reglementează utilizarea capacității de flux (revers) în direcția opusă fluxului fizic principal de gaze naturale (de exemplu capacitatea întreruptibilă); c) se indică punctele de interconexiune în cazul cărora s-a acordat o derogare, durata derogării și a motivelor pentru care a fost acordată.	Norme UE neaplicabile Compatibil	Prevederile excluse conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC, nu fac parte din Aquis-ul Comunității Energetice		
--	---	--	--	--	--

3. Identificarea riscurilor A se descrie factorii de risc care ar putea avea un impact negativ asupra siguranței furnizării de gaze în statul membru, probabilitatea și consecințele acestora. Lista neexhaustivă a tipurilor de factori de risc care trebuie să fie incluși în evaluare numai dacă este cazul, potrivit autorității competente: (a) surse politice — perturbări ale furnizării de gaze din țări terțe din diferite motive; — tulburări politice (fie în țara de origine, fie într-o țară de tranzit); — război/război civil (fie în țara de origine, fie într-o țară de tranzit); — terorism; (b) surse tehnologice — explozie/incendii; — incendii (în interiorul unei anumite instalații); — scurgeri; — lipsa unei întrețineri adecvate; — defectarea echipamentului (eșec la demarare, defecțiuni în timpul funcționării etc.); — lipsa electricității (sau a unei alte surse de energie); — defecțiuni a TIC (eroare de hardware sau de software, probleme legate de internet sau de sistemul SCADA etc.); — atac cibernetic; — impactul cauzat de lucrări de excavare (săpături, lucrări de batere a palplanșelor), lucrări de terasament etc.; (c) surse comerciale/legate de piață/financiare — acorduri cu furnizori din țări terțe; — litigii comerciale; — controlul infrastructurii relevante pentru siguranța furnizării efectuat de entități din țări terțe, ceea ce poate presupune, între altele, riscul de investiții insuficiente, riscul subminării diversificării și cel al nerespectării dreptului Uniunii; — volatilitatea prețurilor; — investiții insuficiente; — vârfuri de cerere bruște și neașteptate; — alte riscuri care ar putea duce la deficiențe structurale;	4. Identificarea riscurilor 1. Se descriu factorii de risc care ar putea avea un impact negativ asupra securității aprovizionării cu gaze naturale, probabilitatea și consecințele acestora. 2. Lista neexhaustivă a tipurilor de factori de risc care trebuie să fie incluși în evaluare după caz, potrivit organului central de specialitate: a) surse politice; b) perturbări în aprovizionarea cu gaze naturale din țări terțe, din diferite motive; c) tulburări politice (fie în țara de origine, fie într-o țară de tranzit a gazelor naturale); d) război/război civil (fie în țara de origine, fie într-o țară de tranzit); e) terorism. 3. surse tehnologice: a) explozie /incendii; b) incendii în interiorul unei anumite instalații; c) scurgeri de gaze naturale; d) lipsa unei întrețineri adecvate; e) defectarea echipamentului (eșec la demarare, defecțiuni în timpul funcționării etc.); f) lipsa energiei electrice (sau a unei alte surse de energie); g) defecțiuni a TIC (eroare de hardware sau de software, probleme legate de internet sau de sistemul SCADA etc.); h) atac cibernetic; i) impactul cauzat de lucrări de excavare (săpături, lucrări de batere a pilonilor), lucrări de terasament etc. 4. surse comerciale /legate de piață /financiare: a) acorduri cu furnizori din țări terțe; b) litigii comerciale; c) controlul infrastructurii relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale efectuat de entități din țări terțe, ceea ce poate presupune, între altele, riscul de investiții insuficiente, riscul subminării diversificării și cel al nerespectării aquis-ului Comunității energetice; d) volatilitatea prețurilor la gazele naturale; e) investiții insuficiente; f) creșterea cererii de vârf brusc și neașteptat; g) alte riscuri care ar putea duce la deficiențe structurale.	Compatibil			
--	--	-------------------	--	--	--

(d) surse sociale — greve (în diferite sectoare conexe, cum ar fi în sectorul gazelor, porturi, transport etc.); — sabotaj; — vandalism; — furt; (e) surse naturale — cutremure; — alunecări de teren; — inundații (ploi abundente, revărsări ale râurilor); — furtuni (maritime); — avalanșe; — condiții meteorologice extreme; — incendii (în exteriorul instalației, cum ar fi în păduri sau pe pajiști aflate în apropiere etc.). Analiză (a) a se identifica factorii de risc relevanți pentru statul membru, inclusiv probabilitatea și impactul acestora; (b) a se descrie criteriile utilizate pentru a determina dacă o rețea este expusă unor riscuri ridicate/inacceptabile; (c) a se elabora o listă a scenariilor de risc relevante în conformitate cu factorii de risc și probabilitatea acestora și a se descrie modul în care a avut loc selecția. 4. Analiza și evaluarea riscurilor A se analiza scenariile de risc relevante identificate la punctul 3. A se include, în cadrul simulării scenariilor de risc, măsurile existente de siguranță a furnizării, cum ar fi, între altele, standardul de infrastructură calculat folosind formula $N - 1$ astfel cum se prevede la punctul 2 din anexa II și standardul de furnizare de gaze. Pentru fiecare scenariu de risc: (a) a se descrie în detaliu scenariul de risc, inclusiv toate ipotezele, și, dacă este cazul, metodologiile care stau la baza calculării acestora; (b) a se descrie în detaliu rezultatele simulărilor efectuate, incluzând o cuantificare a impactului (de exemplu, volumele de gaze nelivrate, consecințele socioeconomice, efectele asupra termoficării și cele asupra producerii de energie electrică). 5. Concluzii A se descrie principalele rezultate ale evaluării comune a riscurilor în care au fost implicate statele membre,	5. surse sociale a) greve (în diferite sectoare conexe, cum ar fi în sectorul gazelor naturale, porturi, transport etc.); b) sabotaj; c) vandalism; d) furt. 6. surse naturale: a) cutremure; b) alunecări de teren; c) inundații (ploi abundente, revărsări ale râurilor); d) furtuni (maritime); e) avalanșe; f) condiții meteorologice extreme; g) incendii (în exteriorul instalației, cum ar fi în păduri sau pe pajiști aflate în apropiere etc.). 7. Analiza a) se identifică factorii de risc relevanți pentru stat, inclusiv probabilitatea și impactul acestora; b) se descriu criteriile utilizate pentru a determina dacă o rețea de gaze naturale este expusă unor riscuri ridicate/inacceptabile; c) se elaborează o listă a scenariilor de risc relevante în conformitate cu factorii de risc, probabilitatea acestora, se descrie modul în care a avut loc selecția. 5. Analiza și evaluarea riscurilor Se analizează scenariile de risc relevante identificate la punctul 3. Se includ, în cadrul simulării scenariilor de risc, măsurile existente de securitate a aprovizionării cu gaze naturale, cum ar fi, între altele, standardul privind infrastructura calculat conform criteriului $N - 1$ astfel cum se prevede la punctul 2 din Anexa nr. 1 și standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale. Pentru fiecare scenariu de risc: 1) se descrie în detaliu scenariul de risc, inclusiv toate ipotezele, și, după caz, metodologiile care stau la baza calculării acestora; 2) se descriu în detaliu rezultatele simulărilor efectuate, incluzând o cuantificare a impactului (de exemplu, volumele de gaze naturale nelivrate, consecințele socioeconomice, efectele asupra producerii de energie termică și cele asupra producerii de energie electrică).	Compatibil Compatibil			
---	---	-------------------------------------	--	--	--

incluzând identificarea scenariilor de risc care necesită acțiuni suplimentare.		Norme UE neaplicabile	Exclus conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC.		
ANEXA VI Model pentru planul de acțiuni preventive Informații generale — Statele membre din grupul de risc — Denumirea autorității competente responsabile cu elaborarea acestui plan (16). 1. Descrierea rețelei 1.1. A se furniza o scurtă descriere consolidată a rețelei regionale de gaze pentru fiecare grup de risc (17) la care participă statul membru în cauză, cuprinzând: (a) principalele cifre privind consumul de gaze (18): consumul final anual de gaze (în miliarde de m3) și defalcarea pe tip de client (19), cererea în perioadele de vârf (total și defalcarea pe categorie de consumatori în milioane de m3/zi); (b) o descriere a funcționării rețelei de gaze în cadrul grupurilor de risc: fluxurile principale (intrare/ieșire/tranzit), capacitatea infrastructurii punctelor de intrare/de ieșire spre și din regiunea (regiunile) grupului de risc și pentru fiecare stat membru, incluzând rata de utilizare, instalațiile GNL (capacitatea zilnică maximă, rata de utilizare și regimul de acces) etc.; (c) o defalcare, în măsura posibilului, a surselor de import al gazelor în funcție de țara de origine (20); (d) o descriere a rolului instalațiilor de stocare relevante pentru regiune, incluzând accesul transfrontalier: (i) capacitatea de stocare (volumul total și volumul util de gaze) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; (ii) capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a stocurilor (în mod ideal, la nivel de stocuri complete și la nivelurile de la sfârșitul de sezon); (e) o descriere a rolului producției interne în regiune:	Anexa nr. 2 la Regulamentul cu privire la situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale Model plan de acțiuni preventive Informații generale Denumirea autorității responsabile de elaborarea planului.	Prevederi UE neaplicabile	Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabile la nivelul Comunității Energetice, aceste prevederi necesită a fi introduse în <i>acquis-ul</i> Comunității	Ministerul Energiei ANRE	Titularii licențelor pentru transportul, distribuția și furnizarea gazelor naturale

(i) volumul producției în ceea ce privește consumul final anual de gaze; (ii) capacitatea de producție zilnică maximă; (f) o descriere a rolului gazelor în producția de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaz (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerarea (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare); (g) o descriere a rolului măsurilor de eficiență energetică și efectul acestora asupra consumului final anual de gaze. 1.2.A se furniza o scurtă descriere a rețelei de gaze a fiecărui stat membru, cuprinzând: (a) principalele cifre privind consumul de gaze: consumul final anual de gaze (în miliarde de m3) și defalcarea pe tip de client, cererea în perioadele de vârf (în milioane de m3/zi); (b) o descriere a funcționării rețelei de gaze la nivel național, incluzând infrastructura (în măsura în care aceste informații nu figurează la punctul 1.1 litera (b)); (c) identificarea infrastructurilor-cheie relevante pentru siguranța furnizării; (d) o defalcare, în măsura posibilului, la nivel național, a surselor de import al gazelor în funcție de țara de origine; (e) o descriere a rolului stocării în statul membru și a se include: (i) capacitatea de stocare (volumul total și volumul util de gaze) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; (ii) capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a stocurilor (în mod ideal, la nivel de stocuri complete și la nivelurile de la sfârșitul de sezon); (f) o descriere a rolului producției interne și a se include: (i) volumul producției în ceea ce privește consumul final anual de gaze; (ii) capacitatea de producție zilnică maximă;	Scurtă descriere a sistemului de gaze naturale, cuprinzând: 1) date privind consumul de gaze: consumul anual de gaze naturale (în miliarde de m3) și repartizarea pe tip de consumatori, cererea în perioadele de vârf (în milioane de m3/zi); 2) descrierea funcționării sistemului de gaze naturale la nivel, incluzând infrastructura; 3) identificarea infrastructurii-cheie relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale; 4) Repartizarea surselor de import a gazelor în funcție de țara de origine; 5) După caz, se prezintă o descriere a rolului instalațiilor de stocare, care include: a) capacitatea de stocare (volumul total și volumul disponibil de gaze naturale) în comparație cu cererea în sezonul de încălzire; b) capacitatea zilnică maximă de extracție la diferite niveluri de completare a instalațiilor de stocare (în mod ideal, la nivel de stocuri pline și nivelurile de la sfârșit de sezon). 6) Descrierea rolului producerii interne de gaze naturale care include: a) volumul de gaze naturale produse în ceea ce privește consumul anual final de gaze naturale; b) capacitatea de producere zilnică maximă; c) se descrie rolul gazelor naturale în producerea de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în	Compatibil			
---	--	-------------------	--	--	--

(g) o descriere a rolului gazelor în producția de energie electrică (de exemplu, importanța și rolul în calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaz (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerarea (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare); (h) o descriere a rolului măsurilor de eficiență energetică și efectul acestora asupra consumului final anual de gaze. 2. Rezumatul evaluării riscurilor A se descrie pe scurt rezultatele evaluării comune a riscurilor și a evaluării naționale a riscurilor relevante efectuate în conformitate cu articolul 7, incluzând: (a) o listă a scenariilor evaluate și o scurtă descriere a ipotezelor aplicate pentru fiecare scenariu, precum și riscurile/deficiențele identificate; (b) principalele concluzii ale evaluării riscurilor. 3. Standardul privind infrastructura (articolul 5) A se descrie modul de conformare cu standardul privind infrastructura, incluzând principalele valori utilizate pentru formula N – 1, opțiunile alternative de conformare cu acest standard (împreună cu state membre învecinate, prin măsuri axate pe cerere) și capacitățile bidirecționale existente, după cum urmează: 3.1. Formula N – 1 (i) identificarea infrastructurii unice principale de gaze de interes comun pentru o regiune; (ii) calcularea formulei N – 1 la nivel regional; (iii) o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calcul (de exemplu, pentru EPm, a se preciza capacitatea tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); (iv) o indicație a metodologiilor și ipotezelor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate).	calitate de combustibil de rezervă, complementar față de sursele regenerabile de energie), inclusiv capacitatea de generare pe bază de gaze naturale (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare) și cogenerare (totalul în MWe și ca procentaj din capacitatea totală de generare). d) se descrie rolului măsurilor de eficiență energetică și efectul acestora asupra consumului final anual de gaze naturale. 2. Rezumatul evaluării riscurilor Se descriu pe scurt rezultatele evaluării naționale a riscurilor, incluzând: 1) lista scenariilor evaluate și o scurtă descriere a ipotezelor aplicate pentru fiecare scenariu, precum și riscurile/deficiențele identificate; 2) principalele concluzii ale evaluării naționale a riscurilor. 3. Standardul privind infrastructura Se descrie modul de conformare cu standardul privind infrastructura, incluzând principalele valori utilizate la efectuarea calculelor conform criteriului N – 1, opțiunile alternative de conformare cu acest standard (împreună cu statele vecine părți ale Comunității Energetice, prin măsuri bazate pe cerere) și capacitățile bidirecționale la interconexiunile existente, după cum urmează: 1) Formula N – 1: a) identificarea infrastructurii unice principale de gaze naturale; b) calcularea formulei N – 1 la nivel național; c) descrierea valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând valorile intermediare folosite pentru calcul (de exemplu, pentru EPm, se precizează capacitatea tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); d) indicarea metodologiilor folosite, după caz, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax);	Compatibil Compatibil			
---	--	-------------------------------------	--	--	--

3.2. Nivelul național (a) formula N – 1 (i) identificarea infrastructurii unice principale de gaze; (ii) calcularea formulei N – 1 la nivel național; (iii) o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând valorile intermediare folosite pentru calcul (de exemplu, pentru EPm, a se preciza capacitatea tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); (iv) o indicație a metodologiilor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); (v) în cazul în care acest lucru este decis de statul membru, calcularea formulei N – 1 utilizând măsuri axate pe cerere: — calcularea formulei N – 1 în conformitate cu punctul 2 din anexa II, — o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calcul (dacă sunt diferite de cifrele descrise la punctul 3 litera (a) punctul (iii) din prezenta anexă), — o indicație a metodologiilor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate), — o explicație a măsurilor de piață axate pe cerere adoptate/care urmează a fi adoptate pentru a compensa o perturbare a furnizării de gaze și impactul preconizat al acestora (Deff); (vi) în cazul în care se convine astfel cu autoritățile competente din grupul (grupurile) de risc relevant(e) sau cu statele membre conectate direct, calcularea comună a formulei N – 1: — calcularea formulei N – 1 în conformitate cu punctul 5 din anexa II; — o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând valorile	e) calcularea formulei N – 1 utilizând măsuri axate pe cerere (în cazul organului central de specialitate decide) : – calcularea formulei N – 1 la nivel național; – descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calcul (dacă sunt diferite de cifrele descrise la subpunctul 1) litera c) din prezenta anexă); – după caz, indicarea a metodologiilor folosite pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax); – explicație a măsurilor bazate pe mecanisme de piață legate pe cerere, adoptate/care urmează a fi adoptate pentru a compensa o perturbare în aprovizionarea cu gaze naturale și impactul preconizat al acestora (Deff); – calcularea formulei N – 1; – descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula N – 1, incluzând valorile intermediare folosite pentru calcul (dacă sunt diferite de cifrele descrise la subpunctul 1) litera c) din prezenta anexă); – indicație a metodologiilor și ipotezelor folosite, după caz, pentru calcularea parametrilor din formula N – 1 (de exemplu Dmax) ; – explicație a mecanismelor convenite pentru a asigura conformitatea cu formula N – 1. 2) capacitatea bidirecțională la interconexiuni: a) se indica punctele de interconectare care dispun de capacitate bidirecțională la interconexiuni și capacitatea maximă a fluxurilor bidirecționale; b) se indica dispozițiile care reglementează utilizarea capacității de flux inversat (de exemplu capacitatea întreruptibilă); c) se indică punctele de interconexiune în cazul cărora s-a acordat o derogare, durata derogării și motivele pentru care a fost acordată.	Norme UE neaplicabile	Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Nu fac parte din Aquis-ul Comunității Energetice		
---	--	------------------------------	---	--	--

intermediare folosite pentru calcul (dacă sunt diferite de cifrele descrise la punctul 3 litera (a) punctul (iii) din prezenta anexă); — o indicație a metodologiilor și ipotezelor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din formula $N - 1$ (de exemplu D_{max}) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate); — o explicație a mecanismelor convenite pentru a asigura conformitatea cu formula $N - 1$; (b) capacitatea bidirecțională (i) a se indica punctele de interconexiune care dispun de capacitate bidirecțională și capacitatea maximă a fluxurilor bidirecționale; (ii) a se indica dispozițiile care reglementează utilizarea capacității de flux inversat (de exemplu capacitatea întreruptibilă); (iii) a se indica punctele de interconexiune în cazul cărora s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), durata derogării și motivele pentru care a fost acordată. 4. Conformitatea cu standardul de furnizare (articolul 6) ▼C1 A se descrie măsurile adoptate în scopul conformării cu standardul de furnizare, precum și cu orice standard de furnizare suplimentară de gaze sau cu orice obligație suplimentară impusă din motive de siguranță a furnizării de gaze: ▼B (a) definiția clienților protejați aplicată, incluzând categoriile de clienți vizate și consumul lor anual de gaze (per categorie, valoare netă și procentaj din consumul final anual național de gaze); (b) volumele de gaze necesare pentru a se conforma cu standardul de furnizare în conformitate cu scenariile descrise la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf; (c) capacitatea necesară pentru a se conforma cu standardul de furnizare în conformitate cu scenariile descrise la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf; (d) măsura (măsurile) în vigoare pentru a se conforma cu standardul de furnizare: (i) descrierea măsurii (măsurilor);	4. Standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale Se descriu măsurile adoptate în scopul conformării cu standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale, precum și cu orice standard privind aprovizionarea suplimentară cu gaze naturale sau cu orice obligație suplimentară impusă din motive de securitate a aprovizionării cu gaze naturale: 1) definiția consumatorilor protejați, inclusiv categoriile de consumatori vizate și consumul lor anual de gaze naturale (per categorie, valoare netă și procentul din consumul anual de gaze naturale); 2) volumele de gaze naturale necesare pentru conformarea cu standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale în conformitate cu scenariile descrise în Regulament. 3) capacitatea necesară pentru conformarea cu standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale în conformitate cu scenariile descrise în Regulament; 4) măsurile în vigoare pentru conformarea cu standardul privind aprovizionarea cu gaze naturale; a) descrierea măsurilor;	Compatibil		
---	--	-------------------	--	--

(ii) destinatarii; (iii) în cazul în care acesta există, a se descrie sistemul de monitorizare ex-ante a conformității cu standardul de furnizare; (iv) regimul de sancțiuni, dacă există; (v) a se descrie, pentru fiecare măsură: — impactul economic, eficacitatea și eficiența măsurii; — impactul măsurii asupra mediului; — impactul măsurilor asupra consumatorului; (vi) în cazul în care se aplică măsuri nebazate pe piață (pentru fiecare măsură): — a se justifica de ce măsura este necesară (și anume, de ce siguranța furnizării nu poate fi asigurată numai prin măsuri de piață); — a se justifica de ce măsura este proporționată (și anume, de ce măsura nebazată pe piață constituie mijlocul cel mai puțin restrictiv pentru obținerea efectului dorit); — a se furniza o analiză a impactului unei astfel de măsuri: 1. asupra siguranței furnizării altor state membre; 2. asupra pieței naționale; 3. asupra pieței interne; (vii) în cazul măsurilor introduse la data sau după data de 1 noiembrie 2017, a se furniza un scurt rezumat al evaluării impactului sau un link către evaluarea publică a impactului măsurii (măsurilor), efectuată în conformitate cu articolul 9 alineatul (4); dacă este cazul, a se descrie orice standard de furnizare suplimentară de gaze sau orice obligație suplimentară impusă din motive de siguranță a furnizării de gaze: ▼B (i) descrierea măsurii (măsurilor); (ii) mecanismul de reducere pentru a reveni la valorile obișnuite într-un spirit de solidaritate și în conformitate cu articolul 13; (iii) dacă este cazul, a se descrie orice nou standard de furnizare suplimentară de gaze sau orice obligație suplimentară impusă din motive de siguranță a furnizării de gaze, adoptate la data sau după data de 1 noiembrie 2017; (iv) destinatarii; (v) volumele de gaze și capacitățile afectate;	b) destinatarii; c) se descrie sistemul de monitorizare ex-ante a conformității cu standardul de aprovizionare în cazul în care acesta există; d) regimul de sancțiuni, dacă există; e) se descrie, pentru fiecare măsură: – impactul economic, eficacitatea și eficiența măsurii; – impactul asupra mediului; – impactul asupra consumatorului. f) în cazul în care se aplică măsuri care nu se bazează pe piață (pentru fiecare măsură): – se justifică necesitatea măsurii (și anume, de ce securitatea aprovizionării cu gaze naturale nu poate fi asigurată numai prin măsuri bazate pe mecanisme de piață); – se justifică de ce măsura este proporționată (și anume, de ce măsura nebazată pe piață constituie mijlocul cel mai puțin restrictiv pentru obținerea efectului dorit); – se prezintă o analiză a impactului unei astfel de măsuri: a) asupra securității aprovizionării cu gaze naturale altor țări părți ale Comunității Energetice; b) asupra pieței naționale; c) asupra pieței interne de energie a Uniunii Europene. g) în cazul măsurilor introduse la data sau după data de 30 noiembrie 2021, se indică un scurt rezumat al evaluării impactului sau un link către evaluarea impactului măsurii (măsurilor), efectuată în conformitate cu punctul 50 din Regulament. 5) după caz, se descrie orice standard privind aprovizionarea suplimentară cu gaze naturale sau orice obligație suplimentară impusă din motive de securitate a aprovizionării cu gaze naturale: a) descrierea măsurii (măsurilor); b) mecanismul de reducere pentru a reveni la valorile obișnuite în spirit de solidaritate; c) după caz, se descrie orice standard nou privind aprovizionarea suplimentară cu gaze naturale sau orice obligație suplimentară impusă din motive de securitate a aprovizionării cu gaze naturale, adoptate la data sau după data de 30 noiembrie 2021; d) destinatarii; e) volumele de gaze naturale și capacitățile afectate;				
---	--	--	--	--	--

(vi) a se indica modul în care măsura respectivă îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (2). 5. Măsuri preventive A se descrie măsurile preventive existente sau care urmează a fi adoptate: (a) a se descrie fiecare dintre măsurile preventive adoptate pentru fiecare risc identificat în conformitate cu evaluarea riscurilor, incluzând o descriere a: (i) dimensiunii lor naționale sau regionale; (ii) impactului lor economic, a eficacității și a eficienței lor; (iii) impactului lor asupra clienților. Dacă este cazul, a se include: — măsurile pentru a dezvolta interconexiunile între statele membre învecinate; — măsurile pentru a diversifica rutele și sursele de furnizare de gaze; — măsurile pentru a proteja infrastructurile-cheie relevante pentru siguranța furnizării în ceea ce privește controlul exercitat de entități din țări terțe (incluzând, după caz, legi generale sau specifice sectorului referitoare la verificarea prealabilă a investițiilor, drepturi speciale pentru anumiți acționari etc.); (b) a se descrie alte măsuri adoptate din alte motive decât cele legate de evaluarea riscurilor, dar care au un impact pozitiv asupra siguranței furnizării statului membru din grupul (grupurile) de risc relevant(e); (c) în cazul în care se aplică măsuri nebazate pe piață (pentru fiecare măsură): (i) a se justifica de ce măsura este necesară (și anume, de ce siguranța furnizării nu poate fi asigurată numai prin măsuri de piață); (ii) a se justifica de ce măsura este proporționată (și anume, de ce măsura nebazată pe piață constituie mijlocul cel mai puțin restrictiv pentru obținerea efectului dorit); (iii) a se furniza o analiză a impactului unei astfel de măsuri:	f) se indică modul în care măsura îndeplinește condițiile prevăzute la punctul 99 din Regulament. 5. Măsuri preventive Măsurile preventive existente sau care urmează a fi adoptate: a. se descriu fiecare dintre măsurile preventive adoptate pentru fiecare risc identificat în conformitate cu evaluarea națională a riscurilor, incluzând o descriere a: a) dimensiunii lor naționale sau regionale; b) impactului lor economic, a eficacității și a eficienței lor; c) impactului lor asupra consumatorilor finali. b. După caz, se indică: — măsuri pentru dezvoltarea interconexiunilor între țările vecine părți ale Comunității Energetice; — măsuri diversificarea rutelor și surselor de aprovizionare cu gaze naturale; — măsuri pentru protejarea infrastructurilor-cheie relevante pentru securitatea aprovizionării în ceea ce privește controlul exercitat de entități din țări terțe (incluzând, după caz, legi generale sau sectoriale, referitoare la verificarea prealabilă a investițiilor, drepturi speciale pentru anumiți acționari etc.). 2) în cazul în care se aplică măsuri care nu sunt bazate pe mecanisme de piață (pentru fiecare măsură): a) se justifică de ce măsura este necesară (și anume, de ce securitatea aprovizionării cu gaze naturale nu poate fi asigurată numai prin măsuri de piață); b) se justifică de ce măsura este proporționată (și anume, de ce măsura nebazată pe piață constituie mijlocul cel mai puțin restrictiv pentru obținerea efectului dorit); c) se prezintă o analiză a impactului unei astfel de măsuri: — justificarea necesității măsurii (și anume, de ce securitatea aprovizionării cu gaze naturale nu poate fi asigurată numai prin măsuri bazate pe mecanisme de piață);	Compatibil Norme UE neaplicabile	Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Normele nu au fost preluate în Aquis-ul Comunității Energetice	
--	--	--	---	--

Indicați obligațiile de serviciu public existente legate de siguranța furnizării și descrieți-le pe scurt (a se utiliza anexele pentru informații mai detaliate). A se explica clar cine trebuie să respecte aceste obligații și în ce mod. Dacă este cazul, a se descrie modul și momentul în care obligațiile respective de serviciu public ar fi declanșate. 9. Consultări cu părțile interesate În conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din prezentul regulament, a se descrie mecanismul utilizat pentru consultările efectuate pentru dezvoltarea planului și a planului de urgență, precum și rezultatele acestor consultări desfășurate cu: (a) întreprinderi din sectorul gazelor; (b) organizații relevante reprezentând interesele clienților casnici; (c) organizații relevante reprezentând interesele clienților industriali de gaze, incluzând producătorii de energie electrică; (d) autoritatea națională de reglementare. 10. Dimensiunea regională A se preciza orice circumstanță și măsură națională relevantă pentru siguranța furnizării care nu face obiectul secțiunilor anterioare ale planului. A se indica modul în care eventualele observații primite ca urmare a consultării descrise la articolul 8 alineatul (2) au fost luate în considerare. 11.1. Calcularea $N - 1$ la nivelul grupului de risc, dacă acest lucru s-a convenit de către autoritățile competente din grupul de risc Formula $N - 1$ (a) identificarea infrastructurii unice principale de gaze de interes comun pentru grupul de risc; (b) calcularea formulei $N - 1$ la nivelul grupului de risc; (c) o descriere a valorilor utilizate pentru toate elementele din formula $N - 1$, incluzând cifrele intermediare folosite pentru calcul (de exemplu, pentru EPm, a se preciza capacitatea tuturor punctelor de intrare luate în considerare în cadrul acestui parametru); (d) o indicație a metodologiilor și ipotezelor folosite, dacă este cazul, pentru calcularea parametrilor din	Indicați obligațiile de serviciu public existente legate de securitatea aprovizionării cu gaze naturale și descrieți-le pe scurt (a se utiliza anexele pentru informații mai detaliate). Se explica clar cine trebuie să respecte aceste obligații și în ce mod. După caz, se descrie modul și momentul în care obligațiile respective de serviciu public sunt declanșate. 9. Consultări cu părțile interesate În conformitate cu punctul 30 din Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale, se descrie mecanismul utilizat pentru consultările efectuate la elaborarea și promovarea Planului de acțiuni preventive, precum și rezultatele acestor consultări desfășurate cu: 1) întreprinderile de gaze naturale; 2) organizații relevante reprezentând interesele consumatorilor casnici; 3) organizații care reprezintă interesele consumatorilor industriali de gaze naturale, incluzând producătorii de energie electrică; 4) autoritatea națională de reglementare.	Compatibile Normă UE neaplicabilă	Prevederea punctului în cauză nu poate fi transpusă integral întrucât Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității.		
---	--	---	--	--	--

formula N – 1 (de exemplu Dmax) (a se utiliza anexele pentru explicații detaliate). 11.2. Mecanismele dezvoltate pentru cooperare A se descrie mecanismele utilizate pentru cooperarea dintre statele membre în grupurile de risc relevante, inclusiv pentru elaborarea de măsuri transfrontaliere în planul de acțiuni preventive și planul de urgență. A se descrie mecanismele utilizate pentru cooperarea cu alte state membre în vederea conceperii și a adoptării dispozițiilor necesare pentru aplicarea articolului 13. 11.3. Măsuri preventive A se descrie măsurile preventive existente sau care urmează a fi adoptate în grupul de risc sau ca urmare a unor acorduri regionale: (a) a se descrie fiecare dintre măsurile preventive adoptate pentru fiecare risc identificat în conformitate cu evaluarea riscurilor, incluzând o descriere a: (i) impactului acestora asupra statelor membre ale grupului de risc; (ii) impactului lor economic, a eficacității și a eficienței lor; (iii) impactului lor asupra mediului; (iv) impactului lor asupra clienților. Dacă este cazul, a se include: — măsurile pentru a dezvolta interconexiunile între statele membre învecinate; — măsurile pentru a diversifica rutele și sursele de furnizare de gaze; — măsurile pentru a proteja infrastructurile-cheie relevante pentru siguranța furnizării în ceea ce privește controlul exercitat de entități din țări terțe (incluzând, după caz, legi generale sau specifice sectorului referitoare la verificarea prealabilă a investițiilor, drepturi speciale pentru anumiți acționari etc.); (b) a se descrie alte măsuri adoptate din alte motive decât cele legate de evaluarea riscurilor, dar care au un impact pozitiv asupra siguranței furnizării grupului de risc. (c) în cazul în care se aplică măsuri nebazate pe piață (pentru fiecare măsură):	10. Mecanismele dezvoltate pentru cooperare Se descriu mecanismele utilizate pentru cooperarea dintre țările părți ale Comunității Energetice, inclusiv pentru elaborarea măsurilor transfrontaliere.	Compatibil	Redactat conform Deciziei Consiliului Ministerial al Comunității Energetice 2021/15/MC-EnC. Normele nu au fost preluate în Aquis-ul Comunității Energetice		
---	--	-------------------	---	--	--

(i) a se justifica de ce măsura este necesară (și anume, de ce siguranța furnizării nu poate fi asigurată numai prin măsuri de piață); (ii) a se justifica de ce măsura este proporționată (și anume, de ce măsura nebazată pe piață constituie mijlocul cel mai puțin restrictiv pentru obținerea efectului dorit); (iii) a se furniza o analiză a impacturilor unei astfel de măsuri: — a se justifica de ce măsura este necesară (și anume, de ce siguranța furnizării nu poate fi asigurată numai prin măsuri de piață); — a se justifica de ce măsura este proporționată (și anume, de ce măsura nebazată pe piață constituie mijlocul cel mai puțin restrictiv pentru obținerea efectului dorit); — a se furniza o analiză a impactului unei astfel de măsuri: 1. asupra siguranței furnizării altor state membre; 2. asupra pieței naționale; 3. asupra pieței interne; (d) a se explica în ce măsură au fost luate în considerare măsuri de eficiență, inclusiv măsuri de eficiență axate pe cerere, pentru a spori siguranța furnizării; (e) a se explica în ce măsură au fost luate în considerare surse regenerabile de energie pentru a spori siguranța furnizării.					
ANEXA VII Model pentru planul de urgență Informații generale Denumirea autorității competente responsabile pentru elaborarea acestui plan (21). 1. Definirea nivelurilor de criză (a) a se indica organismul responsabil pentru declararea fiecărui nivel de criză și procedurile de urmat în fiecare caz pentru astfel de declarații; (b) în cazul în care aceștia există, includeți aici indicatorii sau parametrii utilizați pentru a analiza dacă un eveniment poate duce la o deteriorare semnificativă	Anexa nr. 3 la Regulamentul cu privire la situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale Model Plan de urgență Informații generale Denumirea autorității responsabile pentru elaborarea planului. 1. Definirea nivelurilor de criză: a) se indic organul /entitatea responsabilă pentru constatarea fiecărui nivel de criză și procedurile de urmat în fiecare caz; b) dacă există, se includ indicatorii sau parametrii utilizați pentru a analiza dacă un eveniment poate duce la o deteriorare semnificativă a aprovizionării cu gaze naturale	Compatibil		Ministerul Energiei ANRE Titularii licențelor pentru transportul, distribuția și furnizarea gazelor naturale	

a situației furnizării și pentru a decide cu privire la declararea unui anumit nivel de criză. 2. Măsurile de adoptat pentru fiecare nivel de criză 2.1. Alerta timpurie A se descrie măsurile de aplicat în această etapă, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se descrie procedura de urmat, dacă este cazul; (iii) a se indica contribuția preconizată a măsurii la gestionarea impacturilor oricărui eveniment sau la pregătirea înainte de producerea unui eveniment; (iv) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați. 2.2. Nivelul de alertă (a) a se descrie măsurile de aplicat în această etapă, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se descrie procedura de urmat, dacă este cazul; (iii) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați; (iv) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați; (b) a se descrie obligațiile de raportare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale în cazul nivelului de alertă. 2.3. Nivelul de urgență (a) a se elabora o listă cu acțiuni predefinite pe partea ofertei și pe partea cererii pentru punerea la dispoziție a gazelor în cazul unei situații de urgență, incluzând acordurile comerciale dintre părțile implicate în aceste acțiuni și mecanismele de compensare pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale, dacă este cazul; (b) a se descrie măsurile de piață de aplicat în această etapă, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se descrie procedura de urmat; (iii) a se indica contribuția preconizată a măsurii la atenuarea situației în cazul nivelului de urgență;	și pentru a decide cu privire la declararea unui anumit nivel de criză. 2. Măsurile adoptate pentru fiecare nivel de criză 1) <i>Alerta timpurie</i> Se descriu măsurile de aplicat, indicând pentru fiecare măsură: a) o scurtă descriere a măsurii și a principalelor părți implicate; b) procedura de urmat, după caz; c) contribuția preconizată a măsurii la gestionarea impacturilor oricărui eveniment sau la pregătirea înainte de producerea unui eveniment; d) fluxurile de informații între părțile implicate. 2) <i>Nivelul de alertă</i> a) se descriu măsurile de aplicat, indicând pentru fiecare măsură: – o scurtă descriere a măsurii și a principalelor părți implicate; – procedura de urmat, după caz; – fluxurile de informații între părțile implicate. b) se descriu obligațiile de raportare impuse întreprinderilor de gaze naturale în cazul nivelului de alertă. 3) <i>Nivelul de urgență</i> a) se elaborează o listă de acțiuni predefinite bazate pe cerere și ofertă pentru punerea la dispoziție a gazelor naturale în cazul unei situații de urgență, incluzând acordurile comerciale dintre părțile implicate în aceste acțiuni și mecanismele de compensare pentru întreprinderile de gaze naturale, după caz; b) se descriu <i>măsurile bazate pe mecanisme de piață</i> care urmează a fi aplicate, pentru fiecare măsură: – o scurtă descriere a măsurii și a principalelor părți implicate; – se descrie procedura de urmat; – se indică contribuția preconizată a măsurii la atenuarea situației în cazul nivelului de urgență; – se descriu fluxurile de informații între părțile implicate. c) se descriu <i>măsurile care nu se bazează pe mecanisme piață planificate</i> sau care urmează a fi puse în aplicare în cazul nivelului de urgență, indicând, pentru fiecare măsură:				
---	--	--	--	--	--

(iv) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați; (c) a se descrie măsurile nebazate pe piață planificate sau care urmează a fi puse în aplicare în cazul nivelului de urgență, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se furniza o evaluare a necesității unei astfel de măsuri pentru a face față unei crize, incluzând gradul de utilizare a acesteia; (iii) a se descrie în detaliu procedura de punere în aplicare a măsurii (de exemplu, ce anume ar declanșa introducerea acestei măsuri, cine ar lua decizia); (iv) a se indica contribuția preconizată a măsurii la atenuarea situației în cazul nivelului de urgență, ca o completare a măsurilor de piață; (v) a se evalua alte efecte ale măsurii; (vi) a se justifica conformitatea măsurii cu condițiile prevăzute la articolul 11 alineatul (6); (vii) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați; (d) a se descrie obligațiile de raportare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale. 3. Măsuri specifice în ceea ce privește energia electrică și termoficarea (a) termoficarea (i) a se indica pe scurt impactul probabil al unei perturbări a furnizării de gaze în sectorul termoficării; (ii) a se indica măsurile și acțiunile care trebuie întreprinse pentru a atenua impactul potențial al unei perturbări a furnizării de gaze în sectorul termoficării. În mod alternativ, a se indica de ce adoptarea unor măsuri specifice nu este adecvată; (b) furnizarea de energie electrică produsă pe bază de gaze (i) a se indica pe scurt impactul probabil al unei perturbări a furnizării de gaze în sectorul energiei electrice; (ii) a se indica măsurile și acțiunile care trebuie întreprinse pentru a atenua impactul potențial al unei perturbări a furnizării cu gaze în sectorul energiei	– o scurtă descriere a măsurii și a principalelor părți implicate; – evaluarea necesității unei astfel de măsuri pentru a face față unei crize, incluzând gradul de utilizare a acesteia; – procedura de punere în aplicare a măsurii (de exemplu, ce anume ar declanșa introducerea acestei măsuri, cine ar lua decizia); – contribuția preconizată a măsurii la atenuarea situației în cazul nivelului de urgență, ca o completare a măsurilor bazate pe mecanisme de piață; – se evaluează alte efecte ale măsurii; – se justifică conformitatea măsurii cu condițiile prevăzute la punctul 50 din Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul gazelor naturale; – se descriu fluxurile de informații între părțile implicate. – se descriu obligațiile de raportare impuse întreprinderilor de gaze naturale. 3. Măsuri specifice în ceea ce privește energia electrică și energia termică <i>1) sectorul termoeenergetic</i> a) se indică pe scurt impactul probabil al unei perturbări a furnizării gazelor naturale asupra sectorului termoeenergetic; b) se indica măsurile și acțiunile care trebuie întreprinse pentru a atenua impactul potențial al unei perturbări în aprovizionarea cu gaze naturale în sectorul termoeenergetic. Alternativ, se indică de ce adoptarea unor măsuri specifice nu este adecvată. <i>2) furnizarea de energie electrică produsă pe bază de gaze naturale</i> a) se indică pe scurt impactul probabil al unei perturbări a aprovizionării cu gaze naturale asupra sectorului electroenergetic; b) se indica măsurile și acțiunile care trebuie întreprinse pentru a atenua impactul potențial al unei perturbări în aprovizionarea cu gaze naturale în sectorul electroenergetic. Alternativ, se indică de ce adoptarea unor măsuri specifice nu este adecvată;	Compatibil			
--	---	-------------------	--	--	--

electrice. În mod alternativ, a se indica de ce adoptarea unor măsuri specifice nu este adecvată; (iii) a se indica mecanismele/dispozițiile existente pentru a se asigura o coordonare adecvată, inclusiv schimbul de informații, între actorii principali din sectoarele gazelor și energiei electrice, în special între operatorii de transport și de sistem la diferite niveluri de criză. 4. Managerul sau echipa de criză A se indica managerul de criză și a se defini rolul acestuia. 5. Rolurile și responsabilitățile diferiților actori (a) pentru fiecare nivel de criză, a se defini rolurile și responsabilitățile, inclusiv interacțiunile cu autoritățile competente și, după caz, cu autoritatea națională de reglementare, ale: (i) întreprinderilor din sectorul gazelor naturale; (ii) clienților industriali; (iii) producătorilor de energie electrică relevanți; (b) pentru fiecare nivel de criză, a se defini rolurile și responsabilitățile autorităților competente și ale organismelor cărora li s-au delegat sarcini. 6. Măsuri privind consumul nejustificat al clienților care nu sunt clienți protejați A se descrie măsurile existente pentru a preveni, în măsura posibilului și fără a pune în pericol funcționarea sigură și fiabilă a rețelei de gaze sau a crea situații periculoase, consumul de către clienții care nu sunt clienți protejați de gaze destinate clienților protejați în timpul unei situații de urgență. A se indica natura măsurii (administrativă, tehnică etc.), actorii principali și procedurile de urmat. 7. Teste de pregătire pentru situații de urgență (a) a se preciza calendarul pentru simulări în timp real ale reacției la situații de urgență; (b) a se indica actorii implicați, procedurile și scenariile concrete de impact mare și mediu simulate. Pentru actualizările planului de urgență: a se descrie pe scurt testele efectuate de la prezentarea ultimului plan de urgență și rezultatele principale. A se indica măsurile care au fost adoptate ca urmare a testelor respective. 8. Dimensiunea regională	c) se indica mecanismele /dispozițiile existente pentru asigurarea unei coordonări adecvate, inclusiv schimbul de informații, între participanții pieței gazelor naturale și energiei electrice, în special între operatorii sistem la diferite niveluri de criză. 4. Managerul sau echipa de criză Se indică managerul de criză și rolul acestuia. 5. Rolurile și responsabilitățile părților: 1) pentru fiecare nivel de criză, se definesc rolurile și responsabilitățile, inclusiv interacțiunile cu organul central de specialitate și, după caz, ANRE, ale: a) întreprinderilor de gaze naturale; b) consumatorilor industriali; c) producătorilor de energie electrică relevanți. 2) pentru fiecare nivel de criză, se definesc rolurile și responsabilitățile organului central de specialitate și organismelor cărora li s-au delegat sarcini. 3) Măsuri privind consumul nejustificat al consumatorilor întreruptibili Se descriu măsurile existente pentru a preveni, în măsura posibilului și fără a pune în pericol funcționarea sigură și fiabilă a rețelei de gaze naturale sau a crea situații periculoase, consumul de către consumatorii întreruptibili, a gazelor naturale destinate consumatorilor protejați în timpul unei situații de urgență. Se indica natura măsurii (administrativă, tehnică etc.), părțile principale și procedurile de urmat. 4) Teste de pregătire pentru situații de urgență 1) se precizează calendarul pentru simulări în timp real ale reacției la situații de urgență; 2) se indică părțile implicate, procedurile și scenariile concrete de impact mare și mediu simulate. Pentru actualizările Planului de urgență se descriu pe scurt testele efectuate de la prezentarea ultimului Plan de urgență și rezultatele principale, Ss indică măsurile care au fost adoptate ca urmare a testelor respective.	Compatibil Compatibil Compatibil			
--	--	---	--	--	--

8.1. Măsurile de adoptat pentru fiecare nivel de criză: 8.1.1. Alerta timpurie A se descrie măsurile de aplicat în această etapă, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se descrie procedura de urmat, dacă este cazul; (iii) a se indica contribuția preconizată a măsurii la gestionarea impacturilor oricărui eveniment sau la pregătirea înainte de producerea unui eveniment; (iv) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați. 8.1.2. Nivelul de alertă (a) a se descrie măsurile de aplicat în această etapă, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se descrie procedura de urmat, dacă este cazul; (iii) a se indica contribuția preconizată a măsurii la gestionarea impacturilor oricărui eveniment sau la pregătirea înainte de producerea unui eveniment; (iv) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați; (b) a se descrie obligațiile de raportare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale în cazul nivelului de alertă. 8.1.3. Nivelul de urgență (a) a se elabora o listă cu acțiuni predefinite pe partea ofertei și pe partea cererii pentru punerea la dispoziție a gazelor în cazul unei situații de urgență, incluzând acordurile comerciale dintre părțile implicate în aceste acțiuni și mecanismele de compensare pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale, dacă este cazul; (b) a se descrie măsurile de piață de aplicat în această etapă, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se descrie procedura de urmat; (iii) a se indica contribuția preconizată a măsurii la atenuarea situației în cazul nivelului de urgență; (iv) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați;		Norme UE neaplicabile	Prevederea de punctului în cauză nu poate fi transpus integral întrucât Republica Moldova nu este Stat Membru al UE, iar pentru a fi aplicabilă la nivelul Comunității Energetice, această prevedere necesită a fi introdusă în <i>acquis-ul</i> Comunității.		
--	--	------------------------------	--	--	--

(c) a se descrie măsurile nebazate pe piață planificate sau care urmează a fi puse în aplicare în cazul nivelului de urgență, indicând, pentru fiecare măsură: (i) o scurtă descriere a măsurii și a principalilor actori implicați; (ii) a se furniza o evaluare a necesității unei astfel de măsuri pentru a face față unei crize, incluzând gradul de utilizare a acesteia; (iii) a se descrie în detaliu procedura de punere în aplicare a măsurii (de exemplu, ce anume ar declanșa introducerea măsurii, cine ar lua decizia); (iv) a se indica contribuția preconizată a măsurii la atenuarea situației în cazul nivelului de urgență, ca o completare a măsurilor de piață; (v) a se evalua alte efecte ale măsurii; (vi) a se justifica conformitatea măsurii cu condițiile stabilite la articolul 11 alineatul (6); (vii) a se descrie fluxurile de informații între actorii implicați; (d) a se descrie obligațiile de raportare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale. 8.2. Mecanismele de cooperare (a) a se descrie mecanismele existente pentru a se asigura cooperarea în cadrul fiecărui grup de risc relevant și coordonarea adecvată pentru fiecare nivel de criză. A se descrie, în măsura în care acestea există și nu au fost menționate la punctul 2, procedurile de luare a deciziilor care permit o reacție adecvată la nivel regional la fiecare nivel de criză; (b) a se descrie mecanismele existente pentru a se asigura cooperarea cu alte state membre din afara grupurilor de risc și coordonarea acțiunilor pentru fiecare nivel de criză. 8.3. Solidaritatea dintre statele membre (a) a se descrie mecanismele convenite între statele membre direct conectate pentru a se asigura aplicarea principiului solidarității menționat la articolul 13; (b) dacă este cazul, a se descrie mecanismele convenite între statele membre conectate între ele prin intermediul unei țări terțe pentru a se asigura aplicarea principiului solidarității menționat la articolul 13.					
ANEXA VIII	Secțiunea 10				

Lista măsurilor nebazate pe piață destinate asigurării siguranței furnizării de gaze	Măsurile destinate asigurării securității aprovizionării cu gaze naturale			Ministerul Energiei
În cadrul elaborării planului de acțiuni preventive și a planului de urgență, autoritatea competentă ia în considerare, numai în cazul unei situații de urgență, contribuția următoarelor liste orientative și neexhaustive de măsuri: (a) măsuri din perspectiva furnizării: — utilizarea înmagazinării strategice de gaze; — utilizarea obligatorie a depozitelor de combustibili alternativi (de exemplu, în conformitate cu Directiva 2009/119/CE a Consiliului (23)); — utilizarea obligatorie a energiei electrice generate din alte surse decât gazele naturale; — creșterea obligatorie a nivelurilor de producție de gaze; — extracția obligatorie din depozite; (b) măsuri din perspectiva cererii: — mai multe măsuri de reducere obligatorie a cererii, printre care: — trecerea obligatorie la alți combustibili; — utilizarea obligatorie a contractelor care pot fi întrerupte în cazul în care nu sunt utilizate pe deplin ca parte a măsurilor de piață; — întreruperea obligatorie a consumului.	67. La elaborarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale, organul central de specialitate trebuie să ia în considerare lista indicativă a măsurilor bazate pe mecanisme de piață. 68. Măsurile bazate pe mecanisme de piață sunt grupate după cum urmează: 1) <i>măsuri legate de ofertă</i>: a) sporirea flexibilității la producere; b) sporirea flexibilității la import; c) facilitarea integrării gazelor naturale produse din surse regenerabile de energie în rețelele de gaze naturale; d) stocarea comercială de gaze naturale: capacitatea de extracție și volumul gazelor naturale stocate; e) diversificarea surselor și a rutelor de aprovizionare cu gaze naturale; f) fluxurile bidirecționale de gaze naturale; g) utilizarea contractelor de achiziționare a gazelor naturale pe termen lung și pe termen scurt; h) prevederile contractuale privind asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale; i) dispecerizarea rețelelor de transport al gazelor naturale și cooperarea OST din Republica Moldova cu OST din țările vecine pentru coordonarea livrărilor de gaze naturale; j) investiții în infrastructura sistemului de gaze naturale, inclusiv pentru dezvoltarea capacităților de transport bidirecționale; 2) <i>măsuri legate de cerere</i>: a) utilizarea contractelor cu clauze întreruptibile; b) posibilitatea utilizării de combustibili alternativi și de rezervă de către consumatori industriali și de producători de energie electrică și termică; c) reducerea voluntară a consumului de gaze naturale; d) majorarea eficienței energetice; e) extinderea utilizării surselor regenerabile de energie. 69. La elaborarea Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul gazelor naturale, organul central de specialitate trebuie să țină cont de lista indicativă a măsurilor care nu se bazează pe mecanisme de piață,	Compatibil Compatibil		

	indicate în punctul 63 și aplicabile numai în cazul situației de urgență. 70. Măsurile care nu se bazează pe mecanisme de piață sunt grupate după cum urmează: 1) măsurile legate de ofertă: a) utilizarea instalațiilor de stocare; b) utilizarea obligatorie a rezervelor de combustibili alternativi; c) utilizarea obligatorie a energiei electrice produse din alte surse decât gazele naturale; d) creșterea obligatorie a nivelului de producere a gazelor naturale; e) extracția obligatorie a gazelor naturale din instalațiile de stocare. 2) măsurile legate de cerere includ diferite trepte de reducere obligatorie a cererii de gaze naturale, printre care: a) utilizarea obligatorie a altor tipuri de combustibili; b) utilizarea obligatorie a contractelor cu clauze întreruptibile în cazul în care nu sunt folosite pe deplin în calitate de măsuri bazate pe mecanisme de piață; c) întreruperea forțată a consumului de gaze naturale.				
--	---	--	--	--	--

Ministru

Victor PARLICOV